

သာမဏေကျော် နှင့် နိကာယ်စာပေပွဲဝင်
အရှင်ပျားအတွက်

အင်္ဂုတ္တိုက္ခိန္ဒြိနိကာ

နိဿယ

(ဒုတိယဆင့်)

သာသနာ - ၂၅၄၉

မြန်မာ့အလင်း (၁)

ကောဇာ - ၁၃၆၄

၁၆၀၀

သာမဏေကျော် နှင့် နိကာယ်စာပေးပွဲဝင်
အရှင်ဗျားအတွက်

အင်္ဂုတ္တိုက္ခိန္ဒြိကိလာ

နိဿယ

(ဒုတိယဆင့်)

သာသနာ - ၂၅၄၉

မြန်မာအစောစဉ် (၁)

ကောဇာ - ၁၃၆၃

၂၆၀၀

သာမဏေကျော် နှင့် နိကာယ်စာပေပွဲဝင်
အဂ္ဂင်ပျားအတွက်

အင်္ဂုတ္တိုတ္တိန္ဒြိဂါထာ

နိဿယ

(ဒုတိယဆင့်)

သာသနာ - ၂၅၄၉

မြန်မာစာပေ (၁)

ကောဇာ - ၁၃၆၃

သုမထေဇျော် နှင့် နိကာယ်စာပေးပွဲဝင်
အိုင်များအတွက်

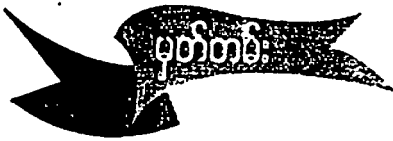
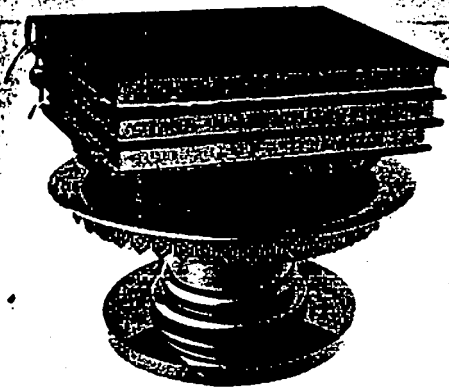
အင်္ဂါတိုရီဂါထာ
နိဿယ
(ဒုတိယဆင့်)

ဘာသာ - ၂၅၄၉

မြဝိညာဏ်(၁)

တော်စာ - ၁၃၆၇

မူရင်းနိဿယ
ဆရာတော် အရှင်ပညိဿရ ၏
ဆုတံဆိပ်ရုပ်ပုံနိဿယ

ပြုပြင်မှုနှင့် တွန့်ဖူတာတစ်

ဝဏဝါစတအဖွဲ့
မြစ်ကြော့ကျောင်းတိုက်
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး

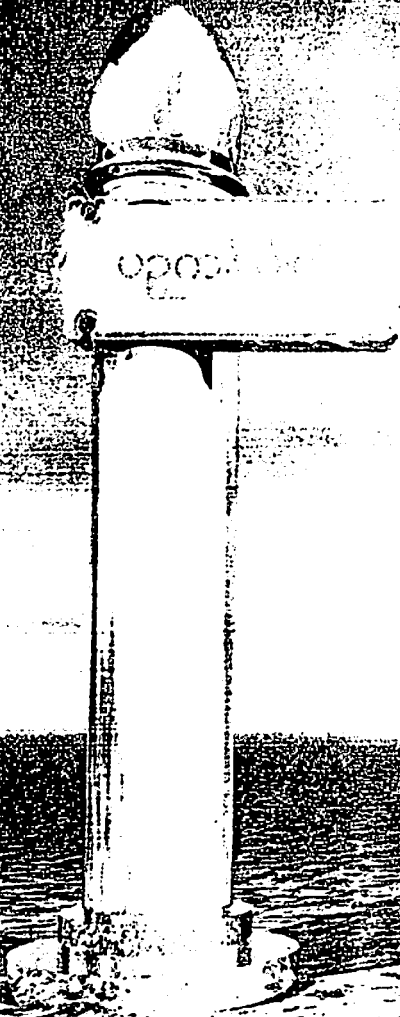
ဥလျော့ဇဉ်

- ❶ ဘုရားရှင်တော် မပွင့်ပေါ်လျှင်
 လူတော်အများ စိတ်ကောင်းထားလည်း
 ဤကားကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့်
 ထိုထိုဘဝ မသိရ
 များလှအပြစ်တွေ ။
- ❷ ဘုရားရှင်တော် ပွင့်ထွန်းပေါ်၍
 ဟောဖော်ညွှန်ကြား မြတ်တရားကြောင့်
 ဤကားကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့်
 ထိုထိုဘုံဘဝ သိကြရ
 များလှကျေးဇူးတွေ ။
- ❸ ကျေးဇူးတော်ရင် ဘုရားရှင်ကို
 ဦးတင်မပြတ် ကျေးဇူးဆပ်ဖို့
 အမြတ်ရတနာ သာသနာ၏
 ဝန်တာနှစ်ခန်း ကိုယ်စီထမ်း
 ကြိုးပမ်းကြပါလေ ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

မဋ္ဌမပဏ္ဏာသကာ

၄။ သုမနဝဂ်

၁။ သုခနသုတိ

၁ ၊ ယထာပိ စန္ဒော ဝိမလော ၊ ဂစ္ဆံ အာကာသဓာတုယာ၊
သဗ္ဗေ တာရာဂဏေ လောကေ ၊ အာဘာယ အတိရောစတိ၊

အာကာသဓာတုယာ-ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဂစ္ဆံ(ဂစ္ဆန္တော)-သွားသော၊
ဝိမလော-ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသော၊ ဝါ-ဆီးနှင်းဖြူတိမ် သူရိန်အခိုး
ညစ်မျိုးငါးဝ ကင်းစင်ပသော၊ စန္ဒော-လသည်၊ လောကေ-လောက၌၊
သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ တာရာဂဏေ-ကြယ်တာရာအပေါင်းတို့ကို၊
အာဘာယ-အရောင်အလင်းဖြင့်၊ အတိရောစတိ ယထာ-သာလွန်၍
တင့်တယ်သကဲ့သို့။

၂ ၊ တထေဝ သီလမ္ပန္ဒော ၊ သဒ္ဓေါ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊

သဗ္ဗေ မစ္ဆရိနော လောကေ ၊ ဓာဂေန အတိရောစတိ၊

တထေဝ-ထိုအတူပင် သီလသမ္ပန္ဒော-သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဒ္ဓေါ-
ရတနာမြတ်သုံးပါးဂုဏ်တော်တို့၌ ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါရှိသော၊ ပုရိသ
ပုဂ္ဂလော-ယောက်ျားမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကေ-လောက၌ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ မစ္ဆရိနော-မပေးရက်လို သဝန်တိုသောသဘောရှိသောသူတို့ကို၊

J

စာဂေန-ဝုန်ကြပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းဖြင့်၊ အတိရောစတိ-သာလွန်၍ တင့်တယ်၏။

၃၊ ယထာပိ မေယော ထနယံ ၊ ဝိဇ္ဇမာလီ သတက္ကတု၊
ထလံ နိန္ဒန္တ ပူရေတိ ၊ အဘိဝဿံ ဝသုန္ဒရံ၊

ဝိဇ္ဇမာလီ-လျှပ်စစ်ပန်းနွယ်ရှိသော သတက္ကတု-ရာပေါင်းများစွာ တိမ်
တောင်တိမ်ထွတ်ရှိသော ထနယံ(ထနယန္တော)-တစ်ချွန်းလျက်၊ အဘိဝဿံ
(အဘိဝဿန္တော)-ရွာသွန်းသော မေယော-မိုးသည်၊ ထလံစ-ကြည်းကုန်း
အရပ်လည်းဖြစ်သော၊ နိန္ဒန္တ-ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်လည်းဖြစ်သော၊ ဝသုန္ဒရံ-
မြေအပြင်ကို၊ ပူရေတိ ယထာပိ-ပြည့်စေသကဲ့သို့ပင်။

၄၊ ဝေံ ဒဿနသမ္ပန္နော ၊ သမ္မာသမ္ပဒ္ဒသာဝကော၊
မစ္ဆရိ အဓိဂဏှာတိ ၊ ပဉ္စ ဌာနေဟိ ပဏ္ဍိတော၊

ဝေံ-ဤအတူ၊ ဒဿနသမ္ပန္နော-သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်အမြင်နှင့်
ပြည့်စုံသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ သမ္မာသမ္ပဒ္ဒသာဝကော-မြတ်စွာ
ဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်၊ ပဉ္စ ဌာနဟေ-ငါးမျိုး
သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ မစ္ဆရိ-မပေးရက်လို သဝန်တိုသော သဘောရှိသော
သူကို၊ အဓိဂဏှာတိ-သာလွန်လွှမ်းမိုး၍ယူ၏။

၅၊ အာယုနာ ယသသာ ဝေဝ ၊ ဝဏ္ဏေန စ သုခေန စ၊
သ ဝေ ဘောဂပရိဗျူဋ္ဌော ၊ ပေစ္စ သဂ္ဂေ ပမောဒတိ၊

အာယုနာ စ-အသက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသာ ဝေဝ-အခြံအရံ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏေန စ-ကိုယ်အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုခေန
စ-ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ (အာဓိဇတယျေန စ-အကြီးအကဲ၏အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အဓိဂဏှာတိ-သာလွန်လွှမ်းမိုး၍ယူ၏) သ(သော)-ထိုပညာရှိသည်၊

ဝေ-အမှန်တကယ်ပင်၊ ဘောဂပရိဗျူဠော-(လှူဒါန်းပေးကမ်းအပ်သော) စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့က နတ်ပြည်သို့ပို့ဆောင်အပ်သည်၊ (ဟုတွာ-ဖြစ်၍) ပေစွ-တမလွန်ဘဝ၌ သဂ္ဂေ-မိမိဖြစ်ရာနတ်ပြည်၌ ပမောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရ၏။

(ပရိဗျူဠော-၌ "ပရိ-ဝိ-ဝဟ+တ" ဖြင့် တကို ဟဖြ၊ ဓာတွန်ဟကို ငမြ၊ ငကိုဟသို့ကပ်၊ ဝမ်းအကို ဥဖြ၊ ၎င်းကိုဥဒိယဖြ၊ ဝိ၏ကကို ယဖြ၊ ဝကို ဗမြ၍ပြီးသည်)

၂။ စုန္ဒီသုတ်

၆။ အဂ္ဂတော ဝေ ပသန္ဓာနံ ၊ အဂ္ဂံ ဓမ္မံ ဝိဇာနတံ၊

အဂ္ဂေ ဗုဒ္ဓေ ပသန္ဓာနံ ၊ ဒက္ခိဏေယျေ အနုတ္တရေ၊

အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဓမ္မံ-ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်သဘောကို၊ ဝိဇာနတံ-သိကြကုန်၍၊ အဂ္ဂတော-မြတ်သောရတနာသုံးပါး၌၊ (တစ်နည်း) မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေ-အမှန်စင်စစ်၊ ပသန္ဓာနံ-ကြည်ညိုကြကုန် သောသူတို့မှာလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျ-မြတ်သောအလှူကို ခံယူတော် မူထိုက်သော၊ အနုတ္တရေ-မိမိထက်ထူးချွန်လွန်မြတ်သောသူမရှိသော၊ အဂ္ဂေ- မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေ-ဘုရားရတနာ၌၊ ပသန္ဓာနံ-တို့မှာလည်းကောင်း။

၇။ အဂ္ဂေ ဓမ္မေ ပသန္ဓာနံ ၊ ဝိရာဂူပသမေ သုခေ၊

အဂ္ဂေ သံယေ ပသန္ဓာနံ ၊ ပုညက္ခေတ္တေ အနုတ္တရေ၊

ဝိရာဂူပသမေ-ကိလေသာအားလုံးတို့၏ ပျက်စီးကြောင်း ကင်းငြိမ်း ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုခေ-ချမ်းသာအစစ်အမှန်ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂေ-မြတ်သော၊ ဓမ္မေ-နိဗ္ဗာန်တရားတော်၌၊ ပသန္ဓာနံ-တို့မှာလည်းကောင်း၊ အနုတ္တရေ-သော၊ ပုညက္ခေတ္တေ-ကုသိုလ်ကောင်းမှုမျိုးစေ့၏ ကြီးထူမြင့်မား ဖွံ့ထွားပေါ်ပေါက်ရာ

လယ်ယာမြေကောင်းအတူဖြစ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂေ-သော၊ သံဃေ-အရိယာ သံဃာရတနာ၌၊ ပဿန္နာနံ-တို့မှာလည်းကောင်း။

၈၊ အဂ္ဂသ္မိံ ဒါနံ ဒေတံ ၊ အဂ္ဂံ ပုညံ ပဝဗုတိ၊

အဂ္ဂံ အာယု စ ဝဇ္ဇော စ ၊ ယသော ကိတ္တိံ သုခံ ဗလံ၊

အဂ္ဂသ္မိံ-မြတ်သောရတနာသုံးပါး၌၊ ဒါနံ-လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒေတံ-ပေး လှူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ပုညံ-ကုသိုလ်ကောင်း မှုသည်၊ ပဝဗုတိ-တိုးပွား၏။ အဂ္ဂံ-သော၊ အာယု စ-လူနတ်အသက်သည် လည်းကောင်း၊ (အဂ္ဂေါ-သော)၊ ဝဇ္ဇော စ-အဆင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယသော စ-အခြံအရံရိသတ်သည်လည်းကောင်း၊ (အဂ္ဂေါ-သော)၊ ကိတ္တိံ စ- ကျော်စောခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂံ-သော၊ သုခံ စ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလံ စ-ကိုယ်အာဇာတ်အား၊ စွမ်းပကား သည်လည်းကောင်း။ (ပဝဗုတိ-၏)။

၉၊ အဂ္ဂဿ ဒါတာ မေဓာဝီ ၊ အဂ္ဂဓမ္မသမာဟိတော၊

ဒေဝဘူတော မနုဿော ဝါ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ၊

အဂ္ဂဿ-မြတ်သောရတနာသုံးပါးအား။ (ဒါနံ-လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို)၊ ဒါတာ-ပေးလှူသော၊ (တစ်နည်း) အဂ္ဂဿ-မြတ်သောလှူဖွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါတာ-ပေးလှူသော၊ အဂ္ဂဓမ္မသမာဟိတော-မြတ်သောကြည်ညိုခြင်း လှူဒါန်းခြင်းစသောကုသိုလ်တရားတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝါ-မြတ်သောကုသိုလ် ၏ အကျိုးဖြစ်သော တရားတို့နှင့်ယှဉ်တွဲနေသော၊ မေဓာဝီ-ပညာရှိသော၊ ဒေဝ ဘူတော သိ-နတ်ဖြစ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ မနုဿော ဝါ-လူသည် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော-ဖြစ်လေရာဘဝ၌ မြတ်သည်အဖြစ်သို့ ရောက် လျက်၊ ဝါ-မြတ်သောသူ၏ဖြစ်ကြောင်း၊ မဂ္ဂိလ် တရားသို့ရောက်လျက်၊ ပမောဒတိ-ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ရ၏။

၃။ ဥဒ္ဓတာသုတ်

၁၀၀။ ယော နံ ဘရတိ သဗ္ဗဒါ ၊ နိစ္စံ အာတာပိ ဥဿုကော၊
သဗ္ဗကာမဟရံ ပေါသံ ၊ ဘတ္တာရံ နာတိမညတိ၊

၁၀၁။ န စာပိ သောတ္ထိ ဘတ္တာရံ ၊ ဣဿာစာရေန ရောသယေ၊
ဘတ္တု စ ဂရုနော သဗ္ဗေ ၊ ပဋိပူဇေတိ ပဏ္ဍိတာ၊

ယော ဘတ္တာ-အကြင်လင်သည် အာတာပိ-လွန်စွာကြီးစား အားထုတ်
လျက်၊ ဥဿုကော-ကြောင့်ကြစိုက်လျက်၊ နံ-ထိုမိမိမယားကို၊ သဗ္ဗဒါ-အခါ
ခပ်သိမ်း၊ နိစ္စံ-အမြဲ ဘရတိ-ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်၏၊ သောတ္ထိ(သုက္ကတ္ထိ)-
ကောင်းသောမိန်းမသည်၊ သဗ္ဗကာမဟရံ-လိုချင်ရာအားလုံးကို ဆောင်ယူ
ပေးကမ်းလျက်၊ ပေါသံ-မွှေးမြူသော၊ တံ ဘတ္တာရံ-ထိုလင်ကို၊ နာတိ
မညတိ-ကျော်လွန်၍မမှတ်ထင်၊ ဝါ-မလေးမစားမပြု။

တံ ဘတ္တာရံ-ကို၊ ဣဿာစာရေန-ငြူစူခြင်းဟူသော အကျင့်ဆိုး
ဖြင့်၊ နစာပိ ရောသယေ-မချုပ်ချယ်လည်း မချုပ်ချယ်၊ စ-ထိုအပြစ် ပဏ္ဍိတာ-
ပညာရှိသောမိန်းမသည်၊ ဘတ္တု-လင်၏၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ဂရုနော-အလေး
ပြုထိုက်သော မိဘစသည်တို့ကို၊ ပဋိပူဇေတိ-ပူဇော်၏။

၁၂။ ဥဋ္ဌာဟိကာ အနုလသာ ၊ သင်္ဂဟီတပရိဇ္ဇနာ၊
ဘတ္တု မနာပံ စရတိ ၊ သမ္ဘတံ အနုရက္ခတိ၊

(ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိမိန်းမသည်)၊ ဥဋ္ဌာဟိကာ-ထထကြွကြွအားထုတ်
ပြုလုပ်၏၊ အနုလသာ-မပျင်းရိ၊ သင်္ဂဟီတပရိဇ္ဇနာ-ချီးမြှောက်အပ်သော
အခြွေအရံပရိသတ်ရှိ၏၊ ဘတ္တု-လင်၏၊ မနာပံ-စိတ်နှလုံးကို တိုးပွားစေတတ်
သော အပြုအမူကို၊ စရတိ-ပြုကျင့်၏၊ သမ္ဘတံ-စုဆောင်းထားအပ်ပြီးသော
ပစ္စည်းဥစ္စာကို၊ အနုရက္ခတိ-အစဉ်မပြတ်စောင့်ရှောက်၏။

၁၃၂။ ယာ ဝေ ဝတ္တတီ နာရီ ၊ ဘတ္တု ဆန္ဒဝသာနဂါ၊
မနာပါ နာမ တေ ဒေဝါ ၊ ယတ္ထ သာ ဥပပဇ္ဇတိ၊

ယာ နာရီ-အကြင်မိန်းမသည်၊ ဘတ္တု-လင်၏၊ ဆန္ဒဝသာနဂါ-ဆန္ဒ
အလိုအကြိုက်သို့ အစဉ်လိုက်လျက်၊ ဝေ-ဤဟောပြုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း၊
ဝတ္တတီ-လိုက်နာပြုကျင့်၏၊ သာ(နာရီ)-သည်၊ ယတ္ထ-အကြင်နတ်ပြည်
၌၊ မနာပါ နာမ-မနာပမည်ကုန်သော၊ ဝါ-စိတ်ကြိုက်ဖန်ဆင်းအပ်သော
ရုပ်အသွင်၌ ပျော်မွေ့တတ်ကုန်သော၊ တေ ဒေဝါ-ထိုနိမ္မာနရတီနတ်တို့
သည်၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုနတ်ပြည်၌) ဥပပဇ္ဇတိ-ဖြစ်ရ၏။

၄။ သီတေသေနာဝတိသုတိ

၁၄၂။ ဒဒံ ပိယော ဟောတိ ဘဇ္ဇန္တိ နံ ဗဟူ၊
ကိတ္တိဉ္စ ပပေါတိ ယသော စ ဝဗုတိ၊
အမကုဘူတော ပရိသံ ဝိဂါဟတိ၊
ဝိသာရဒေါ ဟောတိ နရော အမစ္ဆရီ၊

ဒဒံ(ဒဒန္တော)-ပေးလှူသောသူသည်၊ ပိယော-လူအများ၏ ချစ်ခင်
အပ်သူသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဗဟူ-များစွာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နံ-ထိုပေး
လှူသောသူကို၊ ဘဇ္ဇန္တိ-ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏၊ (သော-ထိုပေးလှူသောသူ
သည်)၊ ကိတ္တိဉ္စ-ကျော်စောခြင်းသို့လည်း၊ ပပေါတိ-ရောက်၏၊ (တဿ-ထို
ပေးလှူသောသူမှာ)၊ ယသော စ-အခြံအရံပရိသတ်သည်လည်း၊ ဝဗုတိ-တိုး
ပွား၏၊ အမစ္ဆရီ-နုမြောတွန့်တိုမှမရှိသော၊ နရော-ပေးလှူသောသူသည်၊
အမကုဘူတော-အရှိန်အဝါမရှိသည်အဖြစ်သို့ ရောက်သူမဟုတ်ဘဲ၊ ဝါ-အရှိန်
အဝါရှိသူအဖြစ်သို့ ရောက်လျက်၊ ပရိသံ-ပရိသတ်လေးပါးသို့၊ ဝိဂါဟတိ-
ဝင်ရောက်နိုင်၏၊ ဝိသာရဒေါ-ကင်းသောကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။

၁၅။ တသွာ တိ ဒါနာနိ ဒဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ၊
 ဝိနေယျ မစ္ဆေရမလံ သုခေသိနော၊
 တေ ဒီဃရတ္တံ တိဒိဝေ ပတိဋ္ဌိတာ၊
 ဒေဝါနံ သဟဗျဂတာ ရမန္တိ တေ၊

တသွာ ဟိ-ထို့ကြောင့်ပင်၊ သုခေသိနော-ချမ်းသာကိုရှာမှီးကြကုန်
 သော၊ ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိတို့သည်၊ မစ္ဆေရမလံ-နှမြောတွန့်တိုခြင်းဟူသော
 အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေယျ-ပယ်ဖျောက်ကြကုန်၍၊ ဒါနာနိ-လှူဖွယ်ပစ္စည်း
 ဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒဒန္တိ-ပေးလှူကြကုန်၏၊ တေ-ထိုပေးလှူသောပညာရှိတို့သည်၊
 ဒီဃရတ္တံ-ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ တိဒိဝေ-နတ်ပြည်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ-
 တည်နေကြရကုန်၏၊ တေ-တို့သည်၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့၏၊ သဟဗျဂတာ-အတူ
 တကွဖြစ်ဖက် အဖော်သဟဲ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကြကုန်လျက်၊ ရမန္တိ-ပျော်မွေ့
 ကြကုန်၏။

၁၆။ ကတာဝကာသာ ကတကုသလာ ဣတော စုတာ၊
 သယံ ပဘာ အနုဝိစရန္တိ နန္ဒနံ၊
 တေ တတ္ထ နန္ဒန္တိ ရမန္တိ မောဒရေ၊
 သမပိတာ ကာမဂုဏောဟိ ပဉ္စဟိ၊
 ကတွာန ဝါကျံ အသိတဿ တာဒိနော၊
 ရမန္တိ သဂ္ဂေ သုဂတဿ သာဝကာ၊

ကတာဝကာသာ-ပြုအပ်ပြီးသော နတ်ပြည်ဖြစ်ခွင့်ရကြောင်းကောင်းမှု
 ကံရှိကြကုန်သော၊ ကတကုသလာ-ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ရှိကြကုန်သော၊
 (တေ-ထိုဒါနရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်)၊ ဣတော-ဤလူ့ဘဝမှ၊ စုတာ-စုတေသေ
 လွန်ကြကုန်သည်၊ (သမာနာ-ဖြစ်ကုန်လသော်)၊ သယံပဘာ-မိမိကိုယ်ပိုင်
 အရောင်အဝါရှိကြကုန်လျက်၊ (တစ်နည်း) သယံပဘာ(သယံပဘာယ)-မိမိ
 ကိုယ်ပိုင် အရောင်အဝါဖြင့်၊ နန္ဒနံ-နှစ်ဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ အနုဝိစရန္တိ-လှည့်လည်

သွားလာကြရကုန်၏။ တေ-ထိုဒါနရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဉ္စဟိ-ငါးမျိုးကုန်
 သော ကာမဂုဏေဟိ-ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သမ္ပိတာ-ကောင်းစွာဆိုက်ရောက်
 အပ်ကုန်လျက်၊ တတ္ထ-ထိုနတ်ပြည်၌၊ နန္ဒန္တိ-နှစ်သက်ကြည်နူးနေကြရကုန်၏။
 ရမန္တိ-ပျော်မွေ့နေကြရကုန်၏။ မောဒရေ(မောဒန္တိ)-ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်နေ
 ကြရကုန်၏။ သုဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ-တပည့်သူတော်ကောင်း
 တို့သည်၊ အသိတဿ-တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ဖိုတွယ်တော်မမူသော၊ ဝါ-
 တဏှာအနှောင်အဖွဲ့ရှိတော်မမူသော၊ တာဒိဇော-ကောင်းဆိုးနှစ်ခု
 တန်းတူရှုတော်မူသော၊ ဝါ-လာဘာလာဘာ စသည်ရှစ်တန် လောကဓမ်ကြောင့်
 ဖောက်ပြန်မတုန် တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ၊ (ဘဂဝတော-၏)၊
 ဝါကျ-အမိန့်စကား တရားဒေသနာတော်ကို၊ ကတွာန-လိုက်နာကျင့်သုံး
 ကြကုန်ပြီး၍၊ ဝါ-ခြင်းကြောင့်၊ သဂ္ဂေ-နတ်ပြည်၌၊ ရမန္တိ-ပျော်မွေ့ကြရ
 ကုန်၏။

(ကတာဝကာသာ-၌ အဝကာသအရ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခွင့်ရ၏။ ဤနေရာ၌ကား
 အဝကာသသဒ္ဓါဖြင့် ထိုနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခွင့်ရကြောင်း ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံတိုင်အောင်
 ဖလူပစာရအားဖြင့် ယူရ၏။ ကတော+အဝကာသော+ယေဟိတိ ကတာဝကာသာ)။

၁။ ဒါနာနိသံသသုတိ

၁၇။ ဒဒမာနော ပိယော ဟောတိ ၊ သတံ ဓမ္မံ အနုက္ကမံ၊
 သန္တော နံ သဒါ ဘန္တိ ၊ သညတာ ဗြဟ္မစာရယော၊
 သတံ-သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓမ္မံ-အဆုံးအမတရားကို၊ အနုက္ကမံ
 (အနုက္ကမန္တော)-အစဉ်မပြတ်လိုက်သွားလျက်၊ ဒဒမာနော-ပေးလှူသော
 သူသည်၊ ပိယော-လူအများ၏ ချစ်ခင်အပ်သူသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။
 သညတာ-ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်သုံးထိန်းသိမ်းတော်မူကြကုန်သော၊ ဗြဟ္မ

စာရယော-မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်တော်မူကြကုန်သော၊ သန္တော-(ဗုဒ္ဓ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကဟူသော) သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ နံ-ထိုပေးလှူသော
ဒါယကာကို၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဘန္တေ-ချဉ်းကပ်တော်မူကြကုန်၏။

၁၀။ တေ တဿ ဓမ္မံ ဒေသေန္တိ ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပနုဒနံ၊
ယံ သော ဓမ္မံ ဣညာယ ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ အနာသဝေါ၊
တေ-ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ တဿ-ထိုအလှူဒါယကာအား၊
သဗ္ဗဒုက္ခာပနုဒနံ-အလုံးစုံသောဝဋ်ဒုက္ခကို ပယ်နှုတ်တတ်သော၊ ဓမ္မံ-တရား
ကို၊ ဒေသေန္တိ-ဟောတော်မူကြကုန်၏၊ ဣဓ-ဤလောက၌၊ ယံ ဓမ္မံ-ယင်း
သို့ဟောကြားအပ်သောတရားကို၊ သော-ထိုအလှူဒါယကာသည်၊ အညာယ-
သိ၍၊ အနာသဝေါ-အာသဝကင်းကွာ ရဟန္တာသည်၊ (ဟုတွာ-၍)၊ ပရိ
နိဗ္ဗာတိ-ဒုက္ခဇာတ်သိမ်း အေးငြိမ်းရ၏၊ ဝါ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံရ၏။

၆။ ကာလေဒါနုသုတိ

၁၉။ ကာလေ ဒဒန္တိ သပ္ပညာ ၊ ဝဒညူ ဝိတမစ္ဆရာ၊
ကာလေန ဒိန္နံ အရိယေသု ၊ ဥဇုဘူတေသု တာဒိသု၊

၂၀။ ဝိပွသန္နမနာ တဿ ၊ ဝိပုလာ ဟောတိ ဒက္ခိဏာ၊
ယေ တတ္ထ အနမောဒန္တိ ၊ ဝေယျာဝစ္စံ ကရောန္တိ ဝါ၊
န တေန ဒက္ခိဏာ ဥိနာ ၊ တေပိ ပုညဿ ဘာဂိနော၊

ဝဒညူ-အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားကို သိနားလည်ကုန်သော၊ ဝိတ
မစ္ဆရာ-ကင်းသော ဝန်တိုမှုရှိကုန်သော၊ သပ္ပညာ-ပညာနှင့်တကွဖြစ်
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာလေ-ပေးလှူခြင်းငှါ သင့်လျော်သောအခါ၌

ဒဒန္တိ-ကုန်၏။ (ယေန-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်)၊ အရိယေသု-ကိလေသာတို့မှ
ဝေးကွာတော်မူကြကုန်သော၊ ဥရဘူတေသု-ဖြောင့်မှန်စွာဖြစ်တော်မူကြကုန်
သော၊ တာဒိသု-ကောင်းဆိုးနှစ်ခု တန်းတူရှုတော်မူကြကုန်သော ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝါ-တို့အား၊ ဝိပဿန္တမနာ(ဝိပဿန္တမနေန)-အထူးကြည်လင်
သောစိတ်ဖြင့်၊ ကာလေန-၌၊ (ဒါနံ-အလှူကို)၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်ပြီး၊ တဿ-
ထိုပေးလှူသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒက္ခိဏာ-ဒါနကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဝိပုလာ-
အကျိုးတရားအားဖြင့် စည်ပင်ပြန့်ပွားများပြားသည်။ ဟောတိ-၏။

ယေ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုအလှူဒါနကိစ္စ၌၊ အနု
မောဒန္တိ ဝါ-ဝမ်းမြောက်မှုလည်း၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏။ ဝေယျာဝစ္စ-ကိုယ်
အားဖြင့် ကူညီဆောင်ရွက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ ဝါ-ပြုလုပ်မှုလည်း၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။
တေန-ထိုသို့ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒက္ခိဏာ-ဒါန
ကုသိုလ်သည်။ ဦနာ-ယုတ်လျော့သွားသည်။ န-မဟုတ်၊ တေပိ-ထိုဝမ်း
မြောက်သူ ဝေယျာဝစ္စပြုသူတို့သည်လည်း၊ ပုညဿ-ကောင်းမှုကုသိုလ်၏။
ဘာဂိနော-အဖို့ဝေစုရရှိသူတို့ပေတည်း။

၂၁။ တသ္မာ ဒဒေ အပ္ပဋိဝါနစိတ္တော ၊ ယတ္ထ ဒိန္နံ မဟပ္ပလံ၊
ပုညာနိ ပရလောကသ္မိံ ၊ ပတိဋ္ဌာ ဟောန္တိ ပါဏိနံ၊

တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ယတ္ထ-အကြင်အလှူပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဝါ-အား၊ ဒိန္နံ-
ပေးလှူကြောင်းစေတနာသည်။ မဟပ္ပလံ-များသောအကျိုးရှိ၏။ (တတ္ထ-
၌၊ ဝါ-အား)၊ အပ္ပဋိဝါနစိတ္တော-တွန့်ဆုတ်သောစိတ်မရှိဘဲ၊ ဒဒေ-ပေး
လှူရာ၏။ ပုညာနိ-ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့သည်၊ ပရလောကသ္မိံ-တမလွန်
ဘဝ၌ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ-ထောက်တည်မှီရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ-
ဖြစ်ကုန်၏။

၇။ ဘောနေသုတ်

၂၂။ အာယုဒေါ ဗလဒေါ ဝိရော ၂-ဝဏ္ဏဒေါ ပဋိဘာနဒေါ၊
သုခဿ ဒါတာ မေဓာဝီ ၊ သုခံ သော အဓိဂစ္ဆတိ၊

ယော ဝိရော-အကြင်ပညာရှိသည်၊ အာယုဒေါ-အသက်ကိုပေးလှူသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဒေါ-ကိုယ်ခွန်အားကို ပေးလှူသည်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဒေါ-ကိုယ်အဆင်းကိုပေးလှူသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဘာနဒေါ-ပဋိဘာန် ဉာဏ်ကိုပေးလှူသည်လည်းကောင်း၊ (ဟောတိ-၏)၊ ယော မေဓာဝီ-အကြင်ပညာရှိသည်၊ သုခဿ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကို၊ ဒါတာ-ပေးလှူသည်၊ ဟောတိ-၏၊ သော-ထိုအသက်အလှူစသောငါးမျိုးကို ပေးလှူသောပညာရှိသည်၊ သုခံ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ-ရ၏။

၂၃။ အာယု ဒတွာ ဗလံ ဝဏ္ဏံ ၊ သုခဉ္စ ပဋိဘာနကံ၊
ဒီဃာယု ယသဝါ ဟောတိ ၊ ယတ္ထ ယတ္ထုပပဇ္ဇတိ၊

(သော-ထိုပညာရှိသည်)၊ အာယု စ-အသက်အလှူကိုလည်းကောင်း၊ ဗလံ စ-ခွန်အားအလှူကိုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏံ စ-ကိုယ်အဆင်းအလှူကိုလည်းကောင်း၊ သုခံ စ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာအလှူကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဘာနကံ စ-ပဋိဘာန်ဉာဏ်အလှူကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ-ပေးလှူပြီး၍၊ ယတ္ထ ယတ္ထ-အကြင်အကြင်ဘဝ၌ဥပပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏၊ (တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထိုဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်း၌) ဒီဃာယု-ရှည်သောအသက်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ယသဝါ-များသောအခြံအရံရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။

၈။ သဒ္ဓဇုတ်

၂၄။ သာခါပတ္တဇလူပေတော ၊ ခန္ဓိမာဝ မဟာဒုမော၊
မူလဝါ ဗလသမ္ပန္နော ၊ ပတိဋ္ဌာ ဟောတိ ပက္ခိနံ၊

သာခါပတ္တဇလူပေတော-အကိုင်းအခက်အရွက်အသီးတို့နှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ ခန္ဓိမာ-ကြီးစွာသောပင်စည်ရှိသော၊ မူလဝါ-ခိုင်မြဲသောအမြစ်ရှိသော၊
ဗလသမ္ပန္နော-အသီးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဒုမော-ကြီးစွာသောသစ်ပင်
သည်၊ ပက္ခိနံ-ငှက်တို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ-မှိုနှိအားထားရာသည်၊ ဟောတိ ဣဝ-ဖြစ်
သကဲ့သို့။

၂၅။ မနောရမေ အာယတနေ ၊ သေဝန္တိ နံ ဝိဟင်္ဂမာ၊
ဆာယံ ဆာယတ္ထိကာ ယန္တိ ၊ ဗလတ္တာ ဗလဘောဇိနော၊

မနောရမေ-စိတ်၏ပျော်မွေ့ရာဖြစ်သော၊ အာယတနေ-ငှက်အပေါင်း
တို့၏ ပေါင်းဆုံစုဝေးရာဌာန၌၊ ဝိဟင်္ဂမာ-ငှက်တို့သည်၊ နံ-ထိုသစ်ပင်ကြီးကို၊
သေဝန္တိ ဣဝ-မှိုနှိနေကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဆာယတ္ထိကာ-အရိပ်ဖြင့်အလိုရှိသော
ငှက်တို့သည်၊ ဆာယံ-အရိပ်သို့၊ ယန္တိ ဣဝ-သွားရောက်ခိုကပ်ကြကုန်
သကဲ့သို့၊ ဗလတ္တာ-အသီးဖြင့်အလိုရှိသောငှက်တို့သည်၊ ဗလဘောဇိနော
ဣဝ-အသီးကိုစားကြကုန်သကဲ့သို့။

၂၆။ တထေဝ သီလသမ္ပန္နံ ၊ သဒ္ဓံ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊
နိဝါတဝုတ္တိ အတ္တဒ္ဓံ ၊ သောရတံ သဒိယံ မုဒုံ၊

၂၇။ ဝိတရာဂါ ဝိတဒ္ဓေါသာ ၊ ဝိတမောဟာ အနာသဝါ၊
ပုညက္ခေတ္တာနိ လောကသ္မိ ၊ သေဝန္တိ တာဒိသံ နရံ၊

တထေဝ-ထိုအတူပင်၊ သီလသမ္ပန္နံ-သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဒ္ဓံ-
သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ နိဝါတဂုတ္တိ-နိဝိဇ္ဇာသောအကျင့် ဝါသနာရှိသော၊
အတ္တဒ္ဓံ-ဒေါသမာနတို့နှင့် မကြမ်းတမ်းမခက်ထန်သော၊ သောရတံ-တင့်တယ်
သန်ရှင်းသော သုစရိုက်သီလ၌မွေ့လျော်သော၊ သခိလံ-စကားအားဖြင့်
သိမ်မွေ့သော၊ မုဒုံ-နည့်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလံ-ယောက်ျားမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊

တာဒိသံ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊ နရံ-ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ လောကသ္မိ-၌၊
ဝိတရာဂါ-ကုန်သော၊ ဝိတဒေါသာ-ကုန်သော၊ ဝိတမောဟာ-ကုန်သော၊
အနာသဝါ-အာသဝမရှိကုန်သော၊ ပုညက္ခေတ္တာနိ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု မျိုး
စေ့စု၏ ကြီးထူမြင့်မား ဖွံ့ထွားပေါက်ရောက်ရာ လယ်ယာမြေကောင်းပမာ
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သေဝန္တိ-မိမိတော်မူကြကုန်၏။

၂၇။ တေ တဿ ဓမ္မံ ဒေသေန္တိ ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပနုဒနံ၊
ယံ သော ဓမ္မံ ဣညောယ ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ အနာသဝေါ၊
တေ-ထိုအာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာတို့သည်၊ တဿ-ထိုသဒ္ဓါတရား
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ (ပ) ပရိနိဗ္ဗာတိ။

၉။ ဥက္ခန္ဓသုစိ

၂၉။ ပဉ္စ ဌာနာနိ သမ္ပဿံ ၊ ပုတ္တံ ဣစ္ဆန္တိ ပဏ္ဍိတာ၊
ဘတော ဝါ နော ဘရိဿတိ၊ ကိစ္စံ ဝါ နော ကရိဿတိ၊
ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိသောမိဘတို့သည်၊ ပဉ္စ-ငါးမျိုးကုန်သော၊ ဌာနာနိ-
အကြောင်းတို့ကို၊ သမ္ပဿံ(သမ္ပဿန္တာ)-ကောင်းစွာမြော်မြင်ကြကုန်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကြကုန်၏၊ ဘတော ဝါ-
ငါတို့နိဗ္ဗာန်တို့ကို ကျွေး မွေးမြူထားအပ်သောသားသည်မူလည်း၊ နော-ငါ
တို့ကို ဘရိဿတိ-အတုံတဖန် လုပ်ကျွေးမွေးမြူလတံ့ (ပုတ္တော-သားသည်)။

နော-ငါတို့၏။ ကိစ္စံ ဝါ-မင်းမူရေးရာ ဖြစ်ပေါ်လာသောကိစ္စကိုလည်း။
ကရိယာတိ-ပြုလတ်။

၃၀။ ကုထဝံသော စိရံ တိဋ္ဌေ ၊ ဒါယဇ္ဇံ ပဋိပဋ္ဌတိ၊
အထ ဝါ ပန ပေတာနံ ၊ ဒက္ခိဏံ အနုပ္ပဒဿတိ၊

(ပုတ္တေ-သားသည်၊ ရက္ခန္ဓေ-ငါတို့ လယ်ယာရွှေငွေစသည်ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းလသော်)၊ ကုထဝံသော-ငါတို့အမျိုးအနွယ်သည်၊ စိရံ-ကြာမြင့်စွာ၊ တိဋ္ဌေ-တည်မြဲလတ်၊ (ပုတ္တော-သားသည်)၊ ဒါယဇ္ဇံ-အမွေဥစ္စာကို၊ ပဋိပဋ္ဌတိ-ဆက်ခံထိန်းသိမ်းလတ်၊ အထ ဝါ ပန-အခြားအကြောင်းတစ်မျိုးကား၊ ပေတာနံ-တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားသော ငါတို့အား၊ ဒက္ခိဏံ-အလှူဒါနကုသိုလ်ကို၊ အနုပ္ပဒဿတိ-ပေးဝေလတ်။

၃၁။ ဌာနာနေတာနိ သမ္ပဿံ ၊ ပုတ္တံ ဣစ္ဆန္တိ ပဏ္ဍိတာ၊
တသ္မာ သန္တော သပ္ပုရိသာ ၊ ကတည၊ ကတဝေဒီနော၊

ပဏ္ဍိတာ-တို့သည်၊ တောနိ ဌာနာနိ-ဤအကြောင်းငါးမျိုးတို့ကို၊ သမ္ပဿံ(သမ္ပဿန္တာ)-ကြောင့်၊ ပုတ္တံ-ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-ကုန်၏။ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်ကတည-သူတစ်ပါးတို့ပြုအပ်ခဲ့ဖူးသော ကျေးဇူးကိုသိတတ်ကုန်သော၊ ကတဝေဒီနော-သူတစ်ပါးတို့ပြုအပ်ခဲ့ဖူးသောကျေးဇူးကို ထင်ရှားဖော်ပြပေးဆပ်တတ်ကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ-တင့်တယ်သော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သန္တော-သူတော်ကောင်းတို့သည်။

(သပ္ပုရိသာံ ကို သောဘနာ ပုရိသာ သပ္ပုရိသာဟုပြု)

၃၂။ ဘဇ္ဇန္တိ မာတာပိတရော ၊ ပုဗ္ဗေ ကတမနုဿရံ၊
ကရောန္တိ နေသံ-ကိစ္စာနိ ၊ ယထာ တံ ပုဗ္ဗကာရိနံ၊

ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌ ကတံ-မိဘတို့ကပြုအပ်ခဲ့ဖူးသောကျေးဇူးကို၊ အနု
ဿရံ (အနုဿရန္တာ)-အစဉ်မပြတ်အမှတ်ရနေကြကုန်လျက်၊ မာတာ
ပီတရော-မိဘတို့ကို၊ ဘရန္တိ-ပြုစုလုပ်ကျွေးမွေးမြူကြကုန်၏။ ပုဗ္ဗကာရိနံ-
ရှေးဦးစွာကျေးဇူးပြုသူတို့၏။ (ကိစ္စာနိ-လုပ်ငန်းကိစ္စတို့ကို၊ ကရောန္တိ
ယထာ-ပြုလုပ်ပေးကြကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ-တို့အတူ)၊ နေသံ-ထိုမိဘ
တို့၏၊ ကိစ္စာနိ-လုပ်ငန်းကိစ္စတို့ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုလုပ်ပေးကြကုန်၏။

နိယံ ။ ။ တံ ယထာကာ နှိလတ်ငြားမှု တံကို အနက်ယူ။
ယထာတံမှ တံ၏အနက် ထူးမထွက်။

၃၃။ ဩဝါဒကာရီ ဘတပေါသီ ၊ ကုလဝံသံ အဟာပယံ၊

သဒ္ဓေါ သီလေန သမ္ပန္နော ၊ ပုတ္တော ဟောတိ ပသံသီယော၊

ဩဝါဒကာရီ-မိဘတို့၏အဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့်လေ့ရှိသော၊
ဘတပေါသီ-မိမိကိုမွေးမြူခဲ့သောမိဘတို့ကို အတုံ့ပြန်၍ ပြုစုလုပ်ကျွေးမွေး
မြူလေ့ရှိသော၊ ကုလဝံသံ-အမျိုးအနွယ်ကို၊ အဟာပယံ(အဟာပယန္တော)-
မဆုတ်ယုတ်စေသော၊ သဒ္ဓေါ-သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ သီလေန-သီလနှင့်၊
သမ္ပန္နော-ပြည့်စုံသော၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ ပသံသီယော-ချီးမွမ်းထိုက်သည်၊
ဟောတိ-၏။

၁၁။ ဓတာဇာဓဂုတ္တသုတိ

၃၄။ ယထာ ဟိ ပဗ္ဗတော သေလော ၊ အရညသ္မိ ဗြဟာဝနေ၊

တံ ရုက္ခာ ဥပနိသာယ ၊ ဝဗုန္တေ တေ ဝနပ္ပတိ၊

ဟိ-ဥပမာပြု၍ဟောတော်မူအံ့၊ အရညသ္မိ-တောအရပ်ဖြစ်သော၊
ဗြဟာဝနေ-ကြီးစွာသောတောအုပ်၌၊ သေလော-ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊
ပဗ္ဗတော-တောင်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တံ-ထိုကျောက်တောင်ကြီးကို၊ ဥပ

နိဿယ-မှီ၍ ဝနပ္ပတိ-တော၌အရှင်သခင်အကြီးအကဲဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-
တောစိုးသစ်ပင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ရုက္ခာ-ထိုသစ်ပင်ကြီးတို့သည်၊ ဝဗုန္တေ
ယထာ-ကြီးပွားကုန်သကဲ့သို့။

၃၅။ တထေဝ သီလသမ္ပန္နံ ၊ သဒ္ဓံ ကုလပုတ္တံ ဣမံ၊

ဥပနိဿယ ဝဗုန္တိ၊ ပုတ္တဒါရာ စ ဗန္ဓဝါ၊

အမစ္စာ ဉာတိသံဃာ စ ၊ ယေ စဿ အနုဇီဝိနော၊

တထေဝ-ထိုအတူပင်၊ သီလသမ္ပန္နံ-သော၊ သဒ္ဓံ-သော၊ ဣမံ
ကုလပုတ္တံ-ဤအမျိုးကောင်းသားကို၊ ဥပနိဿယ-မိုခိုကြကုန်၍၊
ပုတ္တဒါရာ စ-သားမယားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓဝါ စ-သားချင်းတော်
စပ်သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အမစ္စာ စ-အပေါင်းအသင်းသူငယ်ချင်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဉာတိသံဃာ စ-ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ အဿ-ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ အနုဇီဝိနော-
မှီခို၍အသက်မွေးသူတို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ တေ စ-ထိုသူတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဝဗုန္တိ-သဒ္ဓါသီလစသည်တို့ဖြင့် ကြီးပွားကြကုန်၏။

၃၆။ တျဿ သီလဝတော သီလံ ၊ စာကံ သုစရိတာနိ စ၊

ပဿမာနာနုကုဗ္ဗန္တိ ၊ ယေ ဘဝန္တိ ဝိစက္ခဏာ၊

တေ-ထိုသားမယားစသည်တို့သည်၊ သီလဝတော-သီလရှိသော၊
အဿ-ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ သီလံ-သီလကိုလည်းကောင်း၊ စာကံ-စွန့်ကြဲ
ပေးကမ်းလှူဒါန်းမှုကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုစရိတာနိ စ-ကောင်းသော
အကျင့်စရိုက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿမာနာ-တွေ့မြင်ကြရကုန်သည်အဖြစ်
ကြောင့်၊ အနုကုဗ္ဗန္တိ-အတုလိုက်၍ပြုကျင့်ကြကုန်၏၊ ယေ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဝိစက္ခဏာ-စဉ်းစားမြော်မြင်ပညာရှင်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၃၇။ ဣစ ဓမ္မံ စရိတွာန ၊ ဓမ္မံ သုဂတိဂါဗိနံ၊

နန္ဒိနော ဒေဝထောကသ္မိံ ၊ မောဒန္တိ ကာမကာမိနော၊

(တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်)။ ဣစ-ဤလောက၌၊ သုဂတိဂါဗိနံ-
ကောင်းသောဘဝသို့လားရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ-လမ်းမှန်ဖြစ်သော၊
ဓမ္မံ-အကျင့်တရားကို၊ စရိတွာန-ကျင့်ကြပြီး၍၊ ဒေဝထောကသ္မိံ-နတ်ပြည်၌၊
နန္ဒိနော-နှစ်သက်ရွှင်လန်းကြကုန်လျက်၊ ကာမကာမိနော-ကာမဂုဏ်
အာရုံတို့ကို လိုတိုင်းကြကုန်လျက်၊ မောဒန္တိ-ဝမ်းမြောက်ကြရကုန်၏။

၅။ မုဏ္ဍရာဇဝဂ်

၁။ အာဒိဗသုဇာတိ

၃၈။ ဘုတ္တာ ဘောဂါ ဘတာ ဘစ္စာ ၊ ဝိတိဏ္ဍာ အာပဒါသု မေ၊

ဥဒ္ဓတ္တိ ဒက္ခိဏာ ဒိန္နာ ၊ အထော ပဉ္စဗလီ ကတာ၊

ဥပဋ္ဌိတာ သီလဝန္ဓော ၊ သညတာ ဗြဟ္မစာရယော၊

မေ-ငါသည်၊ ဘောဂါ-စီးပွားဥစ္စာတို့ကို၊ ဘုတ္တာ-သုံးဆောင်အပ်ကုန်
ပြီး (ဘောဂေဟိ-တို့ဖြင့်)၊ ဘစ္စာ-ကျွေးမွေးထိုက်သော မိဘသားမယားစသည်
တို့ကို၊ ဘတာ-ကျွေးမွေးအပ်ကုန်ပြီး၊ အာပဒါသု-ဘေးရန်တို့ကို၊ ဝိတိဏ္ဍာ-
ကူးဆပ်လွန်မြောက်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဥဒ္ဓတ္တိ-အထက်အထက် နတ်ခြောက်ဘုံတို့၌
ကံအကျိုးရှိသော၊ ဒက္ခိဏာ-အလှူဒါနကို၊ ဒိန္နာ-ပေးလှူအပ်ပေပြီ၊
အထော-ထိုမှတပါး၊ ပဉ္စဗလီ-ငါးမျိုးသောပေးလှူဖွယ်တို့ကို၊ ကတာ-ပြုလုပ်
အပ်ပြီးကုန်ပြီ၊ သီလဝန္ဓော-သီလရှိကုန်သော၊ သညတာ-ကိုယ်နှုတ်တို့မှ
မကောင်းမှုကိုတားဆီးစောင့်ရှောက်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မစာရယော-မြတ်သော
အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌိတာ-ပြုစုလုပ်ကျွေးအပ်
ကုန်ပြီ။

၃၉။ ယဒတ္ထံ ဘောဂံ ဣစ္ဆေယျ ၊ ပဏ္ဍိတော ယခုမာဝသံ၊
 သော မေ အတ္ထော အနုပ္ပတ္တော ၊ ကတံ အနုနုတာပိယံ၊
 ယရံ-အိမ်၌ အာဝသံ(အာဝသန္တော)-နေသော၊ ပဏ္ဍိတော-သည်၊
 ယဒတ္ထံ-မိဘသားမယားစသည်တို့ကို ကျွေးမွေးခြင်းစသောအကြင်အကျိုးငှါ၊
 ဘောဂံ-ကို၊ ဣစ္ဆေယျ-အလိုရှိရာ၏။ မေ-ငါသည်၊ သော အတ္ထော-ထို
 အကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော-ရောက်အပ်ရအပ်ပေပြီ၊ အနုနုတာပိယံ-နောင်တ
 တဖန်မပူပန်စေနိုင်သောကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီးပြီ။

၄၀။ တေံ အနုဿရံ မစ္စော ၊ အဓိယဓမ္မေ ဌိတော နရော၊
 ဣဓေဝ နံ ပသံသန္တိ ၊ ပေစ္စ သဂ္ဂေ ပမောဒတိ၊
 မစ္စော-သတ္တဝါဟူသော၊ နရော-လူသည်၊ တေံ-ဤအကြောင်းကို၊
 အနုဿရံ(အနုဿရန္တော)-ထပ်တလဲလဲအမှတ်ရနေလျက်၊ အဓိယဓမ္မေ-အနိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ငါးပါးသီလတရား၌၊ ဌိတော-ရပ်တည်၏။ နံ(နရံ)-ထိုလူကို၊
 ဣဓေဝ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင် (ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်)၊
 ပသံသန္တိ-ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ (သော နရော-ထိုလူသည်)၊ ပေစ္စ-တမလွန်
 ဘဝသို့ရောက်၍၊ ဝါ-သော်၊ သဂ္ဂေ-နတ်ပြည်၌ ပမောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ၏။

၂။ သဗ္ဗုဒ္ဓါသိသုဓိတိ

၄၁။ ဟိတော ဗဟုန္တံ ပဋိပစ္စ ဘောဂေ ၊ တံ ဒေဝတာ ရက္ခတိ ဓမ္မက္ခန္တံ၊
 ဗဟုဿုတံ သီသဝတူပန္တံ ၊ ဓမ္မေ ဌိတံ န ဝိဟေတိ ကိတ္တိ၊
 (ယော-အကြင်သူတော်ကောင်းသည်)၊ ဘောဂေ-စီးပွားဥစ္စာတို့ကို၊
 ပဋိပစ္စ(ပဋိပစ္စိတွာ)-ရှာဖွေသမှု ပြုလုပ်၍၊ (တစ်နည်း) ပဋိပစ္စံ(ပဋိပစ္စန္တော)-
 လျက်၊ ဗဟုန္တံ-များစွာသော်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဟိတော-စီးပွားကိုပြုကျင့်သူသည်၊
 (ဟောတိ-၏)၊ ဓမ္မဂုတ္တံ-တရားကိုစောင့်ရှောက်သော၊ တံ-ထိုသူတော်

ကောင်းကို ဒေဝတာ-နတ်သည်၊ ရက္ခတိ-စောင့်ရှောက်၏၊ ဗဟုသုတ-
များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ သီလဝတူပပန္နံ-သီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊
ဓမ္မေ-သူတော်ကောင်းတရား၌၊ ဌိတံ-တည်သော၊ (တံ-ထိုသူတော်ကောင်း
ကို)၊ ကိတ္တိ-ကျော်စောမှု၊ ဂုဏ်သတင်းသည်၊ န ဝိဇယတိ-မစွန့်။

ပဋိပဇ္ဇ ဒုတိယနည်း၌ ဆန္ဒာနုရက္ခကအကျိုးငှါ နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေထားသည်။

၄၂၊ ဓမ္မဋ္ဌံ သီလသမ္ပန္နံ ၊ သစ္စဝါဒိ ဟိရီမနံ၊
နေက္ခံ ဓမ္မောနဒဿေဝ ၊ ကော တံ နိန္ဒိတုမရဟတိ၊
ဒေဝါပိ နံ ပသံသန္တိ ၊ ဗြဟ္မာနာပိ ပသံသိတော၊

ဓမ္မဋ္ဌံ-ကုသလကမ္မပထတရား၌တည်သော၊ သီလသမ္ပန္နံ-သော၊
သစ္စဝါဒိ-မှန်ကန်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသော၊ ဟိရီမနံ-မကောင်းမှု
ဒုစရိုက်မှရှောင်သောသဘောနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသော၊ တံ-ထိုသူတော်ကောင်း
ကို၊ ဓမ္မောနဒဿ-ဓမ္မရစ်ရွှေစင်စစ်၏၊ နေက္ခံ ဣဝ-တနိက္ခအလေးချိန်ရှိ
သော ရွှေတုံးရွှေခဲလေးကဲ့သို့၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ နိန္ဒိတု-ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ၊
အရဟတိ-ထိုက်အံ့နည်း၊ နံ-ထိုသူတော်ကောင်းကို၊ ဒေဝါပိ-နတ်တို့သည်
လည်း၊ ပသံသန္တိ-ချီးမွမ်းကြကုန်၏၊ (သော-ကို)၊ ဗြဟ္မာနာပိ-မဟာ
ဗြဟ္မာသည်လည်း၊ ပသံသိတော-ချီးကျူးအပ်၏။

၃။ ဣန္ဒြေသုတိ

၄၃၊ အာယံ ဝဏ္ဏံ ယသံ ကိတ္တိ ၊ သဂ္ဂံ ဥစ္စာကုလီနတံ၊
ရတိယော ပတ္တယာနေန ၊ ဥဋ္ဌာရာ အပရာပရာ၊

အာယံ-အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏံ-ရုပ်အဆင်းလှခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ယသံ-အခြံအရံပရိသတ်ပေါများခြင်းကိုလည်းကောင်း။

ကိစ္စ-ကျော်စောခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဂ္ဂ-နတ်ပြည်ကိုလည်းကောင်း။
ဝါ-နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥစ္စာကုလီနတ်-မြင့်မြတ်သော
အမျိုးရှိသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌာရာ-မြတ်ကုန်သော၊ အပရာပရာ-
အမျိုးမျိုးကုန်သော၊ ရတိယော-ပျော်ရွှင်မှုတို့ကိုလည်းကောင်း။
ပတ္တယာနေန-တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (အပ္ပမာဒေါ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု
တို့၌ မမေ့လျော့မှု သတိတရားကို၊ ကာတဗ္ဗော-ပြုသင့်ဖြစ်စေသင့်၏။

၄၄။ အပ္ပမာဒံ ပသံသန္တိ ၊ ပုညကြိယာသု ပဏ္ဍိတော၊
အပ္ပမတ္တော ဥဘော အတ္ထေ ၊ အဓိဂဏှာတိ ပဏ္ဍိတော၊

၄၅။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ စ ယော အတ္တော ၊ ယော စတ္တော သမ္ပရာယိကော၊
အတ္တာဘိသမယာ ဝီရော ၊ ‘ပဏ္ဍိတော’ တိ ပဝုစ္စတိ၊

ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပုညကြိယာသု-ကုသိုလ်-
ကောင်းမှုတို့၌ အပ္ပမာဒံ-မမေ့လျော့ခြင်းကို၊ ပသံသန္တိ-ကုန်၏။ (ကသွာ-
ကြောင့်၊ ပသံသန္တိ-နည်းဟူမှု၊ ယသွာ-ကြောင့်)၊ အပ္ပမတ္တော-ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတို့၌ မမေ့လျော့သော၊ ပဏ္ဍိတော-သည်၊ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ-ယခုမျက်
မှောက်ဘဝ၌၊ ယော အတ္တောစ-အကြာင်အကျိုးစီးပွားသည်လည်းကောင်း။
သမ္ပရာယိကော-တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ ယော အတ္တောစ-သည်လည်း
ကောင်း။ (အတ္ထိ)၊ ဥဘော-နှစ်မျိုးကုန်သော၊ တေ အတ္ထေ-ထိုအကျိုးစီးပွား
တို့ကို၊ အဓိဂဏှာတိ-ရယူ၏။ (တသွာ-ထိုကြောင့်၊ ပသံသန္တိ-ကုန်၏)၊
အတ္တာဘိသမယာ-ပစ္စုပ္ပန်တမလွန် နှစ်တန်သောအကျိုးစီးပွားကိုခြင်း
ကြောင့်၊ ဝီရော-ပညာဖြင့်ယူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ-ပညာရှိ
ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ-ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၄။ မနာပဒါယီသုတ်

၄၆။ မနာပဒါယီ ထာဘတေ မနာပံ၊
 ယော ဥဇ္ဈဘူတေသု ဒဒါတိ ဆန္ဒသာ၊
 အတ္ထာဒနံ သယနမန္တပါနံ၊
 နာနာပုကာရာနိ စ ပစ္စယာနိ၊

မနာပဒါယီ-နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ်ပစ္စည်းကို လှူဒါန်းသောသူသည်၊
 မနာပံ-နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ်အကျိုးတရားကို၊ လာဘတေ-ရ၏။ ယော
 (သပ္ပုရိသော)-သည်။ ဥဇ္ဈဘူတေသု-ကောက်ကျစ်မှုကင်း ဖြောင့်စင်း
 သူဖြစ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝါ-တို့အား။ အတ္ထာဒနံ-အဝတ်သင်္ကန်းကို
 လည်းကောင်း။ သယနံ-အိပ်ရာနေရာကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ အန္တပါနံ-
 ဆွမ်းနှင့်အဖျော်ကိုလည်းကောင်း။ နာနာပုကာရာနိ-အထူးထူးအပြားပြားများ
 ကုန်သော၊ ပစ္စယာနိစ-ပစ္စည်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒသာ-မြတ်နိုးကြည်ညို
 လိုလိုလားလားအားဖြင့်၊ ဒဒါတိ-ပေးလှူ၏။

၄၇။ စတ္တဉ္စ မုတ္တဉ္စ အနုဂ္ဂဟီတံ၊
 ခေတ္တုပမေ အရဟန္တေ ဝိဒိတွာ၊
 သော ဒုစ္စင်္ဂံ သပ္ပုရိသော စဇိတွာ၊
 မနာပဒါယီ ထာဘတေ မနာပံ၊

(ယေန သပ္ပုရိသေန-သည်)။ အရဟန္တေ-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ကို၊
 ခေတ္တုပမေ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု မျိုးစေ့စု၏ ကြီးထူမြင့်မား ဖွင့်ထွားပေါက်
 ရောက်ရာ လယ်ယာမြေကောင်း၊ ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဝိဒိတွာ-သိနားလည်၍၊
 (မနာပံ-နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ်ပစ္စည်းဝတ္ထုကို)။ စတ္တဉ္စ-စွန့်ကြဲလှူဒါန်းလည်း
 စွန့်ကြဲလှူဒါန်းအပ်ပြီ၊ မုတ္တဉ္စ-တွယ်တာမှုကင်း ရှင်းလင်းစွာလည်း စွန့်
 လွှတ်အပ်ပြီ၊ အနုဂ္ဂဟီတံ စ-ငဲ့ကွက်ခင်မင် စိတ်အစဉ်ဖြင့် အမျှင်မပြတ်

မယူငင်လည်း မယူငင်အပ်၊ မနာပဒါယီ-နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ် ပစ္စည်းဝတ္ထုကို လှူဒါန်းသော၊ သော သပ္ပာဒိသော-သည်၊ ဒုစွမ်း-စွန့်လှူနိုင်ခဲ့သော ပစ္စည်း ဝတ္ထုကို စစ်တွာ-စွန့်လှူပြီး၍ ဝါ-ခြင်းကြောင့်၊ မနာပံ-နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ် ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို၊ လာဘတေ-ရ၏။

၄၈၊ မနာပဒါယီ ထာဘတေ မနာပံ၊

အဂ္ဂဿ ဒါတာ ထာဘတေ ပုနဂ္ဂံ၊

ဝရဿ ဒါတာ ဝရလာဘီ ဟောတိ၊

သေဋ္ဌံ ဒဒေါ သေဋ္ဌမုပေတိ ဌာနံ၊

မနာပဒါယီ-သည်၊ မနာပံ-ကို၊ လာဘတေ-ရ၏။ အဂ္ဂဿ-မြတ် သောအရာဝတ္ထုကို၊ ဒါတာ-ပေးလှူသောသူသည်၊ ပုန-အတုံ့အပြန်တဖန် အားဖြင့်၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သောအကျိုးကို၊ လာဘတေ-ရ၏။ ဝရဿ-တောင့်တ အပ် ကောင်းမြတ်သောအရာဝတ္ထုကို၊ ဒါတာ-သည်၊ ဝရလာဘီ-တောင့်တ အပ် ကောင်းမြတ်သောအရာဝတ္ထုကိုရသည်၊ ဟောတိ-၏။ သေဋ္ဌံ-ချီးမွမ်း အပ် ကောင်းမြတ်သော အရာဝတ္ထုကို၊ ဒဒေါ-ပေးလှူသောသူသည်၊ သေဋ္ဌံ- ချီးမွမ်းအပ် ကောင်းမြတ်သော၊ ဌာနံ-နေရာဌာနသို့၊ ဥပေတိ-ရောက်၏။

၄၉၊ ယော အဂ္ဂဒါယီ ဝရဒါယီ ၊ သေဋ္ဌဒါယီ စ ယော နုရော၊

ဒီဃာယု ယသဝါ ဟောတိ ၊ ယတ္ထ ယတ္ထုပပဇ္ဇတိ၊

ယော နုရော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဂ္ဂဒါယီ-မွန်မြတ်သော အရာ ဝတ္ထုကို ပေးလှူ၏။ ဝရဒါယီ-တောင့်တအပ်ကောင်းမြတ်သော အရာဝတ္ထု ကို ပေးလှူ၏။ ယော နုရော-သည်၊ သေဋ္ဌဒါယီ-ချီးမွမ်းအပ်ကောင်းမြတ် သော အရာဝတ္ထုကို ပေးလှူ၏။ (သော နုရော-သည်)၊ ယတ္ထ ယတ္ထ-အကြင် အကြင်ဘုံဘဝ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏။ (တတ္ထ တတ္ထ-၌)၊ ဒီဃာယု-ရှည်သော အသက်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ယသဝါ-များသောအခြံအရံရှိသည်လည်း ကောင်း၊ ဟောတိ-၏။

၅။ ဝုညာဘိသန္ဓေတော်

၅၀။ မဟောဒဓိ အပရိမိတံ မဟာသင်္ချ၊
 ဗဟုဘေရဝံ ရတုဂဏာနမာလယံ၊
 နဇ္ဇော ယထာ နရဂဏသံယသေဝိတာ၊
 ပုထူ သဝန္တိ ဥပယန္တိ သာဂရံ၊

မဟောဒဓိ-များစွာသောရေတို့ကို ဆောင်ထားတတ်သော၊ အပရိမိတံ-မချင့်ချိန်မရေတွက်နိုင်သော၊ မဟာသင်္ချ-ကြီးမားလှသော ရေအိုင်ဖြစ်သော၊ ဝါ-ကြီးမားသော အသံရှိရာဖြစ်သော၊ ဗဟုဘေရဝံ-များစွာသော ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံရှိရာဖြစ်သော၊ ရတုဂဏာနံ-ရတနာအပေါင်းတို့၏၊ အာလယံ-တည်ရာဖြစ်သော၊ သာဂရံ-သမုဒြာသို့၊ နရဂဏသံယသေဝိတာ-လူအုပ်စု လူအပေါင်းတို့သည် မှီခိုအပ်ကုန်သော၊ ပုထူ-များပြားလှကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်ကုန်၍)၊ သဝန္တိ-စီးသွားကုန်သော၊ နဇ္ဇော-မြစ်တို့သည်၊ ဥပယန္တိ ယထာ-စီးဝင်သက်ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။

၅၁။ ဝေံ နရံ အန္ဓဒပါနဝတ္ထဒံ၊
 သေယျာနိသဇ္ဇတ္ထရဏဿ ဒါယကံ၊
 ပုညဿ ဓာရာ ဥပယန္တိ ပဏ္ဍိတံ၊
 နဇ္ဇော ယထာ ဝါရိဝဟာဝ သာဂရံ၊

ဝေံ-ဤအတူ၊ အန္ဓဒပါနဝတ္ထဒံ-အစားအစာကို ပေးလှူတတ် အဖျော်အဝတ်သက်န်းကို ပေးလှူတတ်သော၊ သေယျာနိသဇ္ဇတ္ထရဏဿ-အိမ်ရာထိုင်နေရာကျောင်းနှင့်အခင်းကို၊ ဒါယကံ-ပေးလှူတတ်သော၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိသော၊ နရံ-ပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ပုညဿ-ကောင်းမှု၏၊ ဓာရာ-အယဉ်တို့သည်၊ ဥပယန္တိ-ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ (ကေ ဝိယ-အဘယ်တို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူ)၊

ဝါရိဝဟာ-ရေကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ နဇ္ဇော-မြစ်တို့သည်၊ သာဂရံ-
သမုဒြာသို့၊ ဥပယန္တိယထာ-စီးဝင်သက်ရောက်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၇။ နေဆူတိ

၅၂။ ယဿ သဒ္ဓါ တထာဂတေ ၊ အစလာ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊
သီလဉ္စ ယဿ ကလျာဏံ ၊ အရိယကန္တံ ပသံသီတံ၊

ယဿ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ တထာဂတေ-၌၊ အစလာ-လှုပ်ရှားခြင်း၊
မရှိသော၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ-ကောင်းမွန်နိုင်ခဲ့တည်တံ့သော၊ သဒ္ဓါ-သောတာ
ပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်ဖြင့်လာသောသဒ္ဓါသည်၊ (အတ္ထိ-ရှိ၏)၊ ယဿ-မှာ၊
ကလျာဏံ-ကောင်းသော၊ အရိယကန္တံ-အရိယာတို့နှစ်သက်အပ်သော၊
ပသံသီတံ-ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော၊ သီလဉ္စ-သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏
သီလသည်လည်း။ (အတ္ထိ-ရှိ၏)။

၅၃။ သံဃေ ပသာဒေါ ယဿတ္ထိ ၊ ဥဇုဘူတဉ္စ ဒဿနံ၊
'အဒလိဒ္ဓေါ'တိ တံ အာဟု ၊ အမောဃံ တဿ ဇီဝိတံ၊

ယဿ-မှာ၊ သံဃေ-သံဃာတော်၌၊ ပသာဒေါ-ကြည်ညိုခြင်းသည်၊
အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဥဇုဘူတံ-ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်သော၊ ဒဿနဉ္စ-သောတာ
ပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ဉာဏ်အမြင်သည်လည်း။ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ-သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
မြတ်ကို၊ အဒလိဒ္ဓေါတိ-ဥစ္စာမပွဲ မဆင်းရဲသူဟူ၍၊ အာဟု-မိန့်ဆိုတော်မူကြ
ကုန်၏၊ တဿ-ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၏၊ ဇီဝိတံ-အသက်ရှင်ခြင်းကို၊
အမောဃံ-အကျိုးမပြီး အချီးနှီးမဟုတ်ဟူ၍၊ (အာဟု-ကုန်၏)။

၅၄။ တသ္မာ သဒ္ဓဉ္စ သီလဉ္စ ၊ ပသာဒံ ဓမ္မဒဿနံ၊
အနုယုညေထ မေဓာဝီ ၊ သရံ ဗုဒ္ဓါနု သာသနံ၊

တသွာ-ထို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့၏၊ သာသနံ-အဆုံးအမ
ဩဝါဒကို၊ သရုံ(သရက္ခော)-သတိရလျက်၊ ဝါ-သတိရသော၊ မေဓာဝီ-ပညာ
ရှိသည်၊ သဒ္ဓန္ဓ-သဒ္ဓါတရားကိုလည်းကောင်း၊ သီလဉ္စ-သီလကိုလည်း
ကောင်း၊ ပသာဒဉ္စ-ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့၌ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဓမ္မဒဿနဉ္စ-သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်သောဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ အန
ယုဉ္စေထ-အထပ်ထပ်အားထုတ်သင့်၏။

၈။ အလဗ္ဗနီလသုတ်

၅၅။ န သောစနာယ ပရိဒေဝနာယ၊
အတ္ထောဓ လဗ္ဘာ အပိ အပ္ပကောပိ၊
သောစန္တမေနံ ဒုခိတံ ဝိဒိတွာ၊
ပစ္စတ္ထိကာ အတ္တမနာ ဘဝန္တိ၊

ဣဓ-ဤလောက၌ သောစနာယ-ပူဆွေးဝမ်းနည်းနေခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝနာယ-ငိုကြွေးနေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
အပ္ပကောပိ-အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထော-မအိုမနာမသေခြင်း
စသော အကြောင်းတရားကို အပိ-အမှန်တကယ်ပင် န လဗ္ဘာ-မရအပ်
မရနိုင်၊ ပစ္စတ္ထိကာ-ရန်သူတို့သည်၊ နေ-ထိုပုထုဇဉ်လူဗာလကို၊ သောစန္တံ-
ပူဆွေးဝမ်းနည်းလျက်၊ ဒုခိတံ-ဖြစ်သောဒုက္ခရှိသည်ကို၊ ဝါ-ဒုက္ခရောက်နေ
သည်ကို၊ ဝိဒိတွာ-သိကြကုန်၍၊ အတ္တမနာ-နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊
ဘဝန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၅၆။ ယတော စ ခေါ ပဏ္ဍိတော အာပဒါသု၊
 န ဝေဓတီ အတ္ထဝိနိစ္ဆယညျ၊
 ပစ္စတ္တိကာဿ ဒုခိတာ ဘဝန္တိ၊
 ဒိသ္မာ မုခံ အဝိကာရံ ပုရာဏံ။

စ ခေါ-အရိယာပညာရှိတို့အတွက် ချီးမွမ်းစွယ်ကာ။ ယတော-အကြင်
 အခါ၌၊ အတ္ထဝိနိစ္ဆယညျ-ထိုထိုအကြောင်းကိစ္စ၏ အဆုံးအဖြတ်ကို သိမြင်သော၊
 ပဏ္ဍိတော-အရိယာတပည့်ပညာရှိသည်၊ အာပဒါသု-အိုနာသေစသော ဘေး
 ရန်တို့ကြောင့်၊ န ဝေဓတီ-မတုန်လှုပ် (တတော-၌)၊ အဿ-ထိုပညာရှိ၏၊
 ပစ္စတ္တိကာ-ရန်သူတို့သည်၊ အဿ-၏၊ အဝိကာရံ-ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသော၊
 ဝါ-ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရာဏံ-ရှေးပင်ကိုယ်အတိုင်းဖြစ်
 သော၊ မုခံ-မျက်နှာကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်ကြရ၍၊ ဒုခိတာ-ဒုက္ခရောက်ကြကုန်သည်၊
 ဘဝန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၅၇။ ဇပေေန မန္တေန သုဘာသိတေန၊
 အနုပ္ပဒါနေန ပဝေဏိယာ ဝါ၊
 ယထာ ယထာ ယတ္ထ လဘောထ အတ္ထံ၊
 တထာ တထာ တတ္ထ ပရက္ကမေယျ။

ဇပေေန-(အိုနာသေဘေးစသည်တို့၏) ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ မန္တေန-မန္တာန်ကိုရွတ်ဖမ်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတေန-
 ကောင်းစွာတောင်းပန် ပြောဆိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပဒါနေန-တံစိုး
 လက်ဆောင် ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝေဏိယာ ဝါ-မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်
 အလေ့အကျက်ကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ-အကြင်အကြင်အရပ်၌၊
 ယထာ ယထာ-အကြင်အကြင်နည်းလမ်းဖြင့်၊ (ပရက္ကမေန္တော-ကြိုးစား
 အားထုတ်လသော်)၊ အတ္ထံ-မအိုခြင်းစသော အကြောင်းတရားကို၊ လဘောထ-

ရနိုင်ရ၏။ တတ္ထ-ထိုထိုအရပ်၌၊ တထာ တထာ-ထိုထိုနည်းလမ်းဖြင့်၊
ပရက္ကမေယျ-ကြီးစားအားထုတ်ရလေရ၏။

၅၈၊ သစေ ပဇာနေယျ အလဗ္ဘနေယျော၊
မယာ ဝ အညေန ဝါ သေ အတ္ထော၊
အသောစမာနော အဓိဝါသယေယျံ၊
ကမ္မံ ဒဠ် ကိန္တိ ကရောမိ ဒါနိ၊

မယာ ဝါ-ငါသည်လည်းကောင်း၊ အညေန ဝါ-အခြားပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်းကောင်း၊ သေ အတ္ထော-ထိုမအိုခြင်းစသော အကြောင်းတရားကို အလဗ္ဘ
နေယျော-မရအပ်မရနိုင် (ဣတိ-ဤသို့)၊ သစေ ပဇာနေယျ-အကယ်၍သိ
ငြားအံ့ (ဝေဝသတိ-သော်၊ မယာ-သည်)၊ ကမ္မံ-ဝဋ်ဆင်းရဲသို့ လားရောက်စေ
တတ်သောအံ့ကို၊ ဒဠ်-ခိုင်မြဲစွာ (အာယုဟိတံ-အားထုတ်စုဆောင်းအပ်ခဲ့ပြီ၊
သော အဟံ-ထိုငါသည်)၊ ဒါနိ-ယခု၊ ကိန္တိ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရောမိ-ပြု
လုပ်နိုင်တော့မည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့စဉ်းစား၍၊ အသောစမာနော-မပူဆွေး
ဝမ်းမနည်းဘဲ၊ အဓိဝါသယေယျ-သည်းခံရ၏။

ခုတ်ယယဉ္ဇနာသကာ

၁။ နိဝရဏဝဂ်

၅။ ဓာတာဓုတ္တသုတ်

၅၉ ၊ သလ္လပေ အသိဟတ္ထေန ၊ ပိသာစေနာပိ သလ္လပေ၊
 အာသီဝိသမ္ပိ အာသီဒေ ၊ ယေန ဒဋ္ဌော န ဇီဝတိ၊
 နုတ္တေဝ ဧကော ဧကာယ ၊ မာတုဂါမေန သလ္လပေ၊

အသိဟတ္ထေန-လက်၌ သံလျက်စားရှိသောသူနှင့်၊ သလ္လပေ-အတူ
 တကွ စကားပြောဆိုသင့်ရာသေး၏။ ပိသာစေနာပိ-သားစားဘိလူးသားရဲနှင့်
 သော်မှလည်း၊ သလ္လပေ-၏။ ယေန-အကြင်မြွေပွေးမြွေဟောက်သည်။
 ဒဋ္ဌော-ကိုက်အပ်သည်။ (သမာနော-သော်)၊ န ဇီဝတိ-အသက်မရှင်၊ တံ
 အာသီဝိသမ္ပိ-ထိုမြွေပွေးမြွေဟောက်ကိုသော်မှလည်း၊ အာသီဒေ-လက်ဖြင့်
 ထိစပ် ပုတ်ခတ်သင့်ရာသေး၏။ မာတုဂါမေန-မိန်းမနှင့်၊ ဧကော ဧကာယ-
 တစ်ယောက်ချင်းချင်း (တစ်နည်း) ဧကော-တစ်ပါးတည်းသောရဟန်းသည်။
 ဧကာယ-တစ်ယောက်တည်းသော၊ မာတုဂါမေန-မိန်းမနှင့်၊ နု တွေဝ
 သလ္လပေ-အတူတကွ စကားမပြောဆိုသင့်သည်သာ။

၆၀ ၊ မုဋ္ဌဿတိ တာ ဗန္ဓန္တိ ၊ ပေက္ခိတေန သိတေန စ၊
 အထောပိ ဒုန္နိဝတ္ထေန ၊ မဗ္ဗုနာ ဘဏိတေန စ၊
 နေသော ဇနော သ္မာသီသဒေါ ၊ အပိ ည္ဇိတိတော မတော၊

တာ-ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ပေက္ခိတေန စ-ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သိတေန စ-ပြုံးရယ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အထောပိ-ထိုအပြင်လည်း၊
 ဒုန္နိဝတ္ထေန စ-မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မလုံတလုံ
 ဝတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဗ္ဗုနာ-ချိုသာသော၊ ဘဏိတေန စ-စကား

ပြောဆိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ မုဋ္ဌဿတီ-လွတ်ကင်းသောသတိရှိသူကို၊ ဗန္ဓုန္တိ-ဖွဲ့တုပ်ချည်နှောင်ကြကုန်၏။ သော ဇနော-ထိုမိန်းမဟူသောသတ္တဝါကို၊ န သွာသီဒိတော-အလွန်နီးစပ် မချဉ်းကပ်ထိုက်၊ မတော-သေပြီးသည်၊ (ဟုတွာ-၅)၊ ဥတ္တိတိတော အပိ-ကြွတက်ဖူးရောင် အလောင်းကောင်မိန်းမကိုသော်မှပင်၊ (န သွာသီဒိတော-ထိုက်)။

(ဤနေရာ၌ သွာသီသဒေါ-ဟုပါဠိရှိ၏။ မူကွဲပါဠိပင်မတွေ့ရ။ သို့သော် မှန်ကန်သောပါဠိဟု မယူဆပါ။ မိမိကား “သု+အာ+သဒ+တ”ဖြင့် သွာသီဒိတော-ဟု ရှိသင့်သည်ဟု ယူဆ၏။ သုဠ အာသီဒိတဗ္ဗော ဥပဂန္တဗ္ဗောတိ သွာသီဒိတော) [နိဿယ]

၆၁ ၊ ပဉ္စ ကာမဂုဏာ ဇတေ ၊ ဣတ္ထိဓူပသ္မိံ ဒိဿရေ၊
ဓူပါ သဒ္ဓါ ရသာ ဂန္ဓာ ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ စ မနောရမာ၊
မနောရမာ-စိတ်၏မွေ့လျော်ရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဓူပါ-ရှုပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓါ-လည်းကောင်း။ ရသာ-လည်းကောင်း။ ဂန္ဓာ-လည်းကောင်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ စ-လည်းကောင်း။ ပဉ္စ-ငါးမျိုးကုန်သော၊ ဇတေ ကာမဂုဏာ-ထိုကာမဂုဏ်အာရုံတို့ကို၊ ဣတ္ထိဓူပသ္မိံ-မိန်းမ၏ရှုပကာယ၌၊ ဒိဿရေ-တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏။

၆၂ ၊ တေသံ ကာမောယဂူဠာနံ ၊ ကာမေ အပရိဇာနတံ၊
ကာလံ ဂတိံ ဘဝါဘဝံ ၊ သံသာရသ္မိံ ပုရက္ခတာ၊
ကာမောယဂူဠာနံ-ကိလေသာကာမဟူသော ရေအယဉ်သည် မျှောအပ်ကုန်သော၊ ကာမေ-ဝတ္ထုကိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမတို့ကို၊ အပရိဇာနတံ-ပရိညာသုံးပါးတို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍မသိကုန်သော၊ တေသံ-ထိုသတ္တဝါတို့၏။ သံသာရသ္မိံ-သံသရာခရီး၌၊ ကာလံ-ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ရာ အခါကာလကိုလည်းကောင်း။ ဂတိံ-လားရောက်အပ်သော ဂတိကိုလည်းကောင်း။

ဘဝါဘဝံ-အထပ်ထပ်ဖြစ်နေသော ဘဝငယ်ဘဝကြီးကိုလည်းကောင်း၊
(တေ ကာမဂုဏာ-ထိုကာမဂုဏ်အာရုံတို့သည်)၊ ပုရက္ခတာ-ရှေ့သွား
ပြုနေကုန်၏။

၆၃။ ယေ စ ကာမေ ပရိညာယ ၊ စရန္တိ အကုတောဘယာ၊
တေ ဝေ ပါရဂံတာ လောကေ ၊ ယေ ပတ္တာ အာသဝက္ခယံ၊

ယေ စ-အကြင်ရဟန္တာပညာရှိတို့သည်ကား၊ ကာမေ-တို့ကို၊ ပရိ
ညာယ-ပရိညာသုံးပါးတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားကာသိကြကုန်၍၊ အကုတောဘယာ-
မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးရန်မရှိကုန်ဘဲ၊ စရန္တိ-ကြံသွားတော်
မူကြကုန်၏။ ယေ-အကြင်ရဟန္တာပညာရှိတို့သည်၊ အာသဝက္ခယံ-အာသဝ
ကုန်ခမ်းကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ-ရောက်တော်မူကြကုန်၏။
လောကေ-သတ္တလောက၌၊ တေ-ထိုရဟန္တာပညာရှိတို့သည်၊ ဝေ-စင်စစ်
ကေန်အမှန်အားဖြင့်၊ ပါရဂံတာ-ဩယလေးပါးတို့၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
သို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။

၃။ ဌာနသုတ်

၆၄။ ဗျာဓိဓမ္မော ဇရာဓမ္မော ၊ အထော မရဏဓမ္မိနော၊
ယထာ ဓမ္မော တထာ သတ္တာ ၊ ဇိဂ္ဂန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ၊

၆၅။ အဟဉ္ဇေ တံ ဇိဂ္ဂစ္ဆေယျံ ၊ ဝေဓမ္မေသု ပါဏီသု၊
န မေတံ ပတိရူပံ သာ ၊ မမ ဝေံ ဝိဟာရိနော၊

၆၆။ သောဟံ ဝေံ ဝိဟရန္တော ၊ ဥတ္တာ.ဓမ္မံ နိရူပဓိ၊
အာရောဂေျ ယောဗုဒ္ဓသ္မိဉ္စ ၊ ဇီဝိတသ္မိဉ္စ ယေ မဒါ၊

၆၇။ သဗ္ဗေ မဒေ အဘိဘောသ္မိံ ၊ နေက္ခမ္ပံ ဒဠှ ခေမတော၊
တဿ မေ အဟု ဥဿာဟော ၊ နိဗ္ဗာနံ အဘိပဿတော၊

(အဟံ-ငါသည်)။ နေက္ခမ္ပံ-အိမ်အနောင်အဖွဲ့မှ ထွက်မြောက်သော
ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ခေမတော-ဘေးကင်း၏ဟူ၍၊ ဒဠှ-မြင်၍၊ သဗ္ဗေ-ကုန်
သော၊ တေ မဒေ-ထိုမာန်တက်ဝင်ကြားခြင်းသုံးမျိုးတို့ကို၊ အဘိဘော-လွမ်းမိုး
ကျော်လွန်သည်။ အသ္မိံ-ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနံ-ကို၊ အဘိပဿတော-မြင်ရသော၊
တဿမေ-ထိုငါ့မှာ၊ ဥဿာဟော-လုံ့လဝီရိယသည်။ အဟု-ဖြစ်ပြီ။

၆၈။ နာဟံ ဘဗ္ဗော တေရဟိံ ၊ ကာမာနိ ပဋိသေဝိတံ၊
အနိဝတ္တိံ ဘဝိဿာမိံ ၊ ဗြဟ္မစရိယပရာယဏော၊

၈။ လိဠဠိတုဗာရဏသုတ်

၆၉။ မာတာပိတုကိစ္စကရော ၊ ပုတ္တဒါရဟိတော သဒါ၊
အန္တောဇနဿ အတ္ထာယ ၊ ယေ စဿ အနုဇီဝိနော၊
ဥဘိန္ဒုဉ္စေဝ အတ္ထာယ ၊ ဝဒည၊ ဟောတိ သီလဝါ၊

(ယော ပဏ္ဍိတော-သည်)။ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ မာတာပိတုကိစ္စ
ကရော-မိဘတို့၏လုပ်ငန်းကိစ္စကို ပြုလုပ်တတ်သည်။ ပုတ္တဒါရဟိတော-သား
မယား၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက်သည်။ အန္တောဇနဿ-အိမ်တွင်းနေသူ
လူအပေါင်း၏။ အတ္ထာယ စ-အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ယေ-အကြင်သူတို့
သည်။ အဿ-ထိုပညာရှိ၏။ အနုဇီဝိနော-မှီခိုအသက်မွေးလေ့ရှိသူတို့သည်။
(ဟောန္တိ-ကုန်၏။ တေသံ-ထိုသူတို့၏။ အတ္ထာယ စ-လည်းကောင်း)။
ဥဘိန္ဒုဉ္စေဝ-ထိုနှစ်ဦးလုံးတို့၏ပင်၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ၊ (ပဋိပန္နော-ပြုကျင့်

ဆောင်ရွက်သည်။ ဝဒညူ-တောင်းခံသူတို့၏ စကားအဓိပ္ပါယ်ကိုသိသည်၊ သီလဝါ-သီလရှိသည်၊ ဟောတီ-၏။

၇၀ ၊ ဉာတိနံ ပုဗ္ဗပေတာနံ ၊ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ စ ဇီဝတံ၊
သမဏာနံ ဗြာဟ္မဏာနံ ၊ ဒေဝတာနုဉ္စ ပဏ္ဍိတော၊
ဝိတ္တိသဉ္စနနော ဟောတီ ၊ ဓမ္မေန ယရမာဝသံ၊

ယော ပဏ္ဍိတော-သည်၊ ပုဗ္ဗပေတာနံ-ရှေးကကွယ်လွန်သွားကြကုန်သော၊ ဉာတိနံ စ-ဆွေမျိုးတို့၏လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ-ယခုမျက်မှောက်ဘဝအတ္တဘောဌ၊ ဇီဝတံ-အသက်ရှင်နေထိုင်ကြကုန်သော၊ (ဉာတိနံ စ-တို့၏လည်းကောင်း)၊ သမဏာနံ စ-မကောင်းမှုတို့ကို ငြိမ်းစေပြီးသော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာနံ စ-မကောင်းမှုတို့ကို မျောသွားစေပြီးသော သူတော်ကောင်းတို့၏လည်းကောင်း။ ဒေဝတာနုဉ္စ-နတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိသဉ္စနနော-နှစ်သက်မှုကိုဖြစ်စေနိုင်သည်၊ ဓမ္မေန-တရားသဖြင့်၊ ယရံ-အိမ်၌၊ အာဝသံ(အာဝသန္တော)-အုပ်ချုပ်နေထိုင်သည်၊ ဟောတီ-၏။

၇၁ ၊ သော ကရိတ္တာန ကလျာဏံ ၊ ပုဇ္ဇော ဟောတီ ပသံသိယော၊
ဣဓေဝ နံ ပသံသန္တိ၊ ပေစ္စ သဂ္ဂေ ပမောဒတိ၊

သော (ပဏ္ဍိတော)-သည်၊ ကလျာဏံ-ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ကရိတ္တာန-ပြုလုပ်၍၊ ဝါ-ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ပုဇ္ဇော-ပူဇော်ထိုက်သည်၊ ပသံသိယော-ချီးမွမ်းထိုက်သည်၊ ဟောတီ-၏၊ နံ-ထိုပညာရှိကို၊ ဣဓေဝ-ဤယခုမျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်၊ ပသံသန္တိ-ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ (သော-ထိုပညာရှိသည်)၊ ပေစ္စ-တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားပြီး၍၊ သဂ္ဂေ-နတ်ပြည်၌၊ ပမောဒတီ-ဝမ်းမြောက်ရွှင်၏။

၂။ သညာဝဂ်

၃။ ဝဋ္ဌစဒဗ္ဗိဇ္ဇုတိ

၇၂။ သဒ္ဓါယ သီလေန စ ယော ပဝဗုတိ၊
 ပညာယ စာဂေန သုတေန စူဘယံ၊
 သော တာဒိသော သပ္ပုရိသော ဝိစက္ခဏော၊
 အာဒိယတီ သာရမိဓေဝ အတ္တနော၊

ယော(သပ္ပုရိသော)-အကြင်အရိယာသူတော်ကောင်းသည်။ သဒ္ဓါယ
 စ-သဒ္ဓါတရားဖြင့်လည်းကောင်း။ သီလေန စ-သီလဖြင့်လည်းကောင်း။
 ပညာယ စ-လည်းကောင်း။ စာဂေန-စွန့်ကြဲလျှုဒါန်းမှုလည်းဖြစ်သော၊
 သုတေန-ပရိယတ္တိဓမ္မသုတလည်းဖြစ်သော၊ ဥဘယံ(ဥဘယေန) စ-နှစ်မျိုးစုံ
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဝဗုတိ-ကြီးပွား၏။ တာဒိသော-ထိုကဲ့သို့တွေ့မြင်အပ်
 သော၊ ဝိစက္ခဏော-စူးစူးဆင်ခြင်မြော်မြင်တတ်သော၊ သော သပ္ပုရိသော-
 ထိုအရိယာသူတော်ကောင်းသည်။ ဣဓေဝ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်၊ အတ္တနော-
 ခန္ဓာကိုယ်၏။ သာရံ-သဒ္ဓါသီလစသော အနှစ်သာရကို၊ အာဒိယတီ-ယူ၏။

၄။ ဒုဘိဗဒဗ္ဗိဇ္ဇုတိ

၇၃။ သဒ္ဓါယ သီလေန စ ယာ ပဝဗုတိ၊
 ပညာယ စာဂေန သုတေန စူဘယံ၊
 သာ တာဒိသီ သီလဝတီ ဥပါသိကာ၊
 အာဒိယတီ သာရမိဓေဝ အတ္တနော၊

ယာ(ဥပါသိကာ)-အကြင်သီတင်းသည်အရိယာတပည့်မသည်။

... စသည်ဖြင့်ပေးပါ။

စတုတ္ထမဏ္ဍိယသင်္ဂဟ

၃။ ဥပါသကဝဂ်

၄။ ဇေရဗုဇ်

၇၄ ၊ ယော ပါဏမတိပါတေတိ ၊ မုသာဝါဒဉ္စ ဘာသတိ၊
 လောကေ အဒိန္နံ အာဒိယတိ ၊ ပရဒါရဉ္စ ဂစ္ဆတိ၊
 သုရာမေရယပါနဉ္စ ၊ ယော နရော အနုယုဉ္စတိ၊

ယော နရော-အကြင်လူသည်၊ ပါဏံ-သတ္တဝါ၊ အသက်ကို၊ အတိ
 ပါတေတိ-လျှင်မြန်စွာလျှောကျစေ၏၊ မုသာဝါဒဉ္စ-မဟုတ်မမှန်သောစကားကို
 လည်း၊ ဘာသတိ-ပြောဆို၏၊ လောကေ-သတ္တလောက၌၊ အဒိန္နံ-အရှင်
 မပေးအပ်သောသူတစ်ပါးဥစ္စာကို၊ အာဒိယတိ-နိုးယူ၏၊ ပရဒါရဉ္စ-သူတစ်ပါး
 မယားကိုလည်း၊ ဂစ္ဆတိ-မေထုန်ပျော်ပါးသွားရောက်၏၊ ယော နရော-သည်၊
 သုရာမေရယပါနဉ္စ-သေရည်သေရက်သောက်ခြင်းကိုလည်း၊ အနုယုဉ္စတိ-
 အားထုတ်၏။

၇၅ ၊ အပ္ပဟာယ ပဉ္စ ဝေရာနိ ၊ 'ဒုဿီလော' ဣတိ ဝုစ္စတိ၊
 ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော ၊ နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ၊

(သော နရော-ထိုလူကို)၊ ပဉ္စ-ငါးမျိုးကုန်သော၊ ဝေရာနိ-ပါဏာတိ
 ပါတစသောရန်တို့ကို၊ အပ္ပဟာယ-မပယ်မှု၌၊ ဝါ-မပယ်ခြင်းကြောင့်၊
 ဒုဿီလော ဣတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဒုပ္ပညော-ပညာမရှိသော၊ သော
 (နရော)-သည်၊ ကာယဿ-ဥပါဒိန္နကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ-ပျက်စီးချို့ယွင်း
 သေလွန်ခြင်းမှ၊ (ပရံ-နောက်၌၊ ဝါ-နောက်ဘဝစစ်ခန္ဓာကို ယူခြင်း၌)၊
 နိရယံ-ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ-လားရောက်၏။

၇၆ ၊ ယော ပါဏံ နာတိပါတေတိ ၊ မုသာဝါဒံ န ဘာသတိ၊
 ထောကေ အဒိန္နံ နာဒိယတိ ၊ ပရဒါရံ န ဂစ္ဆတိ၊
 သုရာမေရယပါနဉ္စ ၊ ယော နရော နာနယုဉ္စတိ၊
 ယော (နရော)-သည်၊ ပါဏံ-ကို၊ န အတိပါတေတိ-လျှင်မြန်
 စွာ မလျောကျစေ။ ။ပ။ နာနယုဉ္စတိ-အားမထုတ်။

၇၇ ၊ ပဟာယ ပဉ္စ ဝေရာနိ ၊ ‘သီလဝါ’ ဣတိ ဝုစ္ဆတိ၊
 ကာယဿ ဘေဒါ သပ္ပညော ၊ သုဂတိ သောပပဇ္ဇတိ၊
 (သော နရော-ကို) ။ပ။ ဝုစ္ဆတိ-၏၊ သပ္ပညော-ပညာနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ ဝါ-ပညာရှိသော၊ သော (နရော)-သည်။ ။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ-၏။

၉။ ဝိတီသုတိ

၇၈ ၊ နိရယေသု ဘယံ ဒိသွာ ၊ ပါပါနိ ပရိဝဇ္ဇယေ၊
 အရိယဓမ္မံ သမာဒါယ ၊ ပဏှိတော ပရိဝဇ္ဇယေ၊
 ပဏှိတော-ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်။ နိရယေသု-ငရဲတို့၌၊
 ဘယံ-ကြောက်ဖွယ်ဘေးကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ပါပါနိ-မကောင်းမှုတို့ကို၊ ပရိ
 ဝဇ္ဇယေ-ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ အရိယဓမ္မံ-အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ငါးပါးသီလ
 တရားကို၊ သမာဒါယ-ကောင်းစွာခံယူ၍၊ (ပါပါနိ-တို့ကို)၊ ပရိဝဇ္ဇယေ-မည်။

၇၉ ၊ န ဟိသေ ပါဏဘူတာနိ ၊ ဝိဇ္ဇမာနေ ပရက္ကမေ၊
 မုသာ စ န ဘဏေ ဇာနံ ၊ အဒိန္နံ န ပရာမသေ၊
 ပရက္ကမေ-သတ်ဖြတ်မှုလုံ့လပယောဂသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ-ထင်ရှား
 ရှိလျက်၊ ပါဏဘူတာနိ-သတ္တဝါဖြစ်သူဟူသမျှတို့ကို၊ န ဟိသေ-မညှဉ်းဆဲ

မသတ်ဖြတ်ရ၊ ဇာနိ (ဇာနန္ဒော)-မဟုတ်မှန်းသိနေပါလျက်၊ မုသာ စ-
ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုလည်း၊ န ဘဏေ-မပြောဆိုရ၊ အဒိန္န-ကို၊
န ပရာမသေ-မဆွဲကိုင် မခိုးယူရ။

၈၀။ သေဟိ ဒါရေဟိ သန္တုဋ္ဌော ၊ ပရဒါရဉ္စ အာရမေ၊
မေရယံ ဝါရုဏိ ဇန္တု ၊ န ပိဝေ စိတ္တမောဟနိ။

သေဟိ-မိမိပိုင်ဆိုင်ကုန်သော၊ ဒါရေဟိ-မယားတို့ဖြင့် သန္တုဋ္ဌော-
ရောင်ရဲကျေနပ်သူသည်၊ (ဟုတွာ-၅)၊ ပရဒါရဉ္စ-သူတစ်ပါးမယားကိုလည်း၊
အာရမေ-ဝေးစွာရှောင်ရှားရမည်၊ (တနည်း) ပရဒါရဉ္စ-သူတစ်ပါးမယားမှ
လည်း၊ အာရမေ-ဝေးစွာမွေ့လျော်ရမည်၊ ဇန္တု-ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်၊
စိတ္တမောဟနိ-စိတ်ကိုတွေဝေဝေတတ်သော၊ မေရယံ-အရက်လေးမျိုးကို
လည်းကောင်း၊ ဝါရုဏိ-သေရည်ငါးမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ န ပိဝေ-မသောက်ရ။

၈၁။ အနုဿရေယျ သဗ္ဗဒ္ဓံ ၊ ဓမ္မဉ္စာနုပိတက္ကယေ၊
အဗျာပဇ္ဇံ ဟိတံ စိတ္တံ ၊ ဒေဝထောကာယ ဘာဝယေ။

သဗ္ဗဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါ-မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော်ကို၊ အနု
ဿရေယျ-အထပ်ထပ်အောက်မေ့ထိုက်၏၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ
တရားကိုလည်း၊ အနုပိတက္ကယေ-အထပ်ထပ်ကြံစည်အောက်မေ့ထိုက်၏၊
အဗျာပဇ္ဇံ-ဆင်းရဲဒုက္ခမရှိသော၊ ဟိတံ-အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်နိုင်သော၊
စိတ္တံ-မေတ္တာအစရှိသော ဗြဟ္မဝိဟာရနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ ဒေဝလောကာယ-
ဗြဟ္မာလောကအကျိုးငှါ၊ ဘာဝယေ-ဖြစ်ပွားစေထိုက်၏။

၈၂။ ဥပဋ္ဌိတေ ဒေယျမေဗ္ဗ ၊ ပုညတ္ထဿ ဝိဂီသတော၊
သန္တေသု ပဌမံ ဒိန္နာ ၊ ဝိပုဿ ဟောတိ ဒက္ခိဏာ၊

ပုညတ္ထဿ-ကောင်းမှုဟူသော အကျိုးစီးပွားရှိ၍၊ ဝါ-ကောင်းမှု
ကုသိုလ်ဖြင့်အလိုရှိ၍၊ ဖိရိသတော-ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ရှာမှီးသောသူသည်၊
ဒေယျဓမ္မေ-လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဥပဋိတေ-မိမိလက်ဝယ် တည်ရှိနေလသော်၊
သန္တေသု-သူတော်ကောင်းတို့၌၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ ဒိန္နာ-ပေးလှူကြောင်း
ဖြစ်သော၊ ဒက္ခိဏာ-ဒါနစေတနာသည်၊ ဝိပုလာ-အကျိုးတရားအားဖြင့်
ပြန်ပွားများပြားသည်၊ ဝါ-ပြန်ပွားများပြားသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။

၈၃ ၊ သန္တော ဟဝေ ပဝက္ခာမိ ၊ သာရိပုတ္တ သုဏောဟိ မေ၊
ဣတိ ကဏှာသု သေတာသု ၊ ရောဟိဏီသု ဟရီသု ဝါ၊
ကမ္မာသာသု သရူပါသု ၊ ဂေါသု ပါရေဝတာသု ဝါ။

သာရိပုတ္တ-သာရိပုတြာ၊ (အဟံ-ငါသည်)၊ ဟဝေ-စင်စစ်ကေန အမှန်
အားဖြင့် သန္တော-ငြိမ်သက်တည်ကြည်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍)၊ ပဝက္ခာမိ-သူတော်
ကောင်းသဘောကို ဟောပြောအံ့၊ မေ-ငါ၏၊ (ဝစနံ-စကားကို)၊ သုဏောဟိ-
နာယူလော။

၈၄ ၊ ယာသု ကာသုစိ တောသု၊ ဒန္တော ဇာယတိ ပုဂံဝေါ၊
ဓောရယော ဗလသမ္ပန္နော၊ ကလျာဏာဝေနိက္ကမော၊
တမေဝ ဘာရေ ယုဉ္ဇန္တိ၊ နာဿ ဝဏ္ဏံ ပရိက္ခရေ၊

၈၅ ၊ ဝေမေဝ မနုဿေသု၊ ယသ္မိ ကိသ္မိန္တိ ဇာတိယေ၊
ခတ္တိယေ ဗြာဟ္မဏော ဝေဿေ၊ သုဒ္ဒေ ဓဏ္ဍာလပုက္ကသေ၊

၈၆ ၊ ယာသု ကာသုစိ တောသု၊ ဒန္တော ဇာယတိ သုဗ္ဗတော၊
ဓမ္မဇ္ဇော သီလသမ္ပန္နော၊ သစ္စဝါဒိ ဟိရိမနော၊

၃၈

၈၇။ ဖဟိနဇာတိဓရဏော၊ ဗြဟ္မစရိယဿ ကေဝလီ၊
ပန္နဘာရော ပိသံယုတ္တော၊ ကတကိစ္စော အနာသဝေါ၊

၈၈။ ပါရဂူ သဗ္ဗဗ္ဗောနံ၊ အနုပါဒါယ နိဗ္ဗတော၊
တသ္မိစ္ဆ ဝိရဇေ ခေတ္တော၊ ဝိပုလော ဟောတိ ဒက္ခိဏာ၊

၈၉။ ဗာလာ စ အဝိဇာနန္တာ၊ ဒုမ္မေဓာ အသုတာဝိနော၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဒဒန္တိ ဒါနာနိ၊ န ဟိ သန္တေ ဥပါသရေ၊

၉၀။ ယေ စ သန္တေ ဥပါသန္တိ၊ သပ္ပညေ ဓိရသမ္ပတော၊
သဒ္ဓါ စ နေသံ သုဂတော၊ မူလဇာတာ ပတိဋ္ဌိတာ၊

၉၁။ ဒေဝလောကဉ္စ တေ ယန္တိ၊ ကုလေ ဝါ ဣဓ ဇာယရေ၊
အနုပုဗ္ဗေန နိဗ္ဗာနံ၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ ပဏ္ဍိတာ၊

၅။ ဗြဟ္မဏာဝဂ်

၅။ ဒိဋ္ဌိဗျာနီသုတ်

၉၂။ ပဒ္ဓံ ယထာ ကောကနဒံ သုဂန္ဓံ၊
ပါတော သိယာ ဝုလ္လ မဝီတဂန္ဓံ၊
အင်္ဂီရသံ ပဿ ဝိရောစမာနံ၊
တပုန္ဒမာဒိစ္စမိဝန္တလိက္ခေ၊

ကောကနဒံ-ကောကနဒဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော၊ သုဂန္ဓံ-ကောင်းသော
အနံ့ရှိသော၊ ပဒ္ဓံ(ပဒုမံ)-ပွင့်လှောင်တစ်ရာရှိသော ပဒုမာကြာနိပန်းသည်၊ ပါတော-

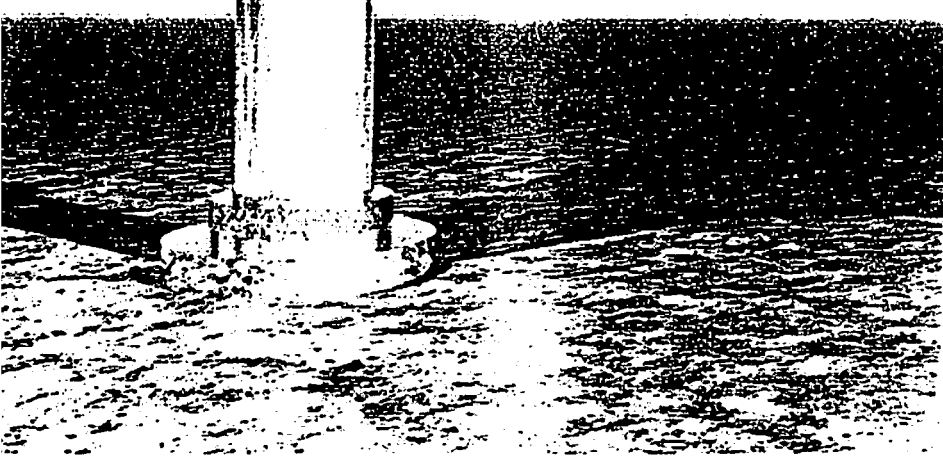

နေထွက်လာရာ နံနက်အခါ၌ ဖုလ္လံ-ကားကားစွင့်စွင့်ပွင့်သည်။ အဝီတဂန္ဓ-
မကင်းသောအနံ့ရှိသည်။ (ဟုတွာ-၅)။ ဝိရောစမာနံ-တင့်တယ်သည်။
သီယာ ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ (ဝေ-ဤအတူ)။ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်
၌၊ အာဒိစ္စမိဝ-နေမင်းကဲ့သို့၊ တပန္နံ-တန်ခိုးတော်ဖြင့်တောက်ပလျက်၊
ဝိရောစမာနံ-တင့်တယ်သပ္ပိုယ်တော်မူသော၊ သုဂန္ဓံ-ကောင်းသောအနံ့ရှိ
တော်မူသော၊ အင်္ဂီရသံ-ကိုယ်အဂါတော်အစိတ်အစိတ်တို့မှ တဖိတ်ဖိတ်ထွက်
ပေါ်သော ရောင်ခြည်ရှိတော်မူသော၊ (သမ္ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို)၊ ပဿ-ဖူး
မြင်ပါလော။

နဝေ တသံ ဘဝဝေတေ ဒါ ဘဝေ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသံ

မဋ္ဌမဗညောသကာ

၂။ သာရဏီယဝဂ်

၄။ အဒ္ဓဇာသုတ္တံ

၁။ ယော ပပဉ္စမနယုတ္တော ၊ ပပဉ္စာဘိရတော မဂေါး

ဝိရာဇေယီ သော နိဗ္ဗာန် ၊ ယောဂက္ခေမံ အနုတ္တရံ၊

ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပပဉ္စ-ဝဋ်ဒုက္ခနယ်ပယ်ကို ချဲ့ထွင်တတ်သော ကိလေသာကို၊ အနုယုတ္တော-ထပ်တလဲလဲအားထုတ်နေသည်၊ ပပဉ္စာဘိရတော-ဝဋ်ဒုက္ခနယ်ပယ်ကို ချဲ့ထွင်တတ်သော ကိလေသာ၌ပျော်မွေ့သည်၊ မဂေါ-သားကောင်နှင့်တူသည်၊ (ဟောတီ-၏)၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ယောဂက္ခေမံ-ယောဂလေးဖြာ ဘေးကုန်ရာဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ-ယင်းတရားထက်ထူးမြတ်သောတရားမရှိသော၊ ဝါ-အထူးမြတ်ဆုံးတရားဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်-ကို၊ ဝိရာဇေယီ-လွဲချော်စေပြီ။

၂။ ယော စ ပပဉ္စံ ဟိတွာန ၊ နိပ္ပပဉ္စပဒေ ရတော၊

အာရာဇေယီ သော နိဗ္ဗာန် ၊ ယောဂက္ခေမံ အနုတ္တရံ၊

ယော စ-အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ပပဉ္စံ-ကို၊ ဟိတွာန-ပယ်စွန့်ပြီး၍၊ နိပ္ပပဉ္စပဒေ-ကိလေသာပပဉ္စမရှိသော နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော-ပျော်မွေ့၏၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ယောဂက္ခေမံ-သော၊ အနုတ္တရံ-သော၊ ဝါ-သော၊ နိဗ္ဗာန်-ကို၊ အာရာဇေယီ-ပြီးစီးစေပြီ။

၃။ အနတ္တရိယဝဂ်

၃။ အဓမ္မဒူဇိ

၃။ ဘယံ ဒုက္ခံ ရောဂေါ ဂဏ္ဍော ၊ သင်္ခါ ပင်္ကော စ ဥဘယံ၊
ဧတေ ကာမာ ပဝုစ္ဆန္တိ ၊ ယတ္ထ သတ္တော ပုထုဇ္ဇနော၊

ဘယံ-ကြောက်ဖွယ်ဘေးလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊
ဝါ-ဆင်းရဲကြောင့်တရားလည်းကောင်း၊ ရောဂေါ-အနာရောဂါလည်းကောင်း၊
ဂဏ္ဍော-အိုင်းအမာလည်းကောင်း၊ သင်္ခါ စ-ငြိတွယ်ဖွယ်တရား၊ ငြိတွယ်
တတ်သောတရားလည်းဖြစ်သော၊ ပင်္ကော စ-ရှုံ့ညှန်လည်းဖြစ်သော၊
ဥဘယံ-ဤတရားနှစ်ပါးလည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤမည်ကုန်သော)၊ ဧတေ-
ဤခြောက်ပါးသောတရားတို့ကို၊ ကာမာ-ကာမတို့ဟူ၍၊ ပဝုစ္ဆန္တိ-ခေါ်ဆိုအပ်
ကုန်၏၊ ယတ္ထ-ယင်းကာမတရားတို့၌၊ ပုထုဇ္ဇနော-ပုထုဇဉ်သတ္တဝါသည်၊
သတ္တော-ငြိကပ်တွယ်တာနေ၏။

ဤကား-အဋ္ဌကထာအဖွင့်သို့မလိုက်ပဲ ဝါကျစာသွားအလိုက်ဂါထာ
အနက်ပေးထားခြင်းဖြစ်၏၊ သို့သော် အဋ္ဌကထာ၌ "ယတ္ထ သတ္တော ပုထုဇ္ဇနောတိ
ယသ္မိံ သင်္ခေါ စ ပင်္ကော စ ပုထုဇ္ဇနော သတ္တော လဂ္ဂေါ လဂ္ဂိတော "ဟူ၍ယတ္ထ၏အစွဲ
ကို သင်္ခါနှင့်ပင်္ကောကိုသာ ပြထား၏၊ ထိုအတိုင်း အနက်ပေးလျှင်ကား... .

ဘယံ-ကြောက်ဖွယ်ဘေးလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ-လည်းကောင်း၊
ရောဂေါ-လည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍော-လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ-အကြင်သင်္ဂ
ပက်နှစ်မျိုး၌၊ ပုထုဇ္ဇနော-သည်၊ သတ္တော-၏၊ သင်္ခါ စ-သော၊ ပင်္ကော
စ-သော၊ ဥဘယံ-လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤမည်ကုန်သော)၊ ဧတေ-
ဤခြောက်ပါးသောတရားတို့ကို၊ ကာမာ-ဟူ၍၊ ပဝုစ္ဆန္တိ-ကုန်၏။

၄ ၊ ဥပါဒါနေ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ ဇာတိမရဏသမ္ဘဝေ ၊

အနုပါဒါ ဝိမုစ္ဆန္တိ၊ ဇာတိမရဏသင်္ခယေ၊

(ယေ-အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်)- ဇာတိမရဏသမ္ဘဝေ-ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်း သေခြင်းတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥပါဒါနေ-ဥပါဒါန်တရားလေးပါး၌
ဝါ-ပြင်းထန်မြဲမြံစွာ ဖမ်းယူတက်သောတဏှာဒိဋ္ဌိတရား၌၊ ဘယံ-ကြောက်မက်
ဖွယ်ဘေးကို၊ ဒိသ္မာ-တွေမြင်ကြ၍၊ အနုပါဒါ(အနုပါဒါယ)-ဥပါဒါန်တရား
လေးပါးတို့ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသောသင်္ခတတရားကို မယူကြကုန်မူ၍၊
ဇာတိမရဏသင်္ခယေ-ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းတို့၏ ကောင်းစွာကုန်ခမ်းရာ
နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိမုစ္ဆန္တိ-အာရုံပြုကာလွတ်မြောက်တော်မူကြကုန်၏။

၅ ၊ တေ ခေမပ္ပတ္တာ သုခိနော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိနိဗ္ဗတာ၊

သဗ္ဗဝေရဘယာတီတာ၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ ဥပစ္စဂုံ၊

တေ-ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ခေမပ္ပတ္တာ-ဥပါဒါန်ဘေးရန်ကင်းသူ
တို့၏အဖြစ်သို့ရောက်ကြကုန်လျက်၊ သုခိနော-လောကုတ္တရာသုခရှိကြ
ကုန်လျက်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိနိဗ္ဗတာ-မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ငြိမ်းအေးကြကုန်လျက်၊
သဗ္ဗဝေရဘယာတီတာ-အားလုံးသောရန်ဘေးတို့ကို ကျော်လွန်ကြကုန်လျက်၊
သဗ္ဗဒုက္ခံ-အားလုံးသောဝဋ်ဒုက္ခကို၊ ဥပစ္စဂုံ-ကျော်လွှားလွန်မြောက်တော်မူကြ
ကုန်ပြီ။

၁၀။ အနုတ္တရိယသုတ်

၆ ၊ ယေ ဒဿနာနုတ္တရံ လဒ္ဓါ ၊ သဝနဉ္စ အနုတ္တရံ၊

လာဘာနုတ္တရိယံ လဒ္ဓါ ၊ သိက္ခာနုတ္တရိယေ ရတာ၊

ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဒဿနာနုတ္တရံ-တန်းတူကင်းလတ်
အထူးမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ကြည်ရှုဖူးမြော်ခြင်းကို၊ လဒ္ဓါ ၈-ရကြကုန်၍

လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရံ-တန်းတူကင်းလတ် အထူးမြတ်ဆုံးဖြစ်သော၊ သဝနံ-တရားဒေသနာကြားနာခြင်းကို၊ လဒ္ဓါ ၈-လည်းကောင်း၊ လာဘာ နုတ္တရိယံ-တန်းတူကင်းလတ် အထူးမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ရလာဘ်ကို၊ လဒ္ဓါ ၈-လည်းကောင်း၊ သိက္ခာနုတ္တရိယေ-တန်းတူကင်းလတ် အထူးမြတ်ဆုံး သိက္ခာသုံးပါးဖြည့်ကျင့်မှု၌၊ ရတာ ၈-မွေ့လျော်ကြကုန်လျက်လည်းကောင်း။

၇၊ ဥပဋ္ဌိတာ ပါရိစရိယာ ၊ ဘာဝယန္တိ အနုဿတိ၊
ဝိဝေကပ္ပဋိသံယုတ္တံ ၊ ခေမံ အမတဂါမိနီ၊

၈၊ အပ္ပမာဒေ ပမုဒိတာ ၊ နိပကာ သီလသံဂုတာ၊
တေ ဝေ ကာလေန ပစ္စေန္တိ ၊ ယတ္ထ ဒုက္ခံ နိရုဇ္ဈတိ၊

ပါရိစရိယာ(ပါရိစရိယာယ)-ဘုရားသံဃာရတနာကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတာ-ဆည်းကပ်တည်နေ ပြုစုကြပေကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ဝိဝေကပ္ပဋိသံယုတ္တံ-ခန္ဓာစသောဥပဓိအားလုံး ကင်းဆိတ်သုဉ်းသည့် နိဗ္ဗာန်နှင့်ဆက်စပ်၍၊ အနုဿတိ-တန်းတူကင်းလတ် အထူးမြတ်ဆုံး ဘုရားသံဃာဂုဏ်ကို အထပ်ထပ်ဆင်ခြင် အောက်မေ့ခြင်းသဘောတရားကို၊ ဘာဝယန္တိ-ဖြစ်ပွားစေကြကုန်၏။

အပ္ပမာဒေ-မမေ့မလျော့ကြောင်းသတိတရား၌၊ ပမုဒိတာ-နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ကြကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ နိပကာ-ကိလေသာတို့ကို ခြောက်ခန်းစေတတ်သော ပညာရှိကြကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ သီလသံဂုတာ-သီလဖြင့် ပိတ်ပင်ထားဆီးကြကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ခေမံ-ဘေးဥပါဒ်ကုန်ခန်းကြောင်းဖြစ်သော၊ အမတဂါမိနီ-သေခြင်းကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အရိယမဂ်ကို၊ (ဘာဝယန္တိ-ဖြစ်ပွားစေကြကုန်၏)၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ယတ္ထ-အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဒုက္ခံ-ဝဋ်ဒုက္ခအားလုံးသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ-ချုပ်ဆုံး၏၊ တံ-ထိုဝဋ်ဒုက္ခအားလုံးချုပ်ဆုံးရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝေ-

အမှန်တကယ်ပင်၊ ကာလေန-သင့်လျော်သောအခါ၌၊ ပစ္စေန္တိ-သိမြင်ကြကုန်၏။

(ပစ္စေန္တိ-၌ ပတိ-ဣဓာတ်+အပစ္စည်း+အန္တိဝိဘတ်၊ ဣဓာတ်သည် သိခြင်းအနက် ဟောတည်း။)

၄။ ဒေဝတာဝဂ်

၂။ ဝဋ္ဋဒေဝာဝဂ်တာနသုတ်

၉။ သတ္ထုဂရု ဓမ္မဂရု ၊ သံဃေ စ တိဗ္ဗဂါရဝေါ၊
အပ္ပမာဒဂရု ဘိက္ခု ၊ ပဋိသန္တာရဂါရဝေါ၊
အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယ ၊ နိဗ္ဗာနဿေဝ သန္တိကေ၊

သတ္ထုဂရု-မြတ်စွာဘုရားဟူသော အလေးဂရုဖြူဖွယ်ရှိသော၊ ဝိ-မြတ်စွာဘုရား၌ အလေးဂရုဖြူသော၊ ဓမ္မဂရု-လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးဟူသော အလေးဂရုဖြူဖွယ်ရှိသော၊ ဝိ-လောကုတ္တရာတရားကိုးပါး၌ အလေးဂရုဖြူသော၊ သံဃေ စ-သံဃာတော်၌လည်း၊ တိဗ္ဗဂါရဝေါ-အားကြီးသောအလေးဂရုဖြူသူ ၏အဖြစ်ရှိသော၊ အပ္ပမာဒဂရု-မမေ့လျော့ကြောင်းသတိတရားဟူသော အလေးဂရုဖြူဖွယ်ရှိသော၊ ပဋိသန္တာရဂါရဝေါ-အာဓိပတိ ဓမ္မ နှစ်ဌာနဖြင့် လောကတံတွာ ဖျူငါဝတ်ပြုချီးမြှောက်မှု၌ အလေးဂရုဖြူသူ၏အဖြစ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ ပရိဟာနာယ-ရပြီးရဖွယ်ဂုဏ်အသွယ်သွယ်မှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော-မထိုက်၊ နိဗ္ဗာနဿေဝ-နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ-အနီး၌၊ (စရတိ-လှည့်လည်နေ၏)။

၃။ ဒုတိယအခေါ်ဟောနုလုဇ်

၁၀။ သတ္တုဂရု မွေဂရု ၊ သံယော စ တိဗ္ဗဂါရဝေါ၊
ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နော ၊ သပ္ပတိသော သဂါရဝေါ၊
အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယ ၊ နိဗ္ဗာနသေဝ သန္တိကော။

သတ္တုဂရု-သော။ ။ ပ ။ ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နော-အကုသိုလ်ဒုစရိုက်
ရှက်မှု၊ ကြောက်မှုကုသိုလ်တရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သပ္ပတိသော-အမိန့်စကား
လေးစားနာယူခြင်းရှိသော၊ သဂါရဝေါ-ရှိသေလေးစားခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊
(ဘိက္ခု-သည်)။ ။ ပ ။ (စရတိ-၏)

၇။ ဆဋ္ဌင်္ဂဒါနသုဇ်

၁၁။ ပုဗ္ဗေ ဒါနာ သုမနော ၊ ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒယော၊
ဒတ္တာ အတ္တမနော ဟောတိ ၊ သော ယညဿ သမ္ပဒါ၊

ဒါနာ-လှူဒါနခြင်းကိစ္စ၊ ဝါ-လှူဒါနဆဲမှုစေတနာ၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဦး
မဆွ ပုဗ္ဗစေတနာ အခိုက်၌ပင်၊ သုမနော-နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော
စိတ်ရှိသည်၊ (ဟောတိ-၏)။ ဒဒံ(ဒဒန္တော)-စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းနေ
စဉ်၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ ပသာဒယေ-ကြည်လင်ရွှင်ပျစေ၏၊ ဒတ္တာ-လှူဒါန်းပြီး၍
အတ္တမနော-ပီတိသောမနဿတို့ ယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဝါ-နှစ်သက်
ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။ သော-ဤသို့ မလှူမီ
ရှေး၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ လှူဆဲခဏ၌စိတ်ရွှင်လန်းခြင်း၊ လှူဒါန်းပြီးနောက်၌
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ဤသို့ စေတနာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
ယညဿ-အလှူဒါန၏ သမ္ပဒါ-ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ-၏)။

၁၂။ ဝီတရာဂါ ဝီတဒေါသာ ၊ ဝီတမောဟာ အနာသဝါ၊

ဧတ္တံ ယညဿ သမ္ပန္နံ ၊ သညတာ ဗြဟ္မစာရယော၊

ဝီတရာဂါ-ကင်းသောရာဂရှိကုန်သော၊ ဝီတဒေါသာ-သော၊ ဝီတ
မောဟာ-သော၊ အနာသဝါ-ကိလေသာအာသဝမရှိကုန်သော၊ သညတာ-
သီလတည်းဟူသောအထိန်းအကွပ်ဖြင့် ကိုယ်နှုတ်တို့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်စည်း
ကုန်သော၊ ဗြဟ္မစာရယော-မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်တော်မူကြသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယညဿ-အလှူဒါန၏၊ သမ္ပန္နံ-ပြည့်စုံလုံလောက်သော၊
ဧတ္တံ-လယ်ယာမြေကောင်းပေတည်း။

၁၃။ သယံ အာစမယိတွာန ၊ ဒတွာ သကေဟိ ပါဏိဘိ၊

အတ္တနော ပရတော စေသော ၊ ယညော ဟောတိ မဟပ္ပလော၊

သယံ-အလှူရှင်ကိုယ်တိုင်၊ အာစမယိတွာန-အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
လက်ခြေခံတွင်းရှင်းလင်းဆေးကြောပြီး၍၊ သကေဟိ-မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊
ပါဏိဘိ-လက်တို့ဖြင့်၊ ဒတွာ-ပေးလှူပြီး၍၊ ဝါ-ခြင်းကြောင့်၊ ပရတော-
လှူဒါန်းပြီးရာ နောက်အခါ၌ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သော ယညော-ဤဒါန
ကုသိုလ်သည်၊ မဟပ္ပလော-များသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။

၁၄။ ဧဝံ ယဇိတွာ မေဓာဝီ ၊ သဒ္ဓေါ မုတ္တေန စေတသာ၊

အဗျာဗန္ဓံ သုခံ ထောကံ ၊ ပဏ္ဍိတော ဥပပဇ္ဇတိ၊

မေဓာဝီ-ပညာရှိသည်၊ သဒ္ဓေါ-ရတနာမြတ်သုံးပါးဂုဏ်တော်တို့၌
ကြည်ညိုသောသဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ (ဟုတွာ-၅)၊ မုတ္တေန-ပစ္စည်းလာဘ်၌
ဝန်တိုမှုစသည်တို့မှလွတ်ကင်းသော၊ စေတသာ-စိတ်ဖြင့် ဧဝံ-ဤသို့ စေတနာ
သုံးဖြာပြည့်စုံစွာဖြင့်၊ ယဇိတွာ-ပူဇော်ပြီး၍၊ ဝါ-ပူဇော်ခြင်းကြောင့်၊
ပဏ္ဍိတော-သည်၊ အဗျာဗန္ဓံ-ဆင်းရဲမရှိရာဖြစ်သော၊ သုခံ-သုခရှိရာဖြစ်သော၊
ဝါ-မြင့်မြတ်ပြန့်ပြော ပေါများသော သုခသောမနဿရှိရာဖြစ်သော၊ လောကံ-
ဘုံဘဝသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ-လားရောက်၏။

၅။ ဓမ္မိကဝဂ်

၁။ နာဓသုဒ္ဓိ

၁၅။ မနုဿဘူတံ သဗ္ဗဒ္ဓံ ၊ အတ္တဒန္တံ သမာဟိတံ၊
ဣရိယမာနံ ဗြဟ္မပထေ ၊ စိတ္တဿုပသမေ ရတံ၊

၁၆။ ယံ မနုဿာ နမဿန္တိ ၊ သဗ္ဗဓမ္မာန ပါရဂုံ၊
ဒေဝိယံ တံ နမဿန္တိ၊ ဣတိ မေ အရဟတော သုတံ၊

၁၇။ သဗ္ဗသံယောဇနာတီတံ ၊ ဝနာ နိဗ္ဗနမာဂတံ၊
ကာမေဟိ နေက္ခမ္မရတံ ၊ မုတ္တံ သေသာဝ ကဉ္စနံ၊

အတ္တဒန္တံ-ဆရာမရှိ မိမိအလိုလို ပင်ကိုယဉ်ကျေးတော်မူပြီးထသော၊ သမာဟိတံ-(ဥပစာ အပ္ပနာနစ်ဖြာသော သမာဓိဖြင့်) အာရုံစိတ်ကို ကောင်းမွန်တည်ငြိမ်စွာ ထားတော်မူထသော၊ ဗြဟ္မပထေ-နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ မြတ်သော အရိယမဂ်လင်ဆင့်၌ ဣရိယမာနံ-နေဟော်မူသော၊ စိတ္တဿ-၏ ဥပသမေ-နီဝရဏစသည် ကင်းငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော ရှာန်လေးပါး၌ ရတံ-မွေ့လျော်တော်မူသော။

သဗ္ဗဓမ္မာနံ-အလုံးစုံသော ခန္ဓာအစရှိသောတရားတို့၏။ ပါရဂုံ-အပြီးအဆုံးသို့ရောက်တော်မူသော၊ မနုဿဘူတံ-လူသားစင်စစ် ကေနိဖြစ်တော်မူသော၊ ယံ သဗ္ဗဒ္ဓံ-အကြင်ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို၊ မနုဿာ-ပညာရှိသူလူတို့သည်၊ နမဿန္တိ-ရှိခိုးကြကုန်၏။

သဗ္ဗသံယောဇနာတီတံ-အားလုံးသော သံယောဇဉ်ဆယ်မျိုးတို့ကို ကျော်လွန်တော်မူသော၊ ဝနာ-ကိလေသာတည်းဟူသောတောမှ၊ နိဗ္ဗနံ-ကိလေသာတောမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာဂတံ-ဆိုက်ရောက်တော်မူသော၊ ကာမေဟိ-ဝတ္ထုကိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမတို့မှ၊ နေက္ခမ္မရတံ-ထွက်မြောက်

လွတ်ကင်းသော ရဟန်းအဖြစ် သမာပတ်ရှစ်ပါး မဂ်လေးပါးတို့၌ မွေ့လျော်တော်
 မှုသော၊ သေလာ-အသုံးနည်းပါး၊ အညံ့စားကျောက်ခဲမှ၊ မုတ္တံ-မရောမစပ်
 အလွတ်သက်သက်ဖြစ်သော၊ ကညနံ ဣဝ-ရွှေတုံးရွှေသား မခြားတမှု အလား
 တူဖြစ်တော်မူသော၊ တံ သမ္ပုဒ္ဓံ-ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို၊ ဒေဝါပိ-နတ်
 ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ နမဿန္တိ-ကုန်၏။ ဣတိ-ဤစကားတော်ကို၊
 အရဟတော-ကိလေသာအညစ်အကြေး ကင်းဝေးတော်မူသော ရှင်တော်
 မြတ်ဘုရား၏။ (သန္တိကေ-အထံတော်၌)၊ မေ-တပည့်တော်သည်၊ သုတံ-
 ကြားနာမှတ်သားထားအပ်ပါပြီ။

၁၈။ သဗ္ဗေ အစ္စရုစီ နာဂေါ ၊ ဟိမဝါညေ သိလုစ္စယေ၊

သဗ္ဗေသံ နာဂနာမာနံ ၊ သစ္စနာမော အနုတ္တရော၊

ဟိမဝါ-ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ အညေ-အခြားကုန်သော၊ သိလုစ္စ
 ယေ-တောင်တို့ကို၊ (အတိရောစတိ ယထာ-သာလွန်၍တင့်တယ်သကဲ့သို့၊
 တထာ-ထိုအတူ)၊ နာဂေါ-အကုသိုလ်အမှု မပြုရှောင်ရှား ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
 သည်၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ အစ္စရုစီ-သာလွန်၍ဖြစ်သော
 တင့်တယ်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ (နာဂေါ-နာဂမည်ငြား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်)၊
 နာဂမာနာနံ-နာဂအမည်ရရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့တွင်၊ သစ္စနာမော-အကုသိုလ်မပြုခြင်း အကြောင်းရင်းနှင့် မပွင်းလျော်ကန်
 နာဂအမည်မှန်ရှိတော်မူသည်။ (ဟုတွာ-၍)၊ အနုတ္တရော-တန်းတူကင်းလတ်
 သာလွန်ထူးမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၉။ နာဂံ ဝေါ ကိတ္တယိဿာမိ ၊ န ဟိ အာဂုံ ကရောတိ သော၊

သောရစ္စံ အဝိဟိသာ စ ၊ ဝါဒါ နာဂဿ တေ ဒုဝေ၊

နာဂံ-နာဂခေါ်ပုံ အကြောင်းစုံကို၊ ဝေါ-ရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့အား။
 အဟံ-တပည့်တော်ကာဠဒါယိသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ-အသေးစိတ်ခွဲခြား
 လျှောက်ထားပါအံ့၊ ဟိ(ယသွာ)-အကြံကြောင့်၊ သော-ထိုရှင်တော်မြတ်

ဘုရားသည်၊ အာဂုံ-အကုသိုလ်တရားအားလုံးကို၊ န ကရောတိ-မပြုလုပ်၊
(တသွာ-ထို့ကြောင့်၊ နာဂေါ-နာဂမည်တော်မူ၏)၊ သောရစွံ-တင့်တယ်သော
သုစရိုက်အမှု၌ ပျော်မွေ့သူ၏ဖြစ်ကြောင်း၊ စင်ကြယ်သောသီလသည်လည်း
ကောင်း၊ အဝိဟိသာ စ-သတ္တဝါတို့ကို မညှင်းဆဲကြောင်းဖြစ်သော ကရုဏာ
ပြဟွဝိဟာရဈာန်နှင့် ကရုဏာဥပစာဈာန်သည်လည်းကောင်း၊ တေ-ထိုတရား
နှစ်မျိုးတို့သည်၊ နာဂဿ-ရှင်တော်မြတ်ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်တော်ကြီး၏
ဒုဝေ-နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ပါဒါ-ရှေ့ခြေတော်တို့ပါတည်း။

၂၀၀ ၊ တပေါ စ ပြဟွစရိယံ ၊ စရဏာ နာဂဿ တျာပရေ၊
သဒ္ဓါဟတ္ထော မဟာနာဂေါ ၊ ဥပေက္ခာသေတဒန္တဝါ။

တပေါ စ-အလိုနည်းပါး ခေါင်းပါးခြိုးခြံသော အကျင့်သည်လည်း
ကောင်း၊ ပြဟွစရိယံ စ-မြတ်သော အရိယမဂ်သီလအကျင့်သည်လည်း
ကောင်း၊ တေ-ထိုအကျင့်နှစ်မျိုးတို့သည်၊ နာဂဿ-၏၊ အပရေ-ရှေ့ခြေ
တော်မှ တပါးတခြားကုန်သော၊ စရဏာ-နောက်ခြေတော်တို့ပါတည်း။ မဟာ
နာဂေါ-ရှင်တော်မြတ်ဘုရားတည်းဟူသော ကြီးမြတ်သောဆင်တော်ရတနာ
သည်၊ သဒ္ဓါဟတ္ထော-သဒ္ဓါတရားဖြင့်ပြီးသော နာမောင်းတော်ရှိပါ၏။
ဥပေက္ခာသေတဒန္တဝါ-ဆဋ္ဌာပေက္ခာဖြင့်ပြီးသော ဖြူဖွေးသောအစွယ်တော်
တို့ရှိပါ၏။

၂၀၁ ၊ သတိ ဂီဝါ သိရော ပညာ ၊ ဝိမံသာ ဓမ္မစိန္တနာ၊
ဓမ္မကုဗ္ဗိသမာတပေါ ၊ ဝိဝေကော တဿ ဝါလခိ၊

(မဟာနာဂဿ-၏)၊ သတိ-သတိသည်၊ ဂီဝါ-လည်ပင်းတော်ပါ
တည်း။ ပညာ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်ပညာသည်၊ သိရော-အမြတ်ဆုံးအင်္ဂါ ဦးခေါင်း
ရတနာပါတည်း။ ဓမ္မစိန္တနာ-မှီဝဲအပ်၊ မအပ် နှစ်ရပ်တရား ခွဲခြားဆင်ခြင်
သိမြင်နိုင်သောဉာဏ်သည်၊ ဝိမံသာ-စားအပ်၊ မစားအပ် နှစ်ရပ်အစာ သေချာ
စူးစမ်းခွဲခြားသိငြား နာမောင်းအဖျားပါတည်း။ (သော-ထိုဗုဒ္ဓမြတ်စွာ

ဆင်တော်ရတနာသည်)၊ ဓမ္မကုဋ္ဌိသမာဝါသော-အဘိညာဉ်တို့၏ ပြီးစီး
ထပြောက်ရာ စတုတ္ထဈာန်သမာဓိတရားတည်းဟူသော ကောင်းစွာတည်နေရာ
ဝမ်းတိုက်ရှိတော်မူ၏။ ဝိဝေကော-ဝိဝေကတရားသုံးပါးသည်။ တဿ-ထိုဗုဒ္ဓ
မြတ်စွာ ဆင်တော်ရတနာ၏၊ ဝါလမိ-အမြီးပါတည်း။

(ဤသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ သမာတပေါဟု ပါ၍ရှိ၏။ ထိုပါ၍၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို
အတ္တနောမတိဖြင့် ကြိမန်ယူလျှင် ဖြစ်နိုင်သော်လည်း အဋ္ဌကထာ၌ တပဓာတ်နှင့် ဆီလျော်
သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အနည်းငယ်မျှ မဖွင့်ပြ၊ ထို့ကြောင့် သမာတပကို မှန်ကန်သော
ပါ၍ဟု မဆိုထိုက်၊ ထို့ကြောင့် အတွေ့များလှ၍ အနက်ပေါ်လွင်သော ဝသဓာတ်ဖြင့်
ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာအတိုင်း ဓမ္မကုဋ္ဌိသမာဝါသောဟု တွေ့ရသောပါ၍သော
အသင့်လျော်ဆုံးဖြစ်သည်ဟုစဉ်းစားမိသည်။ ၎င်းသမာဝါသဟူသောပါ၍ကို ယူ၍
အနက်ဖွင့်ဆိုရသားလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ |နိဿယ|

၂၂။ သော ဈာယီ အသာသရတော ၊ အဇ္ဈတ္တံ သုသမာဟိတော၊
ဂစ္ဆံ သမာဟိတော နဂေါ ၊ ဌိတော နဂေါ သမာဟိတော၊

သော-ထိုဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဆင်တော်ရတနာသည်၊ ဈာယီ-အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်
လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်တို့ဖြင့် ကသိုဏ်းအစရှိသောအာရုံ ၊ အနိစ္စတာအစရှိသော
လက္ခဏာတို့ကို စူးစိုက်ရှုငြား ဈာန်ဝင်စားတော်မူ၏။ အသာသရတော-ထွက်
လေဝင်လေပမာ ကင်းကွာ၍မဖြစ်နိုင်သော ဖလသမာပတ်၌မွေ့လျော်တော်
မူ၏။ အဇ္ဈတ္တံ-ဝိဿယဇ္ဈတ္တဖြစ်သောဖလသမာပတ်၌ သုသမာဟိတော-ကောင်း
မွန်တည်ငြိမ်စွာ စိတ်ကိုထားတော်မူ၏။ နဂေါ-သည်။ ဂစ္ဆံ(ဂစ္ဆန္တော)-ကြွသွား
တော်မူစဉ်မှာလည်း။ သမာဟိတော-ကောင်းမွန်တည်ငြိမ်စွာ စိတ်ကိုထားတော်
မူ၏။ ဝါ-တည်ကြည်ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ နဂေါ-သည်။
ဌိတော-ရပ်နေတော်မူစဉ်မှာလည်း ၊ သမာဟိတော-၏။

၂၃။ သေယျံ သမာဟိတော နာဂေါ ၊ နိသိန္ဓောပိ သမာဟိတော၊
သဗ္ဗတ္ထ သံဝုတော နာဂေါ ၊ သော နာဂဿ သမ္ပဒါ။

သေယျံ-လျောင်းစက်တော်မူခြင်းကို၊ (ကရောက္ခော-ပြုစဉ်မှာလည်း)၊
သမာဟိတော-၏။ နိသိန္ဓောပိ-ထိုင်နေတော်မူစဉ်မှာလည်း။ သမာ
ဟိတော-၏။ နာဂေါ-သည်။ သဗ္ဗတ္ထ-စက္ခုစသော အားလုံးသောဒွါရတို့၌၊
သံဝုတော-သတိဖြင့်လုံခြုံစွာ ပိတ်ဆီးတော်မူ၏။ သော-ဆိုလတုံ ဆိုပြီး
အသီးသီးဂုဏ်အင် ဤပြည့်စုံခြင်းသည်။ နာဂဿ-၏။ သမ္ပဒါ-အံ့ဖွယ်
ဂုဏ်အင် ပြည့်စုံလင်ခြင်းပါတည်း။

၂၄။ ဘုဉ္ဇတိ အနဝဇ္ဇာနိ ၊ သာဝဇ္ဇာနိ န ဘုဉ္ဇတိ၊
ဃာသမစ္ဆာဒနံ လဒ္ဓါ ၊ သန္တိဓိ ပရိဝဇ္ဇယံ။

(ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်)၊ အနဝဇ္ဇာနိ-အပြစ်မရှိသောဘောဇဉ်
တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇတိ-ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ သာဝဇ္ဇာနိ-အပြစ်ရှိသောဘောဇဉ်တို့ကို၊
န ဘုဉ္ဇတိ-ဘုဉ်းပေးတော်မမူ။ ဃာသံ-စားဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။
အစ္ဆာဒနံ-အဝတ်သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓါ-ရရှိ၍၊ ဝါ-ရရှိလသော်၊
သန္တိဓိ-စုဆောင်းသိုမှီး သိမ်းဆည်းမှုကို၊ ပရိဝဇ္ဇယံ(ပရိဝဇ္ဇယက္ခော)-ရှောင်
ကြဉ်တော်မူလျက်၊ (ဘုဉ္ဇတိ-ဘုဉ်းပေးသုံးစွဲတော်မူ၏)။

၂၅။ သံယောဇနံ အဏုံ ထုလံ ၊ သဗ္ဗံ ဆေတွာန ဗန္ဓနံ၊
ယေန ယေနော ဂစ္ဆတိ ၊ အနေပေက္ခောဝ ဂစ္ဆတိ။

အဏုံ-သေးငယ်သော၊ သံယောဇနံ-သံယောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။
ထုလံ-ကြီးမားသော၊ သံယောဇနံ-လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊
ဗန္ဓနံ-သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့ဆယ်မျိုးကို၊ ဆေတွာန-ပယ်ဖြတ်ပြီး၍၊ ယေန
ယေန-အကြင်အကြင်အရပ်မျက်နှာဘက်ဖြင့်၊ (ဝေ-အနက်မရှိ)၊ ဂစ္ဆတိ-
ကြွသွားတော်မူအံ့၊ (တံ တံ-ထိုထိုအရပ်မျက်နှာဘက်သို့)၊ အနေပေက္ခောဝ-
ငဲ့ကွက်တွယ်တာမှု မရှိဘဲသာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-ကြွသွားတော်မူ၏။

၂၆။ ယထာပီ ဥဒကေ ဇာတံ ၊ ပုဏ္ဏရိကံ ပဝဗုတိ၊
နုပလိပ္ပတိ တောယေန ၊ သုစိဂန္ဓံ မနောရမံ။

သုစိဂန္ဓံ-သန္တုဏ္ဍိဝင်ကြယ်သောအနံ့ရှိသော၊ မနောရမံ-စိတ်နှလုံးကို
ပျော်မွေ့စေတတ်သော၊ ပုဏ္ဏရိကံ-ပုဏ္ဏရိကံကြာသည်။ ဥဒကေ-ရေ၌၊
ဇာတံ-ပေါက်လျက်၊ (ဥဒကေ-ရေ၌)၊ ပဝဗုတိ ယထာပီ-ကြီးထွားသကဲ့သို့၊
တောယေန-ရေသည်။ န ဥပလိပ္ပတိ ယထာပီ-မလိမ်းကပ်အပ်သကဲ့သို့။

၂၇။ တထေဝ လောကေ သုဇာတော ၊ ဗုဒ္ဓေါ လောကေ ဝိပာရတိ၊
နုပလိပ္ပတိ လောကေန ၊ တောယေန ပဒုမံ ယထာ၊

တထေဝ-ထိုအတူပင်၊ ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ လောကေ-လူသတ္တဝါလောက၌
သုဇာတော-ကောင်းစွာသန္တုဏ္ဍိဝင်ဖွားမြင်တော်မူလျက်၊ လောကေ-လူသတ္တဝါ
လောက၌၊ ဝိပာရတိ-သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ပဒုမံ-ပဒုမ္မာကြာကို၊
တောယေန-ရေသည်။ န ဥပလိပ္ပတိ ယထာ-မလိမ်းကပ်အပ်သကဲ့သို့၊
(တထာ-ထိုအတူ၊ ဗုဒ္ဓေါ-ကို)၊ လောကေန-သတ္တလောကနှင့်၊ (သဒ္ဓိ-အတူ
တကွ)၊ နုပလိပ္ပတိ-တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစေးတို့သည် မလိမ်းကပ်အပ်။

၂၈။ မဟာဂိနီဝ ဇလိတော ၊ အနာဟာရူပသမ္ပတိ၊
သင်္ခါရေသုပသန္တေသု ၊ 'နိဗ္ဗတော' တိ ပဝုစ္စတိ၊

ဇလိတော-တောက်လောင်သော၊ မဟာဂိနီ-ကြီးစွာသောမီးသည်၊
အနာဟာရော-လောင်စာမရှိသည်။ (ဟုတွာ-၍)၊ ဥပသမ္ပတိ ဣဝ-ငြိမ်း
သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ သင်္ခါရေသု-ရုပ်နာမ်သင်္ခါရတို့သည်၊ ဥပ
သန္တေသု-ချုပ်ငြိမ်းကုန်လသော်၊ (ဗုဒ္ဓေါ-ကို)၊ နိဗ္ဗတောတိ-သင်္ခါရရပ်သိမ်း
မီးငြိမ်းပြီဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ-ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၂၉။ အတ္တဿာယံ ဝိညာပနီ ၊ ဥပမာ ဝိညုဟိ ဒေသိတာ၊
ဝိညဿန္တိ မဟာနာဂါ ၊ နာဂံ နာဂေန ဒေသိတံ၊

အတ္တဿ-(မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော်ဟူသော) ဥပမေယျဖြစ်သော
အနက်သဘောကို၊ ဝိညာပနီ-သိစေနိုင်သော၊ အယံ ဥပမာ-ဤဆင်တော်
မြတ် ဥပမာကို၊ ဝိညုဟိ-(ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တ ကာဠဒါယိထေရ်ဟူသော) ပညာ
ရှိတို့သည်၊ ဒေသိတာ-ချီးမွမ်းမြှောက်ကြား လျှောက်ထားအပ်ပြီ၊ နာဂေန-ကာဠ
ဒါယိထေရ်ဟူသော ဆင်တော်မြတ်သည်၊ ဒေသိတံ-ချီးမွမ်းမြှောက်ကြား လျှောက်
ထားအပ်သော၊ နာဂံ-ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဆင်ရတနာ၏ဂုဏ်တော်ကို၊ မဟာနာဂါ-
အခြားသောရဟန္တာထေရ်ရှင်ဟူသော မြတ်သောဆင်တော်တို့သည်၊
ဝိညဿန္တိ-သိတော်မူကြပါကုန်လတံ။

၃၀။ ဝီတရာဂေါ ဝီတဒေါသော ၊ ဝီတမောဟော အနာသဝေါ၊
သရီရံ ဝိဗေဟံ နာဂေါ ၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတိ အနာသဝေါ၊

ဝီတရာဂေါ-ကင်းပြီးသောရာဂရှိတော်မူသော၊ ဝီတဒေါသော-သော
ဝီတမောဟော-သော၊ အနာသဝေါ-သော၊ နာဂေါ-ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဆင်တော်
ရတနာသည်၊ သရီရံ-ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောကို၊ ဝိဗေဟံ(ဝိဗောဇ္ဇော)-ပယ်စွန့်
တော်မူလျက်၊ အနာသဝေါ-သည်၊ (ဟုတွာ-၅)၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတိ-ခန္ဓာဇာတ်
သိမ်း အငြိမ်းဓာတ်ဖြင့် ငြိမ်းအေးတော်မူလတံ။

၃။ ဣဏ္ဍဏသုတ်

၃၁။ ဒါလိဒ္ဓိယံ ဒုက္ခံ ထောကေ ၊ ဣဏ္ဍာဒါနဉ္စ ဝုစ္စတိ၊
ဒလိဒ္ဓေါ ဣဏ္ဍမာဒါယ ၊ ဘုဉ္ဇမာနော ဝိဟညတိ၊

ထောကေ-သတ္တလောက၌၊ ဒါလိဒ္ဓိယံ ၈-ပစ္စည်းဥစ္စာချို့တဲ့သူ လူမဲ့
၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဏ္ဍာဒါနဉ္စ-ကြွေးယူရခြင်းကိုလည်းကောင်း။

ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကြောင်းတရားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဒလိဒ္ဓေါ-ဥစ္စာမဲ့မဲ့
လူဆင်းရဲသည်၊ ဣထံ-ကြွေးမြီကို၊ အာဒါယ-ယူ၍၊ ဘုဂ္ဂမာနော-စား
သုံးလျက်၊ ဝါ-စားသုံးရသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟညတိ-ပင်ပန်းဆင်းရဲရ၏။

၃၂။ တတော အနုစရန္တိ နံ ၊ ဗန္ဓနဓိ နိဂစ္ဆတိ၊

ဧတံ ဟိ ဗန္ဓနံ ဒုက္ခံ ၊ ကာမလာဘာဘိဇ္ဇိတံ၊

တတော-ထိုသို့ကြွေးယူစားသုံးခြင်းကြောင့်၊ (ဣထသာမိကာ-ကြွေး
ရှင်တို့သည်)၊ နံ-ထိုကြွေးယူစားသူလူဆင်းရဲသို့၊ အနုစရန္တိ-နောက်မှတောက်
လျှောက် တကောက်ကောက်လိုက်ကြကုန်၏။ (သော ဒလိဒ္ဓေါ-ထိုကြွေးယူ
စားသူလူမဲ့သည်)၊ ဗန္ဓနဓိ-ချုပ်နှောင်ခံရသူအဖြစ်သို့လည်း၊ နိဂစ္ဆတိ-ရောက်
၏။ ကာမလာဘာဘိဇ္ဇိတံ-ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်ရလာဘ်ကို မျှော်လင့်
တောင့်တနေသူတို့၏။ ဝါ-တို့မှာ၊ ဧတံ ဗန္ဓနံ-ဤချုပ်နှောင်ခံရခြင်းသည်၊
ဟိ-အမှန်တကယ်ပင်၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကြောင်းပေတည်း။

၃၃။ တထေဝ အဓိယဝိနယေ ၊ သဒ္ဓါ ယဿ န ဝိဇ္ဇတိ၊

အဟိရိကော အနောတ္တပ္ပိ ၊ ပါပကမ္မဝိနိဗ္ဗယော၊

တထေဝ-ထိုအတူပင်၊ အဓိယဝိနယေ-ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအရိယာ၏ အဆုံး
အမဖြစ်သော သာသနာတော်၌၊ ယဿ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ သဒ္ဓါ-ဩကပ္ပန
သဒ္ဓါတရားသည်၊ န ဝိဇ္ဇတိ-မရှိ၊ (သော-ထိုဩကပ္ပနသဒ္ဓါမရှိသူသည်)၊
အဟိရိကော-ဟိရိမရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို
မရှက်သည်လည်းကောင်း၊ အနောတ္တပ္ပိ-ဩတ္တပ္ပမရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-
မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကြောင့် မကြောက်လန့်သည်လည်းကောင်း၊ ပါပကမ္မ
ဝိနိဗ္ဗယော-မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကို တိုးပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း၊
(ဟုတွာ-၍)။

၅၆

၃၄။ ကာယဒုစွရိတံ ကတွာ ၊ ဝစီဒုစွရိတာနိ စ၊
မနောဒုစွရိတံ ကတွာ ၊ ‘မာ မံ ညေ၊’ တိ ဣစ္ဆတိ။

ကာယဒုစွရိတံ-ကို၊ ကတွာ စ-ပြုလုပ်ပြီး၍လည်းကောင်း။ ဝစီ
ဒုစွရိတာနိ-တို့ကို၊ ကတွာ စ-လည်းကောင်း။ မနောဒုစွရိတံ-ကို၊ ကတွာ
စ-လည်းကောင်း။ (အညေ-တို့သည်)။ မံ-ငါ့ကို၊ ဝါ-ငါ၏ဒုစရိုက်အမှုကို၊
မာ ညေ-မသိပါစေကုန်သတည်း။ ဣတိ-ဤသို့ အခြားသူတို့မသိမှုကို၊
ဣစ္ဆတိ-လိုလား၏။

၃၅။ သော သံသပ္ပတိ ကာယေန ၊ ဝါစာယ ဥဒ စေတသာ၊
ပါပကမ္မံ ပဝဗေန္တော ၊ တတ္ထ တတ္ထ ပုနပ္ပုနံ။

သော-ဒုစရိုက်ကိုပြုပြီးသောသူသည်၊ ကာယေန-ကိုယ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဝါ-ကာယဒွါရဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယ-လည်းကောင်း။ ဝါ-ဝစီ
ဒွါရဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒ-တို့မျှမကသေး။ စေတသာ-စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။
ပါပကမ္မံ-မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကို၊ ပဝဗေန္တော-တိုးပွားစေလျက်၊ တတ္ထ
တတ္ထ-ထိုထိုတိုးပွားစေအပ်သော မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံတို့၌၊ ပုနပ္ပုနံ-
ထပ်တလဲလဲ၊ သံသပ္ပတိ-တုန်လှုပ်ချောက်ချား၏။

၃၆။ သော ပါပကမ္မော ဒုမ္မေဓော ၊ ဇာနံ ဒုက္ကဋ်မတ္တနော၊
ဒလိဒ္ဓေါ ဣဏမာဒါယ ၊ ဘုဉ္ဇမာနော ဝိဟညတိ။

ပါပကမ္မော-မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံရှိသော၊ ဒုမ္မေဓော-ပညာမရှိ
သော၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဒုက္ကဋ်-မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သော ဒုစရိုက်အကု
သိုလ်ကို၊ ဇာနံ(ဇာနန္တော)-တရေးရေးတွေး၍သိသော၊ သော ဒလိဒ္ဓေါ-
သဒ္ဓါနေ စသည်မဲ့မဲ့ ထိုလူဆင်းရဲသည်၊ ဣဏံ-(ဒုစရိုက်အကုသိုလ်ဟူသော)
ကြွေးမြီကို၊ အာဒါယ-ယူ၍၊ ဘုဉ္ဇမာနော-လျက်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝိဟညတိ-
၏။

၃၇။ တတော အနုစရန္တိ နံ ၊ သင်္ကပ္ပိ မာနသာ ဒုခါ၊
ဂါမေ ဝါ ယဒိ ဝါ ရညေ ၊ ယဿ ဝိပ္ပဋိသာရဇာ၊

တတော-ထိုသို့ဒုစရိုက်ကြွေးမြီကိုယူ၍ ၊ တံးသုံးခြင်းကြောင့်၊ ဂါမေ
ဝါ-ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ-သို့မဟုတ်၊ အရညေ ဝါ-တော၌လည်း
ကောင်း၊ (ယဿ=ယေ+အဿ)၊ အဿ-ထိုဒုစရိုက်ကြွေးတင်နေသော
လူမွဲ၏၊ ဝိပ္ပဋိသာရဇာ-မိမိပြစ်မှု အစွဲပြုကာ ဖောက်ပြန်စွာတွေးတော ပူပန်
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊
မာနသာ-စိတ်၌မှီတွယ်နေကုန်သော၊ ဒုခါ-ဆင်းရဲစေတတ်ကုန်သော၊ ယေ
သင်္ကပ္ပိ-အကြင်အကုသိုလ်အကြံအစည်တို့သည်၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏)၊
မာနသာ-ကုန်သော၊ ဒုခါ-ကုန်သော၊ တေ သင်္ကပ္ပိ-တို့သည်၊ နံ-ထိုဒုစရိုက်
ကြွေးတင်နေသောလူမွဲသို့၊ အနုစရန္တိ-ကုန်၏။

၃၈။ သော ပါပကမ္မော ဒုမ္မေဓော ၊ ဇာနံ ဒုက္ခဒမတ္တနော၊
ယောနိမညတရံ ဂန္နာ ၊ နိရယေ ဝါပိ ဗဇ္ဈတိ၊

ပါပကမ္မော-သော ။ ပ ။ သော-ထိုသဒ္ဓါဝနေ စသည်ပဲ့ပဲ့ လူဆင်းရဲ
သည်၊ ဝါ-ကို၊ အညတရံ-တခုသော၊ ယောနိ-တိရစ္ဆာန်ဘဝသို့၊ ဂန္နာ
ဝါ-ရောက်၍သော်လည်းကောင်း၊ နိရယေ ဝါပိ-ငရဲဘဝ၌သော်လည်း
ကောင်း၊ ဗဇ္ဈတိ-ချုပ်နှောင်အပ်၏။

၃၉။ ဧတံ ဟိ ဗန္ဓနံ ဒုက္ခံ ၊ ယမှာ ဝီရော ပဓုစ္စတိ၊
ဓမ္မထဒ္ဓေဟိ ဘောဂေဟိ ၊ ဒဒံ စိတ္တံ ပဿာဒယံ၊

ဟိ-အမှန်တကယ်ပင်၊ ဧတံ ဗန္ဓနံ-ဤငရဲ တိရစ္ဆာန်ဘဝဟူသော
အချုပ်ထောင်နှောင်အိမ်သည်၊ ဝါ-ဤငရဲတိရစ္ဆာန်ဘဝနှောင်အိမ်၌ချုပ်နှောင်ခံ
ရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကြောင်းပေတည်း၊ ဝီရော-ပညာရှိသည်၊ ဓမ္မထဒ္ဓေ
ဟိ-ကုသလကမ္မပထတရားဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ-စီးပွားဥစ္စာ

တို့ဖြင့်၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ ပသာဒယံ(ပသာဒယန္တော)ကြည်လင်စေလျက်၊ ဒဒိ(ဒဒန္တော)-ပေးလှူသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ယမှာ-ယင်းသို့သောငရဲတိရစ္ဆာန် ဘဝခန္ဓာ နောင်အိမ်မှ၊ ပဗုစ္စတိ-လွတ်မြောက်၏။

၄၀။ ဥဘယတ္ထ ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော ၊ သဒ္ဓဿ ဃရမေသိနော ၊
ဒိဋ္ဌဓမ္မဟိတတ္ထာယ ၊ သမ္ပရာယသုခါယ စ၊
ဧဝမေတံ ဂဟဋ္ဌာနံ ၊ စာဂေါ ပုညံ ပဝဗုတိ။

သဒ္ဓဿ-သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ ဃရမေသိနော-အိမ်ဟူသောနေရာ ဌာနကို ရှာမှီးသောလူ၏။ ဝါ-အိမ်ဟူသောနေရာဌာန၌ မှီနေသောငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို ရှာမှီးသောလူ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဟိတတ္ထာယ စ-ယခုမျက်မှောက် ဘဝ၌ဖြစ်သော စီးပွားအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယသုခါယ စ-တမလွန် ဘဝ၌ဖြစ်သောချမ်းသာအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ဥဘယတ္ထ-မျက်မှောက် တမလွန်နှစ်တန်သောဘဝ၌၊ ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော-အောင်မြင်ခြင်းကိုယူငင်သိမ်းပိုက် ခြင်းသည်၊ ဝါ-အောင်ပန်းဆွတ်ခူးခြင်းသည်၊ (ဟောတိ-၏)၊ ဧဝံ-ဤဆို အပ်ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဂဟဋ္ဌာနံ-လူတို့မှာ၊ စာဂေါ-စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းတည်းဟူသော၊ ဧတံ ပုညံ-ဤကောင်းမှုကုသိုလ်သည်၊ ပဝဗုတိ-တိုးပွား၏။

၄၁။ တထေဝ အနိယဝိနယေ ၊ သဒ္ဓါ ယဿ ပတိဋ္ဌိတာ၊
ဟိရိမနော စ ဩတ္ထပ္ပိ ၊ ပညဝါ သီလသံဂုတော။

တထေဝ-ထိုအတူပင်၊ အနိယဝိနယေ-၌၊ ယဿ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ (သန္တာနေ-၌)၊ သဒ္ဓါ-သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏သဒ္ဓါတရားသည်၊ ပတိဋ္ဌိတာ- နိုင်မြဲစွာတည်ရှိ၏။ (သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်)၊ ဟိရိမနော စ-ဟိရိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဩတ္ထပ္ပိ စ-မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကြောင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်လေ့ရှိသည်လည်းကောင်း။ ပညဝါ စ-ပညာရှိသည်

လည်းကောင်း၊ သီလသံဂုတော စ-သီလဖြင့် ကိုယ်နှုတ်တို့ကို စောင့်စည်း ထိန်းသိမ်းသည်လည်းကောင်း (ဟောတီ-၏)

၄၂။ သော ခေါ် အရိယဝိနယေ ၊ ‘သုခဒီပီ’တိ ဝုစ္စတိ၊
နိရာမိသံ သုခံ လဒ္ဓါ ၊ ဥပေက္ခံ အဓိတိဋ္ဌတိ၊

၄၃။ ပဉ္စ နိဝရဏေ ဟိတွာ ၊ နိစ္စံ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊
ဈာနာနိ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ၊ ဧကောဒိ နိပကော သတော၊

သော ခေါ်-ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ အရိယဝိနယေ-၌၊ သုခ ဒီပီတိ-ချမ်းသာစွာအသက်ရှင်သောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ခေါ်ဆိုအပ်၏။ (သော- ထိုသုခဒီပီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စ-ငါးမျိုးကုန်သော၊ နိဝရဏေ-နိဝရဏတရားတို့ကို ဟိတွာ-ပယ်စွန့်ပြီး၍၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော-အားထုတ်အပ်သော ကာယိကစေတသိကဝိရိယရှိသည်၊ (ဟုတွာ-၍)၊ နိရာမိသံ-ဝတ္ထုကိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမဟူသော အာမိသမရှိသော၊ သုခံ-အောက်ဖျားသုံးပါးတို့ကို မှီ၍ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ ဝါ-တတိယဖျားသုံးပါးကို၊ လဒ္ဓါ-ရပြီး၍၊ ဥပေက္ခံ-စတုတ္ထဖျားပေးကွာကို၊ ဝါ-စတုတ္ထဖျားနှင့်ပါဝင်သော တတြမဇ္ဈတ္တ ပေးကွာကို၊ အဓိတိဋ္ဌတိ-ခိုင်မြဲစွာဖြစ်ပေါ်လာစေ၏။ ဈာနာနိ-လေးပါးသော ဖျားတို့သို့၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ-ရောက်၍ ဧကောဒိ-တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ နိပကော-ကမ္မဿကတာ ဉာဏ်ပညာရှိသည်၊ သတော-သတိရှိသည်၊ ဟောတီ-၏။

၄၄။ ဧဝံ ဥက္ခာ ယထာဘူတံ ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယေ၊
သဗ္ဗသော အနုပါဒါယ ၊ သမ္မာ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊

ဧဝံ-ဤမျှလောက်သောအကြောင်းတရားကို၊ ယထာဘူတံ-အဖြစ်မှန် သဘောအတိုင်း၊ ဥက္ခာ-သိ၍၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယေ-အားလုံးသော

သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခန်းရာနိဗ္ဗာန်၌၊ သဗ္ဗသော-အလုံးစုံသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဝါ-အလုံးစုံအကုန်အစင်၊ အနုပါဒါယ-တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် သင်္ခတ တရားဟူသမျှကို မစွဲလမ်းမယူမူ၍၊ သမ္မာ-အကြောင်းနှင့် နည်းလမ်းမှန် အားဖြင့်၊ စိတ္တိ-မဂ်စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တတိ-လွတ်လွတ်ကင်းကင်း နှလုံးသွင်း သက်ဝင်၏။

၄၅ ၊ တဿ သမ္မာ ဝိမုတ္တဿ ၊ ဉာဏံ ဝေ ဟောတိ တာဒိနော၊
အကုပ္ပိ မေ ဝိမုတ္တိတိ ၊ ဘဝသံယောဇနက္ခယေ၊

၄၆ ၊ တေ ခေါ ပရမံ ဉာဏံ ၊ တေ သုခမနုတ္တရံ၊
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ ၊ တေ အာနဏျမုတ္တမံ၊

သမ္မာ-ဖြင့် ဝိမုတ္တဿ-နိဗ္ဗာန်၌နှလုံးသွင်းသက်ဝင်တော်မူသော၊ တာဒိနော-တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တဿ-ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ မေ-ငါ၏၊ ဝိမုတ္တိ-အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ဝိမုတ္တိသည်၊ အကုပ္ပိ-ရာဂ စသည်တို့ကြောင့် မဖောက်ပြန် မပျက်စီးသည်၊ (ဟောတိ-၏)၊ ဣတိ-ဤသို့ ဉာဏံ-ပြန်၍ဆင်ခြင်သိမြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်၊ ဝေ-စင်စစ်ကေန် အမှန်ပင်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

(တဿ-ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏)၊ ဘဝသံယောဇနက္ခယေ-ဘဝအနှောင် အဖွဲ့ကုန်ခန်းရာနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝါ-ဘဝအနှောင်အဖွဲ့ကုန်ခန်းကြောင်း အရဟတ္တမဂ် ဖိုလ်၌ (ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သော)၊ တေ-ဤအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ် သည်၊ ပရမံ-မြတ်သော၊ ဉာဏံ-ဉာဏ်မည်၏၊ တေ-ဤအရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ချမ်း သာသည်၊ အနုတ္တရံ-သူထက်သာလွန် မှန်မြတ်သောချမ်းသာမရှိသော၊ ဝါ- အမြတ်ဆုံးချမ်းသာဖြစ်သော၊ အသောကံ-စိုးရိမ်ပူဆွေမှု ဒေါမနဿဝေဒနာ မရှိသော၊ ဝိရဇံ-ကိလေသာမြူးမရှိသော၊ ခေမံ-ယောဂလေးဖြာ ဘေးကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုခံ-ချမ်းသာမည်၏၊ တေ-ဤအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊

ဥက္ကမံ-မြတ်သော အာနထျံ-ကိလေသာကြေးမြီးမရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဟရားပေတည်း။

(ဤကား အဋ္ဌကထာအဖွင့်ကိုမှီ၍ အနက်ပေးထားခြင်းဖြစ်၏။ ဋီကာအဖွင့်ကို မှီ၍ အနက်ပေးရလျှင် တိကနိပါတ်စာပိုဒ် (၈၆) သေက္ခသုတ်မှ ဂါထာအတိုင်း ဤသို့လည်း အနက်ပေးသင့်၏)

သမ္မာ-ဖြည့် ဝိပုတ္တဿ-သော၊ တာဒိနော-သော၊ တဿ-မှာ၊ မေ-
ငါ၏၊ ဝိပုတ္တိ-အရဟတ္တဖိုလ်ဝိပုတ္တိသည်၊ အကုပ္ပိ-သည်၊ (ဟောတိ-၏)၊
ဣတိ-ဤသို့၊ ဘဝသံယောဇနက္ခယေ-ဘဝအနှောင်အဖွဲ့ကုန်ခန်းကြောင်း
အရဟတ္တဖိုလ်၌ ဉာဏ်-ပြန်၍သင်ခြင်သိမြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်၊
ဝေ-ပင်၊ ဟောတိ-၏။

၇။ ခေမသုတ်

၄၇။ န ဥဿေသု န ဩမေသု ၊ သမတ္ထေ နောပနိယရေ၊
ဗိဏာ ဇာတိ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ ၊ စန္ဒိသံယောဇနဝိပ္ပမုတ္တာ၊
(ဗိဏာသဝါ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်)၊ ဥဿေသု-မြင့်မြတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း၊ န ဥပနိယရေ-မာနဖြင့် မချဉ်းကပ်ကြကုန်၊ ဩမေသု-ယုတ်
နိမ့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း၊ န ဥပနိယရေ-ကုန်၊ သမတ္ထေ-တန်းတူရည်တူ
သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း၊ န ဥပနိယရေ-ကုန်၊ (တေသံ-ထိုရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ)၊ ဇာတိ-ပဋိသန္ဓေသည်၊ ဗိဏာ-ကုန်ပြီ၊ (တေဟိ-တို့သည်)၊
ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောမဂ်အကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ-ကျင့်သုံးအပ်ပြီ (တေ-တို့သည်)၊
သံယောဇနဝိပ္ပမုတ္တာ-သံယောဇဉ်တို့မှ လွတ်မြောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊
စန္ဒိ-ဒေသထိုက် ကြံချီတော်မူကြကုန်၏၊ ဝါ-နိဗ္ဗာန်သို့ ကြံသွားတော်မူကြ
ကုန်၏။

၁၂။ ခန္ဓိဏသုတ်

၄၈။ သုနေတ္ထော မူဂပက္ခော စ ၊ အရနေမိ စ ဗြာဟ္မဏော၊
ကုဒ္ဒါလကော အဟု သတ္တာ ၊ ဟတ္ထိပါလော စ မာဏဝေါ၊

သုနေတ္ထော-သုနေတ္တမည်သောဆရာသည်လည်းကောင်း၊ မူဂ
ပက္ခောစ-လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားဖြစ်သော၊ အရနေမိ စ-လည်း
ကောင်း၊ ကုဒ္ဒါလကော-ကုဒ္ဒါလကမည်သော၊ သတ္တာ-ဆရာသည်လည်း
ကောင်း၊ ဟတ္ထိပါလော-ဟတ္ထိပါလမည်သော၊ မာဏဝေါ-လုလင်ဖြစ်သော၊
သတ္တာ စ-ဆရာသည်လည်းကောင်း၊ အဟု-ရှိခဲ့ဘူးပြီ။

၄၉။ ဇောတိပါလော စ ဂေါဝိန္ဒော ၊ အဟု သတ္တပုရောဟိတော၊
အဟိသကာ အတိတံသေ ၊ ဓ သတ္တာရော ယသသယိနော၊

ဇောတိပါလော-ပင်ကိုယ်နာမည်အားဖြင့် ဇောတိပါလလည်းမည်သော၊
ဂေါဝိန္ဒော-ရာထူးဌာနန္တရအားဖြင့် မဟာဂေါဝိန္ဒလည်းမည်သော၊ သတ္တပုရော
ဟိတော-ရေဏုအစရှိသော ခုနစ်ဦးသောမင်းတို့၏ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်
လည်းကောင်း၊ အဟု-ရှိခဲ့ဘူးပြီ၊ အတိတံသေ-ရှေးလွန်ခဲ့ပြီးသောကာလ
အဖို့၌ အဟိသကာ-သတ္တဝါတို့ကို မညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သော၊ ယသသယိနော-
များသောအခြံအရံအကျော်အစောရှိကုန်သော၊ ဓ-ခြောက်ဦးကုန်သော၊
(ဇေတေ) သတ္တာရော-ထိုဆရာတို့သည်။

၅၀။ နိရာမဂန္ဓာ ကရုဏေဓိမုတ္တာ ၊ ကာမသံယောနောတိဂါ၊
ကာမရာဂံ ဝိရာဇေတွာ ၊ ဗြဟ္မဇောတုပဂါ အဟု၊

နိရာမဂန္ဓာ-အမျှတ်ဒေါဓဟူသော စိမ်းစိုပုပ်ညှိသော အနံ့မရှိကုန်
သည်၊ ကရုဏေ-ရှေ့အဖို့က ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော ကရုဏာဈာန်၌
အဓိမုတ္တာ-သက်ဝင်တည်နေကြကုန်သည်၊ ကာမသံယောနောတိဂါ-ကာမဂုဏ်

အာရုံတို့၌ နောင်ဖွဲ့တတ်သောတဏှာကို လွန်မြောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၅)၊
ကာမရာဂံ-ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်သောတဏှာရာဂကို၊ ဝိရာဇေတွာ-စက်ဆုပ်
ရွံ့မုန်းကြကုန်၍၊ ဗြဟ္မလောကူပဂါ-ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ လားရောက်ကြကုန်သည်၊
အဟံ-ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။

၅၁။ အဟေသံ သာဝကာ တေသံ ၊ အနေကာနိ သတာနိပိ၊
နိရာမဂန္ဓာ ကရုဏေဓိမုတ္တာ ၊ ကာမသံယောဇနတိဂါ၊
ကာမရာဂံ ဝိရာဇေတွာ ၊ ဗြဟ္မလောကူပဂါ အဟံ၊

တေသံ-ထိုဆရာခြောက်ဦးတို့၏။ အနေကာနိ သတာနိပိ-တစ်ရာ
မကများပြားလှကုန်သော၊ သာဝကာပိ-တပည့်တို့သည်လည်း။ အဟေသံ-
ရှိခဲ့ဖူးကုန်ပြီ၊ (တေပိ-ထိုတပည့်တို့သည်လည်း)။ ။ ပ ။ အဟံ-ကုန်ပြီ။

၅၂။ ယေတေ ဣသီ ဗာဟိရကေ ၊ ဝီတရာဂေ သမာဟိတေ၊
ပဒုဋ္ဌမနသင်္ကပေါ ၊ ယော နရော ပရိဘာသတိ၊
ဗဟုဉ္စ သော ပသဝတိ ၊ အပုညံ တာဒိသော နရော၊

ယော နရော-အကြင်လူမိုက်သည်၊ ဝီတရာဂေ-(ဈာန်ဖြင့်ပယ်ခွါထား
ခြင်းကြောင့်)ကင်းသောရာဂရှိကုန်သော၊ သမာဟိတေ-တစ်ခုတည်းသောအာရုံ
၌ စိတ်ကိုကောင်းမွန်တည်ငြိမ်စွာထားကြကုန်သော၊ ဗာဟိရကေ-ဤသာသာနာ
တော်၏ အပြင်အပအဆုံးအမတရား၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ ဣသီ-ထိုရသေ့
တို့ကို၊ ဝါ-ထိုသီလသမာဓိ အစရှိလျက်ထူး ဆည်းပူးရှာနှိုးကြသောသူတော်ကောင်း
တို့ကို၊ ပဒုဋ္ဌမနသင်္ကပေါ-ဒေါသသည်ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အကြံရှိသည်၊
(ဟုတ္တာ-၅)၊ ပရိဘာသတိ-ဦးမြောက်အံ့၊ တာဒိသော-ထိုသို့သဘောရှိသော၊
သော နရော-ထိုလူမိုက်သည်၊ ဗဟုဉ္စ-များပြားလှသည်သာဖြစ်သော၊
အပုညံ-မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကို၊ ပသဝတိ-ဖြစ်ပွားစေ၏။ ဝါ-ရရှိ၏။

ယေတေ-၌ ယကား အာဂုံယ တည်း။

၅၃ ၊ ယော စေကံ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နံ ၊ ဘိက္ခုံ ဗုဒ္ဓဿ သာဝကံ၊
 ပဒုဋ္ဌမနုသကံပေါ ၊ ယော နုရော ပရိဘာသတိ၊
 အယံ တတော ဗဟုတရံ ၊ အပုညံ ပသဝေ နုရော၊

စ-ထိုထက်အကုသိုလ်အပြစ်ရရှိသူကို ပြရသော်ကာ။ ယော နုရော-
 အကြင်လူမိုက်သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကံ-တပည့်ဖြစ်သော၊
 ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နံ-သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေ-တစ်ပါးသော၊
 ဘိက္ခုံ-သောတာပန်ရဟန်းကို၊ ပဒုဋ္ဌမနုသကံပေါ-သည်၊ (ဟုတွာ-၍)၊
 ပရိဘာသတိ-အံ့၊ အယံ နုရော-ဤလူမိုက်သည်၊ တတော-ထိုဟာဟိရက
 ဣသိတို့ကို ပဒုဋ္ဌမနုသကံပွဖြင့် ငြိမ်းခြောက်သောလူမိုက်ထက်၊ ဗဟုတရံ-
 သာ၍များပြားသော၊ ဝါ-စွာ၊ အပုညံ-ကို၊ ပသဝေ-မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ပွားစေ၏၊
 ဝါ-ရရှိ၏။

၅၄ ၊ န သာဓုရူပံ အာသီဒေ ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနပ္ပဟာယိနံ၊
 သတ္တမော ပုဂ္ဂလော သော ၊ အရိယသံဃဿ ဝုစ္စတိ၊

၅၅ ၊ အဝိတရာဂေါ ကာမေသု ၊ ယဿ ပဉ္စိန္ဒြိယာ မုဒု၊
 သဒ္ဓါ သတိ စ ဝီရိယံ ၊ သမထော စ ဝိပဿနာ၊

ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနပ္ပဟာယိနံ-အကျိုးမဲ့တို့၏တည်ရာအကြောင်းဖြစ်သော
 ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဝိက္ခဒိဋ္ဌိတို့ကို ဖယ်စွန့်တတ်သော၊ သာဓုရူပံ-ကောင်း
 သော အကျင့်သဘောရှိသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ န အာသီဒေ-မထိပါး
 မပုတ်ခတ်ထိုက်၊ (ယော-အကြင်သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်)၊ ကာမေသု-
 ငါးဖြာအာရုံကာမဂုဏ်တို့၌ အဝိတရာဂေါ-မကင်းသောရာဂရှိ၏၊ ယဿ-
 အကြင်သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သဒ္ဓါ စ-သဒ္ဓါ၌သော်လည်းကောင်း၊ သတိ
 စ-သတိ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝီရိယံ စ-ဝီရိယံ၌သော်လည်းကောင်း၊
 သမထော စ-သမာဓိ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ စ-ဝိပဿနာဉာဏ်

ဟူသောက္ခန္ဓာသည်လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤမည်ကုန်သော)၊ ပဉ္စ-ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာ(ဣန္ဒြိယာနိ)-ဝိပဿနာက္ခန္ဓာတို့သည်၊ မုဒု(မုဒုနိ)-
နနယ်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ-ကုန်၏)၊ သော-ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
အရိယသံဃဿ-အရိယာသံဃာတော်၏၊ သတ္တမော-ခုနစ်ပါးပြောက်သော
ပုဂ္ဂလော-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

၅၆။ တာဒိသံ ဘိက္ခုမာသဇ္ဇ ၊ ပုဗ္ဗေ ဥပဟညတိ၊

အတ္တာနံ ဥပဟနာန ၊ ပစ္စာ အညံ ဝိဟိသတိ၊

တာဒိသံ-ထိုသို့သောသဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု-သောတာပန်ရဟန်းကို၊
အာသဇ္ဇ-ထိပါးပုတ်ခတ်၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဦးမဆွ ပထမကပင်၊
အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဟညတိ-ညှဉ်းဆဲနိပ်စက်သည်မည်၏၊ အတ္တာနံ-
ကို၊ ဥပဟနာန-ပြီး၍၊ ပစ္စာ-နောက်၌၊ အညံ-အခြားသောသူကို၊
ဝိဟိသတိ-ညှဉ်းဆဲနိပ်စက်သည်မည်မည်၏။

၅၇။ ယော စ ရက္ခတိ အတ္တာနံ ၊ ရက္ခိတော တဿ ဗာဟိဇော၊

တသ္မာ ရက္ခေယျ အတ္တာနံ ၊ အက္ခိတော ပဏ္ဍိတော သဒါ၊

စ-တိုက်တွန်းစကား၊ မိန့်ကြားတော်မူအံ့၊ (ယသ္မာ-ကြောင့်)၊ ယော-
အကြင်ပညာရှိသည်၊ အတ္တာနံ-ကို၊ ရက္ခတိ-အကုသိုလ်အပြစ်မဖြစ်အောင်
ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်၏၊ တဿ-ထိုပညာရှိသည်၊ ဗာဟိဇော-မိမိမှ
အပြင်အပြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရက္ခိတော-မညှဉ်းဆဲမိအောင် စောင့်ရှောက်
အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်တော့၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာ
ရှိသည်၊ သဒါ-အမြဲခပ်သိမ်း၊ အက္ခိတော-မိမိ၏ကုသိုလ်ဂုဏ်ကို မတူးဖြိုသည်၊
(ဟုတွာ-၍)၊ အတ္တာနံ-ကို၊ ရက္ခေယျ-စောင့်ရှောက်သင့်၏၊ ဝါ-စောင့်ရှောက်
ရမည်၊ ဝါ-စောင့်ရှောက်ပါလော့။

ဒုတိယပဏ္ဍာသက

၆။ မဟာဝဂ်

၁။ သောဏသုတ်

၅၇၀။ နေက္ခမ္ပံ အဓိမုတ္တဿ ၊ ပဝိဝေကဉ္စ စေတသော၊
အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တဿ ၊ ဥပါဒါနက္ခယဿ စ၊

၅၇၁။ တဏှာက္ခယာဓိမုတ္တဿ ၊ အသမ္မောဟဉ္စ စေတသော၊
ဒိသ္မာ အာယတနုပ္ပါဒိံ ၊ သမ္မာ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊

၆၀။ တဿ သမ္မာ ဝိမုတ္တဿ ၊ သန္တစိတ္တဿ ဘိက္ခုနော၊
ကတဿ ပဋိစယော နတ္ထိံ ၊ ကရဏီယံ န ဝိဇ္ဇတိ၊

၆၁။ သေလော ယထာ ကေလ္လနော ၊ ဝါတေန န သမီရတိ၊
ဝေံ ရူပါ ရသာ သဒ္ဓါ ၊ ဂန္ဓာ ဖဿာ စ ကေဝလာ၊

၆၂။ ဣဋ္ဌာ မ္မော အနိဋ္ဌာ စ ၊ နပ္ပဝေဇ္ဇေ တာဒိနော၊
ဋ္ဌိတံ စိတ္တံ ဝိပ္ပုမုတ္တံ ၊ ဝယဉ္စဿာနပဿတိ၊

၇။ ဓမ္မေသုတ်

၆၃။ ယော ဥဘောန္တေ ဝိဒိတွာန ၊ မဇ္ဈေ မန္တာ န လိပ္ပတိ၊
တံ ဗြုမိ 'မဟာပုရိသော'တိ ၊ သောဓ သိဗ္ဗိနိ မစ္စဂါ၊

ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဘော-ယခုဘဝအတ္တဘောဟူသော
ဖဿနှင့် နောက်အနာဂတ်ဘဝ အတ္တဘောဟူသော ဖဿသမုဒယအားဖြင့်
နှစ်မျိုးကုန်သော၊ အန္တေ-အဖို့တို့ကို၊ မန္တာ(မန္တာယ)-ပညာဖြင့်၊ ဝိဒိတွာန-
သိ၍၊ မဇ္ဈေ-ဖဿ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အလယ်ဌာနအဖို့၌၊ န လိပ္ပတိ-
တဏှာဖြင့် မလိမ်းကပ်မငြိတွယ်၊ တံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မဟာပုရိသောတိ-မြတ်
သောယောကျ်ားဟူ၍၊ (အဟံ-ငါသည်)၊ ဗြုမိ-ဟောတော်မူ၏၊ သော-
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဓ-ဤလောက၌၊ သိဗ္ဗိနိ-ဖဿနှင့်ဖဿသမုဒယကို
ချုပ်စပ်တတ်သောတဏှာကို၊ အစ္စဂါ-ကျော်လွန်ပြီ။

(ဤကား မြတ်စွာဘုရားနှင့်ပထမရဟန်း၏အလိုတည်း)

※ ဒုတိယရဟန်းအလို

ဥဘော-အတိတ်ဖြစ်သောခန္ဓာနှင့် အနာဂတ်ဖြစ်သောခန္ဓာအားဖြင့်
နှစ်မျိုးကုန်သော၊

မဇ္ဈေ- ယခုဖြစ်ဆဲခန္ဓာဟူသော အလယ်ဌာနအဖို့၌။

သိဗ္ဗိနိ-အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကို ချုပ်စပ်တတ်သော
တဏှာကို။

※ တတိယရဟန်းအလို

ဥဘော-သုခဖြစ်သောဝေဒနာ ဒုက္ခဖြစ်သောဝေဒနာအားဖြင့် နှစ်မျိုး
ကုန်သော၊

မဇ္ဈေ- သုခလည်းမဟုတ် ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ
ဟူသော အလယ်ဌာနအဖို့၌။

သိဗ္ဗိနီ-သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသုံးပါးကို ချုပ်စပ်တတ်သော
တဏှာကို။

✽ စတုတ္ထရဟန်းအလို

ဥဘော-နာမ်ရုပ်အားဖြင့်နှစ်မျိုးကုန်သော၊

မဇ္ဈေ- ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်နှင့်တကွသော ဝိညာဏ်အားလုံးဟူသော
အလယ်ဌာနအဖို့၌၊

သိဗ္ဗိနီ-နာမ်ရုပ်ဝိညာဏ်ကို ချုပ်စပ်တတ်သောတဏှာကို။

✽ ပဉ္စမရဟန်းအလို

ဥဘော-အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါး
အားဖြင့် နှစ်မျိုးကုန်သော၊

မဇ္ဈေ- လောကီကုလိလ် အကုလိလ်ကံနှင့်ယှဉ်သော ဝိညာဏ်ဟူသော
အလယ်ဌာနအဖို့၌၊ ဝါ-အားလုံးသောဝိညာဏ်ဟူသော
အလယ်ဌာနအဖို့၌၊ ဝါ-ဇောဝိညာဏ်ဟူသော အလယ်ဌာန
အဖို့၌၊

သိဗ္ဗိနီ-အဇ္ဈတ္တိကာ ဗာဟိရာအာယတနတို့နှင့် ဝိညာဏ်ကို ချုပ်စပ်တတ်
သောတဏှာကို။

✽ ဆဋ္ဌရဟန်းအလို

ဥဘော-သက္ကာယဖြစ်သော တေဘူမကဝဋ်နှင့် ထိုဝဋ်၏ဖြစ်ကြောင်း
တဏှာဟူသော သမုဒယသစ္စာအားဖြင့် နှစ်မျိုးကုန်သော၊

မဇ္ဈေ- သက္ကာယဖြစ်သော တေဘူမကဝဋ်၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ဟူသော
အလယ်ဌာနအဖို့၌၊

သိဗ္ဗိနီ-သက္ကာယနှင့်သက္ကာယသမုဒယကို ချုပ်စပ်တတ်သောတဏှာ
ကို။

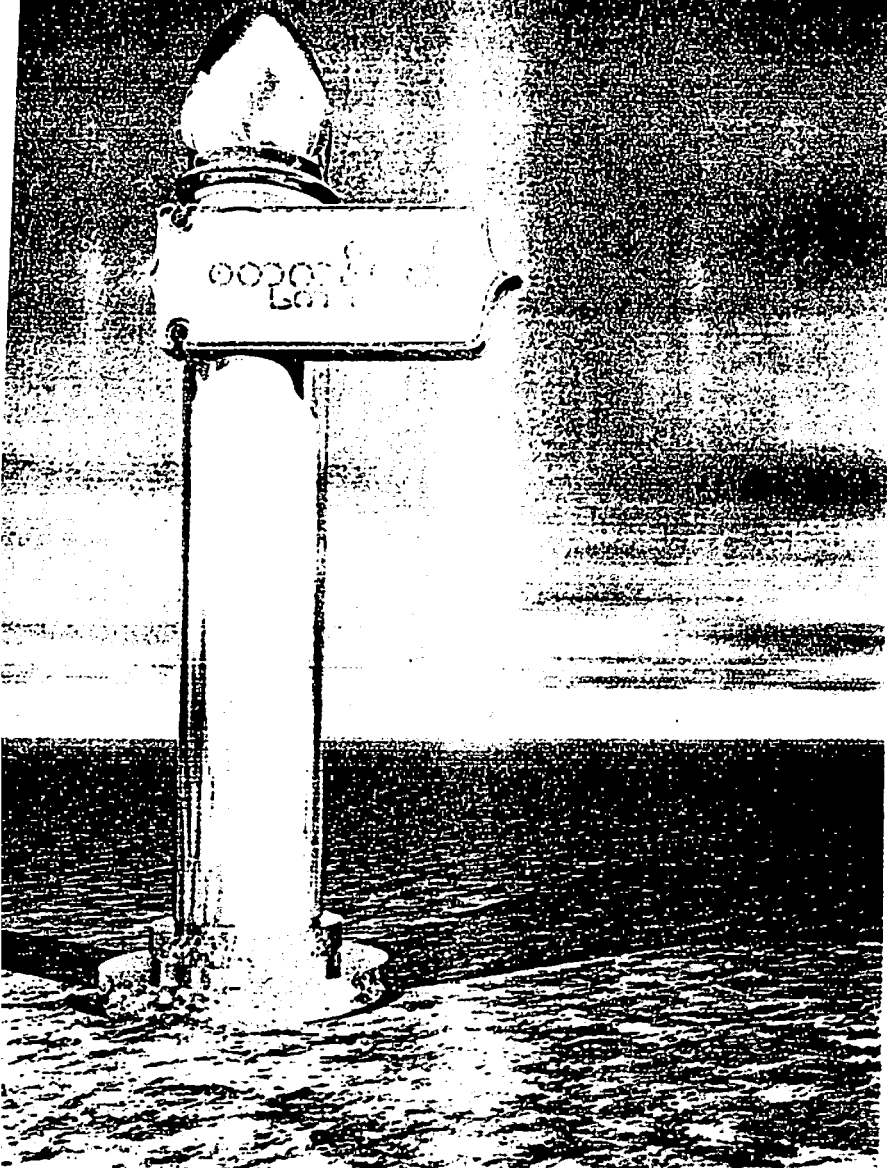
၉။ နိဗ္ဗေဒိတသုတ်

၆၄ ၊ သင်္ကပ္ပရာဂေါ ပုရိသဿ ကာမော၊
 နေတေ ကာမာ ယာနိ စိတြာနိ လောကော၊
 သင်္ကပ္ပရာဂေါ ပုရိသဿ ကာမော၊
 တိဋ္ဌန္တိ စိတြာနိ တထေဝ လောကော၊
 အထေတ္ထ ဝီရာ ဝိနယန္တိ ဆန္ဒံ၊

ပုရိသဿ-သတ္တဝါ၏၊ သင်္ကပ္ပရာဂေါ-ကြံစည်ခြင်း၏အစွမ်း
 အားဖြင့်ဖြစ်သောရာဂသည်၊ ကာမော-လိုလားနှစ်သက်တတ်သော အနက်
 သဘောကြောင့် ကိလေသာကာမမည်၏၊ လောကော-၌ စိတြာနိ-ဆန်းကြယ်
 ကုန် ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနိ-အကြင်ရှုပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့သည်၊
 (သန္တိ-ရှိကုန်၏)၊ တေ-ထိုရှုပါရုံအစရှိသောအာရုံတို့သည်၊ ကာမာ-
 ကိလေသာကာမမည်ကုန်သည်၊ န-မဟုတ်ကုန်၊ ပုရိသဿ-၏၊ သင်္ကပ္ပ
 ရာဂေါ-ကြံစည်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ရာဂတည်းဟူသော၊
 ကာမော-ကိလေသာကာမသည်၊ စိတြာ-ဆန်းကြယ်သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊
 တိဋ္ဌတိ ယထာ-တည်သကဲ့သို့ တထေဝ-ထိုအတူသာလျှင် လောကော-၌
 တာနိ-ထိုရှုပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့သည်၊ စိတြာနိ-ဆန်းကြယ်ကုန်သည်၊
 (ဟုတ္တာ-ဖြစ်ကြကုန်၍)၊ တိဋ္ဌန္တိ-တည်ကုန်၏၊ အထ-ထိုသို့ဆန်းကြယ်
 ကုန်သော၊ ဧတ္ထ-ဤရှုပါရုံအစရှိသောအာရုံတို့၌၊ ဆန္ဒံ-ဆန္ဒရာဂကို၊
 ဝီရာ-ပညာရှိတို့သည်၊ ဝိနယန္တိ-ပယ်ရှားကုန်၏။

နဝေါ တဿ ဘဂဝတော အဂ္ဂိယော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသင်္ကာ

၁။ ဘဏ္ဍဂါမဝဂ်

၁။ အနုဗုဒ္ဓသုတ်

၁။ သီလံ သမာဓိံ ပညာ စ ၊ ဝိပုတ္တိံ စ အနုတ္တရာ၊
အနုဗုဒ္ဓါ ဣမေ ဓမ္မာ ၊ ဂေါတမေန ယသသင်္ခါနာ၊

၂။ ဣတိ ဗုဒ္ဓေါ အဘိညာယ ၊ ဓမ္မမက္ခာသိ ဘိက္ခူနံ၊
ဒုက္ခဿန္တကရော သတ္တာ ၊ စက္ခုမာ ပရိနိဗ္ဗတော၊

၂။ ဝေဓိတသုတ်

၃။ စုတာ ပတန္တိ ပတိတာ ၊ ဂိဒ္ဓါ စ ပုနရာဂတာ၊
ကတံ ကိစ္စံ ရတံ ရမ္ဘံ ၊ သုခေနာန္တာဂတံ သုခံ။

၃။ ဓဋ္ဌစစတသုတ်

၄။ ယော နိန္ဒိယံ ပသံသတိ၊
တံ ဝါ နိန္ဒတိ ယော ပသံသိယော၊
ဝိစိနာတိ မုခေန သော ကလိ၊
ကလိနာ တေန သုခံ န ဝိန္ဒတိ၊

၅။ အပ္ပမတ္တော အယံ ကထိ၊
 ယော အက္ခေသု ဓနပရာဇယော၊
 သဗ္ဗဿာပိ သဟာပိ အတ္တနာ၊
 အယမေဝ မဟန္တတရော ကထိ၊
 ယော သုဂတေသု မနံ ပဒေါသယေ၊

၆။ သတံ သဟဿာနံ နိဗ္ဗုဒ္ဓိနံ၊
 ဆတ္တိသတိ ပဉ္စ စ အဗ္ဗုဒ္ဓိနိ၊
 ယမရိယဂရဟိ နိရယံ ဥပေတိ၊
 ဝါစံ မနဉ္စ ပဏိဓာယ ပါပကံ၊

၄။ ဒုတိယခဏသုတ်

၇။ မာတရိ ပိတရိ စာပိ ၊ ယော မိစ္ဆာ ပဒိုပဇ္ဇတိ၊
 တထာဂတေ ဝါ သမ္ဗုဒ္ဓေ ၊ အထ ဝါ တဿ သာဝကော၊
 ဗဟုဉ္စ သော ပသဝတိ ၊ အပုညံ တာဒိသော နရော၊

၈။ တာယ နံ အဓမ္မစရိယာယ ၊ မာတာပိတုသု ပဏှိတာ၊
 ဣဓေ နံ ဂရဟန္တိ ၊ ပေစ္စာပါယဉ္စ ဂစ္ဆတိ၊

၉။ မာတရိ ပိတရိ စာပိ ၊ ယော သမ္မာ ပဒိုပဇ္ဇတိ၊
 တထာဂတေ ဝါ သမ္ဗုဒ္ဓေ ၊ အထ ဝါ တဿ သာဝကော၊
 ဗဟုဉ္စ သော ပသဝတိ ၊ ပုညံ တောဒိသော နရော၊

၁၀၀။ တာယ နံ ဓမ္မစရိယာယ ၊ မာတာပိတူသု ပဏ္ဍိတာ၊
ဣဇေ နံ ပသံသန္တိ ၊ ပေစ္စ သဂ္ဂေ ပမောဒတိ၊

၅။ အနုသောတသုတ်

၁၀၁။ ယေ ကေစိ ကာမေသု အသညတာ ဇနာ၊
အဝီတရာဂါ ဣဓ ကာမဘောဂိနော၊
ပုနပ္ပုနံ ဇာတိဇေပဂါမိ တေ၊
တဏှာဓိပဗ္ဗာ အနုသောတဂါမိနော၊

၁၀၂။ တသ္မာ ဟိ စီရော ဣရုပဋ္ဌိတဿတိ၊
ကာမေ စ ပါပေ စ အသေဝမာနော၊
သဟာပိ ဒုက္ခေန ဝေဟယျ ကာမေ၊
'ပဋိသောတဂါမိ' တိ တမာဟု ပုဂ္ဂလံ၊

၁၀၃။ ယော ဝေ ကိလေသာနိ ပဟာယ ပဉ္စ၊
ပရိပုဏ္ဏသေခေါ အပရိဟာနဓမ္မော၊
စေတောဝသိပ္ပတ္တော သမာဟိတိန္ဒြိယော၊
သ ဝေ 'ဋ္ဌိတတ္တော' တိ နရော ပဂ္ဂတိ၊

၁၀၄။ ပရောပရာ ယဿ သမေစ္စ ဓမ္မာ၊
ဝိရူပိတာ အတ္တဂတာ န သန္တိ၊
သ ဝေ မုနိ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊
ယောကန္တု 'ပါရဂတော' တိ ဝုစ္စတိ၊

၆။ အပ္ပဿုတေသုတိ

၁၅။ အပ္ပဿုတောပိ စေ ဟောတိ ၊ သီလေသု အသမာဟိတော၊
ဥဘယေန နံ ဂရဟန္တိ ၊ သီလတော စ သုတေန စ၊

၁၆။ အပ္ပဿုတောပိ စေ ဟောတိ ၊ သီလေသု သုသမာဟိတော၊
သီလတော နံ ပသံသန္တိ ၊ တဿ သမ္ပဗ္ဗတေ သုတံ၊

၁၇။ ဗဟုဿုတောပိ စေ ဟောတိ ၊ သီလေသု အသမာဟိတော၊
သီလတော နံ ဂရဟန္တိ ၊ နာဿ သမ္ပဗ္ဗတေ သုတံ၊

၁၈။ ဗဟုဿုတောပိ စေ ဟောတိ ၊ သီလေသု သုသမာဟိတော၊
ဥဘယေန နံ ပသံသန္တိ ၊ သီလတော စ သုတေန စ၊

၁၉။ ဗဟုဿုတံ မ္မေရေ ၊ သပ္ပညံ ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊
နေက္ခံ ဓမ္မေနဒဿေဝ ၊ ကော တံ နိန္ဒိတုမရဟတိ၊
ဒေဝါပိ နံ ပသံသန္တိ ၊ ဗြဟ္မဏှာပိ ပသံသိတော၊

၇။ သောဘနသုတိ

၂၀။ ယော ဟောတိ ဝိယတ္တော စ ဝိသာရဒေါ စ၊
ဗဟုဿုတော ဓမ္မဇ္ဇနော စ ဟောတိ၊
ဓမ္မဿ ဟောတိ အနုဓမ္မစာရီ၊
သ တာဒိသော ဝုစ္စတိ သံယသောဘနော၊

၂၁။ ဘိက္ခု၊ စ သီလသမ္ပန္နော ၊ ဘိက္ခုနီ စ ဗဟုသုတာ၊
 ဥပါသကော စ ယော သဒ္ဓေါ ၊ ယာ စ သဒ္ဓါ ဥပါသိကာ၊
 ဧတေ ခေါ သံယံ သောဘောန္တိ ၊ ဧတေ ဟိ သံယသောဘာနာ၊

၈။ ဝေသာရဒ္ဒသုတ်

၂၂။ ယေ ကေစိမေ ဝါဒပထာ ပုထုသသိတာ၊
 ယံနိသသိတာ သမဏာဗြာဟ္မဏာ စ၊
 တထာဂတံ ပတွာ န တေ ဘဝန္တိ၊
 ဝိသာရဒံ ဝါဒပထာတိဝတ္ထံ၊

၂၃။ ယော မ္ဗေစက္ကံ အဘိဘုယျ ကေဝလီ၊
 ပဝတ္တယီ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိ၊
 တံ တာဒိသံ ဒေဝမနုဿသေဠု၊
 သတ္တာ နမဿန္တိ ဘဝဿ ပါရဂုံ၊

၉။ တဏှုဒြါဒသုတ်

၂၄။ တဏှာဒုတိယော ပုရိသော ၊ ဒီပမဒ္ဓါန သံသရံ၊
 ၊ ဣတ္ထဘာဝညထာဘာဝံ ၊ သံသာရံ နာတိဝတ္တတိ၊

၂၅။ ဝေမာဒီနဝံ ဥက္ကာ ၊ တဏှံ ဒုက္ခဿ သမ္ဘဝံ၊
 ဝိတတဏှော အနာဒါနော ၊ သတော ဘိက္ခု ပရိဗ္ဗဇေ၊

၁၁။ ဇောဝဇ္ဇာ

၂၆။ ကာမယောဂေန သံယုတ္တာ ၊ ဘဝယောဂေန စူဘယံ၊
ဒိဋ္ဌိယောဂေန သံယုတ္တာ ၊ အဝိဇ္ဇာယ ပုရက္ခတာ၊

၂၇။ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ သံသာရံ ၊ ဇာတိမရဏဂါမိနော၊
ယေ စ ကာမေ ပရိညာယ ၊ ဘဝယောဂဉ္စ သဗ္ဗသော၊

၂၈။ ဒိဋ္ဌိယောဂံ သမုဟစူ ၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ ဝိရာယေံ၊
သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တာ ၊ တေ ဝေ ယောဂါတိဂါ မုနီ၊

၂။ စရဝဂ်

၁။ စရသုဇ္ဈိ

၂၉။ စရံ ဝါ ယဒိ ဝါ တိဋ္ဌံ ၊ နိသိန္ဓော ဥဒ ဝါ သယံ၊
ယော ဝိတက္ကံ ဝိတက္ကေတိ ၊ ပါပကံ ဂေဟနိသိတံ၊

၃၀။ ကုမ္မဂ္ဂပဒိုပန္နော သော ၊ မောဟနေယျေသု မုစ္ဆိတော၊
အာဗဗ္ဗော တာဒိသော ဘိက္ခု ၊ ဝုဋ္ဌံ သမ္မောဓိမုတ္တမံ၊

၃၁။ ယော စ စရံ ဝါ တိဋ္ဌံ ဝါ ၊ နိသိန္ဓော ဥဒ ဝါ သယံ၊
ဝိတက္ကံ သမယိတွာနံ ၊ ဝိတက္ကုပသမေ ရတော၊
ဘဗ္ဗော သော တာဒိသော ဘိက္ခု ၊ ဝုဋ္ဌံ သမ္မောဓိမုတ္တမံ၊

၂။ သီလသုတ်

၃၂။ ယတံ စရေ ယတံ တိဋ္ဌေ ၊ ယတံ အစ္စ္စေ ယတံ သယော၊
ယတံ သမိဉ္ဇယေ ဘိက္ခု၊ ၊ ယတမေနံ ပသာရယော၊

၃၃။ ဥဒ္ဓံ တိရိယံ အပါစီနံ ၊ ယာဝတာ ဧဂတော ဂတိ၊
သမဝေက္ခိတာ စ ဓမ္မာနံ ၊ ခန္ဓာနံ ဥဒယဗ္ဗယံ၊

၃၄။ စေတောသမထသာမိစိ ၊ သိက္ခမာနံ သဒါ 'သတံ၊
သတတံ ပဟိတတ္ထော'တိ ၊ အာဟု ဘိက္ခု၊ တထာဝိခံ၊

၃။ ဓဇနသုတ်

၃၅။ သမ္မပ္ပဓာနာ မာရယေျာဘိဘူတာ၊
တေ အသိတာ ဇာတိမရဏဘယဿ ပါရဂူ၊
တေ တုသိတာ ဧတွော မာရံ သဝါဟိနိ တေ အနေဇာ၊
သဗ္ဗံ နမုစိဗလံ ဥပါတိဝတ္တာ တေ သုခိတာ၊

၄။ သံဝေရသုတ်

၃၆။ သံဝရော စ ပဟာနဉ္စ ၊ ဘာဝနာ အနုရက္ခဏာ၊
တေ ပဓာနာ စတ္တာရော ၊ ဒေသိတာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊
ယေဟိ ဘိက္ခု၊ ဣဓာတာပီ ၊ ခယံ ဒုက္ခဿ ပါပုဏော၊

၅။ ဝညန္တိသုတ်

၃၇။ ရာဟုဂ္ဂံ အတ္တဘာဝီနံ ၊ မန္ဗာတာ ကာမဘောဂီနံ၊
မာရော အာဓိပတေယျာနံ ၊ ဣဒ္ဓိယာ ယသသာ လေံ၊

၃၈။ ဥဒ္ဓံ တိရိယံ အပါစီနံ ၊ ယာဝတာ ဂေတော ဂတိ၊
သဒေဝကဿ လောကဿ ၊ ဗုဒ္ဓေါ အဂ္ဂေါ ပဂုစ္ဆတိ၊

၆။ သောခုဗ္ဗသုတ်

၃၉။ ခူပသောခုဗ္ဗတံ ဥတ္တာ ၊ ဝေဒနာနဉ္စ သမ္ဘဝံ၊
သညာ ယတော သမုဒေတိ ၊ အတ္ထံ ဂစ္ဆတိ ယတ္ထ စ၊
သင်္ခါရေ ပရတော ဥတ္တာ ၊ ဒုက္ခတော နော စ အတ္တတော၊

၄၀။ သ ဝေ သမ္မဒ္ဓသော ဘိက္ခု၊ ၊ သန္တော သန္တိပဒေ ရတော၊
ဓာရေတိ အန္တိမံ ဒေဟံ ၊ ဇေတော မာရံ သဝါဟိနိ၊

၇။ ဝဋ္ဌစအာဝတိသုတ်

၄၁။ ဓန္ဒနာ ဒေါသာ ဘယာ မောဟာ ၊ ယော ဓမ္မံ အတိဝတ္တတိ၊
နိဟိယတိ တဿ ယသော ၊ ကာဠပက္ခေဝ စန္ဒိမာ၊

၈။ ဒုတိယအာဝဏိသုတ်

၄၂။ ဆန္ဒာ ဒေါသာ ဘယာ မောဟာ ၊ ယော ဓမ္မံ နာတိဝတ္တတိ၊
အာပူရတိ တဿ ယသော ၊ သုက္ကပက္ခေဝ စန္ဒိမာ၊

၉။ အတ္တုဒ္ဒေသဏသုတ်

၄၃။ ယေ ကေစိ ကာမေသု အသညတာ နော၊
အဓိကာ ဟောန္တိ အဓမ္မဂါရဝါ၊
ဆန္ဒာ ဒေါသာ မောဟာ စ ဘယာ ဂိမိနော၊
ပရိသာကသဇော စ ပနေသ ဝုစ္စတိ၊
ဝေ ဟိ ဝုတ္တံ သမဏေန ဇာနတာ၊

၄၄။ တသ္မာ ဟိ တေ သပ္ပရိသာ ပသံသိယာ၊
ဓမ္မေ ဌိတာ ယေ န ကရောန္တိ ပါပကံ၊
န ဆန္ဒာ န ဒေါသာ န မောဟာ န ဘယာ စ ဂိမိနော၊
ပရိသာယ မဏ္ဍော စ ပနေသ ဝုစ္စတိ၊
ဝေ ဟိ ဝုတ္တံ သမဏေန ဇာနတာ၊

၃။ ဥရုဝေလဝဂ်

၁။ ဓဋ္ဌဓာရုဇေသသုတ်

၄၅။ ယေ စ အတိတာ သပ္ပဒ္ဓါ ၊ ယေ စ ဗုဒ္ဓါ အနာဂတာ၊
ယော စေတရဟိ သပ္ပဒ္ဓေါ ၊ ဗဟူနံ သောကနာသနော၊

၄၆။ သဗ္ဗေ သဒ္ဓမ္မဂရုနော ၊ ဝိဟံသု ဝိဟန္တိ စ၊
အထောပိ ဝိဟာနိဿန္တိ ၊ သော ဗုဒ္ဓါန ဓမ္မတာ၊

၄၇။ တသ္မာ ဟိ အတ္တကာမေန ၊ မဟတ္တဘိကင်္ခိတာ၊
သဒ္ဓမ္မော ဂရု ကာတဗ္ဗော ၊ သရံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ၊

၂။ ဒုတိယဉာဏဝေလသုတ်

၄၈။ ယော ဥဒ္ဓတေန စိတ္တေန ၊ သမ္ပန္တ ဗဟု ဘာသတိ၊
အသမာဟိတသင်္ဂဟေ ဝိ၊ အသဒ္ဓမ္မရတော မဂေါ၊
အာရာ သော ထာဝရေယျမှာ ၊ ပါပဒိန္တိ အနာဒရော၊

၄၉။ ယော စ သီလေန သမ္ပန္နော ၊ သုတဝါ ပဋိဘာနဝါ၊
သညတော ဝီရော ဓမ္မေသု ၊ ပညာယတ္တံ ဝိပဿတိ၊

၅၀။ ပါရဂူ သဗ္ဗမ္မောနံ ၊ အဝိယော ပဋိဘာနဝါ၊
ပဟိနဇာတိမရဏော ၊ ဗြဟ္မစရိယဿ ကေဝလီ၊

၅၁။ တမဟံ ဝဒါမိ 'ထေရော'တိ ၊ ယဿ နော သန္တိ အာသဝါ၊
အာသဝါနံ ခယာ ဘိက္ခု၊ ၊ သော 'ထေရော'တိ ပဂုစ္စတိ၊

၃။ လောကသုတိ

၅၂။ သဗ္ဗံ ထောကံ အဘိညာဃု၊ သဗ္ဗံ ထောကေ ယထာတထံ၊
သဗ္ဗံ ထောကံ ဝိသံယုတ္တော၊ သဗ္ဗထောကေ အနုပယော၊

၅၃။ သ ဝေ သဗ္ဗာဘိဘူ စီရော၊ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနော၊
ဗုဒ္ဓံ သူ ပရမာ သန္တိ၊ နိဗ္ဗာနံ အကုတောဘယံ၊

၅၄။ သေ ခိဏာသဝေါ ဗုဒ္ဓေါ၊ အနိယော ဆိန္နသံသယော၊
သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ ပတ္တော၊ ဝိမုတ္တော ဥပဓိသင်္ခယော၊

၅၅။ သေ သော ဘဂဝါ ဗုဒ္ဓေါ၊ သေ သီဟော အနုတ္တရော၊
သဒေဝကဿ ထောကဿ၊ ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တယီ၊

၅၆။ ဣတိ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ ယေ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာ၊
သင်္ဂမ္မ တံ နမဿန္တိ၊ မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ၊

၅၇။ ဒန္တော ဒမယတံ သေဋ္ဌော၊ သန္တော သမယတံ ဣသိ၊
မုတ္တော မောစယတံ အဂ္ဂေါ၊ တိဏ္ဍော တာရယတံ ဝရော၊

၅၈။ ဣတိ ဟေတံ နမဿန္တိ၊ မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ၊
သဒေဝကသ္မိံ ထောကသ္မိံ၊ နတ္ထိ မေ ပဋိပုဂ္ဂလော၊

၄။ ကာဠကောရာဇဓူတိ

၅၉။ ယံ ကိဉ္စိ ဒိဋ္ဌံ သုတံ မုတံ ဝါ၊
အဇ္ဈောသိတံ သစ္စမုတံ ပရေသံ၊
န တေသု တာဒီ သယသံဂုတေသု၊
သစ္စံ မုသာ ဝါပိ ပရံ ဒဟေယျ၊

၆၀။ တေဉ္စ သဏ္ဍံ ပဋိကစ္စ ဒိသ္မာ၊
အဇ္ဈောသိတာ ယတ္ထ ပဇာ ပိသတ္တာ၊
ဇာနာမိ ပဿာမိ တထေဝ တေံ၊
အဇ္ဈောသိတံ နတ္ထိ တထာဂတာနံ၊

၅။ ဗြဟ္မစရိယဓူတိ

၆၁။ သံဝရတ္ထံ ပဟာနတ္ထံ ၊ ဗြဟ္မစရိယံ အနီတိပံ၊
အဒေသယိ သော ဘဂဝါ ၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါပိနံ၊
သေ မဂ္ဂေါ မဟာဇ္ဇဟိ ၊ အနုယာတော မဟေသိဘိ၊

၆၂။ ယေ စ တံ ပဋိဝဇ္ဇန္တိ ၊ ယထာ ဗုဒ္ဓေန ဒေသိတံ၊
ခုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ ၊ သတ္ထုသာသနကာရိနော၊

၆။ ကုတလသုတ်

၆၃။ ကုဟာ ထဒ္ဓါ ထပါ သီဂီ ၊ ဥဒ္ဓန္တ အသမာဟိတာ၊
န တေ မေဗေ ဝိရူဟန္တိ ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတော၊

၆၄။ နိက္ကဟာ နိလ္လပါ မီရာ ၊ အတ္ထဒ္ဓါ သုသမာဟိတာ၊
တေ ဝေ မေဗေ ဝိရူဟန္တိ ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတော၊

၇။ ဓန္ဒြေဋ္ဌိသုတ်

၆၅။ အနဝဇ္ဇေန တုဋ္ဌဿ ၊ အပေနေ သုလဘောန စ၊
န သေနာသနမာရဗ္ဗ ၊ စီဝရံ ပါနဘောဇနံ၊
ဝိယာတော ဟောတိ စိတ္တဿ ၊ ဒိသာ နပ္ပဋိဟညတိ၊

၆၆။ ယေ စဿ မ္မော အက္ခာတာ ၊ သာမညဿာနုလောမိကာ၊
အဓိဂ္ဂဟိတာ တုဋ္ဌဿ ၊ အပ္ပမက္ကဿ သိက္ခတော၊

၈။ အရိဓဗ္ဗိသသုတ်

၆၇။ နာရတိ သဟတိ မီရံ ၊ နာရတိ မီရံ သဟတိ၊
မီရောဝ အရတိ သဟတိ ၊ မီရော ဟိ အရတိဿဟော၊

၆၈။ သဗ္ဗကမ္မဝိဟာယီနံ ၊ ယနုဏ္ဏံ ကော နိဝါရယော၊
နေက္ခံ ဇမ္မောနဒေသေဝ ၊ ကော တံ နိန္ဒိတုမရဟတိ၊
ဒေဝါယိ နံ ပသံသန္တိ ၊ ဗြဟ္မာနာပိ ပသံသိတော၊

၉။ ဓမ္မဒေသုတ်

၆၉။ အနဘိဇ္ဈာလု ဝိဟရေယျ၊ ၊ အဗျာပန္နေန စေတသာ၊
သတော ကေဂ္ဂစိတ္တဿ ၊ အဇ္ဈတ္တံ သုသမာဟိတော၊

၁၀။ ဝရိဗ္ဗာဇောသုတ်

၇၀။ အဗျာပန္နော သဒါ သတော ၊ အဇ္ဈတ္တံ သုသမာဟိတော၊
အဘိဇ္ဈာဝိနယေ သိက္ခံ ၊ ‘အပ္ပမတ္တော’တိ ဝုစ္စတိ၊

၄။ စက္ကဝဂ်

၁။ ဓတ္တသုတ်

၇၁။ ပတိရူပေ ဝသေ ဒေသေ ၊ အရိယမိတ္တကရော သိယာ၊
သမ္မာပဏိဓိသမ္ပန္နော ၊ ပုဗ္ဗေ ပုညကတော နရော၊
ညံ ခနံ ယသော ကိတ္တိံ ၊ သုခဉ္စေတံဓိတ္တတိ၊

၂။ သင်္ဃာသုတ်

၇၂။ ဒါနဉ္စ ပေယျဝဉ္စဉ္စ ၊ အတ္တစရိယာ စ ယာ ဣဓ၊
သမာနတ္တတာ စ ဓမ္မေသု ၊ တတ္ထ တတ္ထ ယထာရဟံ၊
တော ခေါ သင်္ဂဟာ ထောကေ ၊ ရာဿာဏိဝ ယာယတော၊

၇၃။ တေဝေ ဓ သင်္ဂဟာ နာဿု ၊ န မာတာ ပုတ္တကာရဏာ၊
လဘောထ မာနံ ပူဇံ ဝါ ၊ ပိတာ ဝါ ပုတ္တကာရဏာ၊

၇၄။ ယသ္မာ ဓ သင်္ဂဟာ တေဝေ ၊ သမဝေက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတာ၊
တသ္မာ မဟတ္တံ ပပေါန္တိ ၊ ပါသံသာ ဓ ဘဝန္တိ တေ၊

၃။ သီဟသူ၏

၇၅။ ယဒါ ဗုဒ္ဓေါ အဘိညာယ ၊ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တယီ၊
သဒေဝကဿ လောကဿ ၊ သတ္တာ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊

၇၆။ သက္ကာယဉ္စ နိရောဓဉ္စ ၊ သက္ကာယဿ ဓ သမ္ဘဝံ၊
အဓိယဉ္စဋ္ဌာဂိကံ မဂ္ဂံ ၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ၊

၇၇။ ယေပိ ဒီဟာယုကာ ဒေဝါ ၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော၊
ဘီတာ သန္တာသ မာပါဒံ ၊ သီဟသေဝိ' တရေမိဂါ၊

၇၈။ အဝီတိတ္တာ သက္ကာယံ ၊ အနိစ္စာ ကိရ ဘော မယံ၊
သုတွာ အရဟတော ဝါကျံ ၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ တာဒိနော၊

၅။ ဝဿတာရသူ၏

၇၉။ ယော ဝေဒိ သဗ္ဗသတ္တာနံ ၊ မစ္စုပါသပ္ပမောစနံ၊
ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ ၊ ဉာယံ ဓမ္မံ ပကာသယံ၊
ယံ ဝေ ဒိသွာ ဓ သုတွာ ဓ ၊ ပသီဒန္တိ ဗဟု နော၊

၈၀။ မဂ္ဂိမဂ္ဂဿ ကုသလော ၊ ကတကိစ္စော အနာသဝေါ၊
 ဗုဒ္ဓေါ အန္တိမသာရီရော၊
 '(မဟာပညော) မဟာပုရိသော'တိ ဝုစ္စတိ၊

၆။ ဒေါဏသုတ်

၈၁။ ယေန ဒေဝုပပတျဿ ၊ ဂစ္ဆဗ္ဗော ဝါ ဝိဟင်္ဂမော၊
 ယက္ခတ္တံ ယေန ဂစ္ဆယျံ ၊ မနုဿတ္တန္တ အပ္ပဇေ၊
 တေ မယံ အာသဝါ ခိဏာ ၊ ဝိဒ္ဓတ္တာ ဝိနဋ္ဌိကတာ၊

၈၂။ ပုဏ္ဏရိကံ ယထာ ဝဂ္ဂ၊ ၊ တောယေန နုပလိပ္ပတိ၊
 နုပလိပ္ပိဓိ ထောကေန ၊ တသ္မာ ဗုဒ္ဓေါသ္မိ ဗြာဟ္မဏ၊

၇။ အဝရိတာနိဓသုတ်

၈၃။ သီလေ ပတိဋ္ဌိတော ဘိက္ခု၊ ၊ ဣန္ဒြိယေသု စ သံဝုတော၊
 ဘောဇနမှိ စ မတ္တည၊ ၊ ဇာဂရိယံ အနုယုဉ္ဇတိ၊

၈၄။ ဝေံ ဝိဟာရီ အာတာပီ ၊ အဟောရတ္တမတန္တိတော၊
 ဘာဝယံ ကုသထံ ဓမ္မံ ၊ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္တိယာ၊

၈၅။ အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု၊ ၊ ပမာဒေ ဘယဒသယိဝါ၊
 အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယ ၊ နိဗ္ဗာနဿေဝ သန္တိကေ၊

၈။ ဝေဠီနိဒ္ဒါ

၈၆။ ကာမေသနာ ဘဝေသနာ ၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ သဟ၊
ဣတိ သစ္စပရာမာသော ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ သမုဿယာ။

၈၇။ သဗ္ဗရာဂဝိရတ္တဿ ၊ တဏှက္ခယဝိပုတ္တိနော၊
သေနာ ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ သမူဟတာ။

၈၈။ သ ဝေ သန္တော သတော ဘိက္ခု၊ ၊ ပဿဒ္ဓေါ အပရာဇိတော၊
မာနာဘိသမယာ ဗုဒ္ဓေါ ၊ 'ပတိဝီနော'တိ ဝုစ္စတိ။

၉။ ဥပသနိဒ္ဒါ

၉၉။ အဿမေခံ ပုရိသမေခံ ၊ သမ္မာပါသံ ဝါပေယျံ နိရုဋ္ဌံ၊
မဟာယညာ မဟာဓမ္မာ ၊ န တေ ဟောန္တိ မဟပ္ပလား။

၉၀။ အဇ္ဈေကာ စ ဂါဝေါ စ ၊ ဝိဝိဓ ယတ္ထ ဟညရေ၊
န တံ သမ္မဂ္ဂတာ ယညံ ၊ ဥပယန္တိ မဟေသိနော။

၉၁။ ယေ စ ယညာ နိရာဓမ္မာ ၊ ယန္တိ အနုကုလံ သဒါ၊
အဇ္ဈေကာ စ ဂါဝေါ စ ၊ ဝိဝိဓ နေတ္ထ ဟညရေ၊
တဗ္ဗ သမ္မဂ္ဂတာ ယညံ ၊ ဥပယန္တိ မဟေသိနော။

၉၂။ တေံ ယဇေေ မေဓာဝီ ၊ သေော ယညော မဟပ္ပယော၊
တေံ ဟီ ယမောနဿ ၊ သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော၊
ယညော စ ဝိပုလော ဟောတိ ၊ ပသီဒန္တိ စ ဒေဝတာ၊

၁၁။ ဉဒါထီသုတ်

၉၃။ အဘိသင်္ခတံ နိရာဇမ္ဘံ ၊ ယညံ ကာလေန ကပ္ပိယံ၊
တာဒိသံ ဥပသံယန္တိ ၊ သညတာ ဗြဟ္မစာရယော၊

၉၄။ ဝိဝဋ္ဌဒါ ယေ လောကေ ၊ ဝိတိတ္တာ ကုလံ ဂတိ၊
ယညမေတံ ပသံသန္တိ ၊ ဗုဒ္ဓါ ယညဿ ကောဝိဒါ၊

၉၅။ ယညေ ဝါ ယဒိ ဝါ သဒ္ဓေ ၊ ဟဗျံ ကတွာ ယထာရဟံ၊
ပသန္တမိတ္တာ ယတေံ ၊ သုခေတ္တေ ဗြဟ္မစာရိသု၊

၉၆။ သုဟုတံ သုယိဋ္ဌံ သုပ္ပတ္တံ ၊ ဒက္ခိဏေယျသု ယံ ကတံ၊
ယညော စ ဝိပုလော ဟောတိ ၊ ပသီဒန္တိ စ ဒေဝတာ၊

၉၇။ ဧဝံ ယဒိတွာ မေဓာဝီ ၊ သဒ္ဓေါ မုတ္တေန စေတသာ၊
အဗျာဗဇ္ဈံ သုခံ ထောကံ ၊ ပဏ္ဍိတော ဥပပဗ္ဗတိ၊

၅။ ရောဟိတဿဝဂ်

၁။ သမာဓိဘူဝနာသုတ်

၉၈။ သင်္ခါယ ထောကသ္မိံ ပရောပရာနိ၊
 ယသင်္ခိတံ နတ္ထိံ ကုဟိန္ဒိံ ထောကော၊
 သန္တော ဝိရုမော အနိယော နိရာသော၊
 အတာရိံ သော ဇာတိဓရန္တိ ဗြုမိ၊

၂။ ဝဉ္စဗျာတရဏသုတ်

၉၉။ ဧကံသဝစနံ ဧကံ ၊ ဝိဘဒ္ဓဝစနာပရံ၊
 တတိယံ ပဋိပုစ္ဆေယျ ၊ စတုတ္ထံ ပန ဌာပယေ၊

၁၀၀။ ယော စ တေသံ တတ္ထ တတ္ထ ၊ ဇာနာတိ အနုဓမ္မတံ၊
 စတုပဉ္စဿ ကုသလော ၊ အာဟု ဘိက္ခုံ တထာဝိဓံ၊

၁၀၁။ ဒုရာသဒေါ ဒုပ္ပသဟော ၊ ဂမ္ဘီရော ဒုပ္ပခံသိယော၊
 အထော အတ္ထော အနတ္ထော စ ၊ ဉ္စာယဿ ဟောတိ ကောဝိဒေါ၊

၁၀၂။ အနတ္တံ ပရိယေဒ္ဓတိ ၊ အတ္ထံ ဂဏှာတိ ပဏှိတော၊
 အတ္တာဘိသမယာ ဓိရော ၊ ‘ပဏှိတော’ တိ ပဇ္ဇတိ၊

၃။ ဝဋ္ဌမတောဝေရုသုတ်

၁၀၃။ ကောမေက္ခဂရု ဘိက္ခု၊ ၊ ထာဘသက္ကာရဂါရဝေါ၊
န တေ မေဓေ ဝိရူဟန္တိ ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသီတော၊

၁၀၄။ ယေ စ သဒ္ဓမ္မဂရုနော ၊ ဝိဟံသု ဝိဟရန္တိ စ၊
တေ ဝေ မေဓေ ဝိရူဟန္တိ ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသီတော၊

၄။ ဒုတိယတောဝေရုသုတ်

၁၀၅။ ကောမေက္ခဂရု ဘိက္ခု၊ ၊ ထာဘသက္ကာရဂါရဝေါ၊
သုခေတ္တေ ပုတိဝီဇံ ၊ သဒ္ဓမ္မေ န ဝိရူဟတိ၊

၁၀၆။ ယေ စ သဒ္ဓမ္မဂရုနော ၊ ဝိဟံသု ဝိဟရန္တိ စ၊
တေ ဝေ မေဓေ ဝိရူဟန္တိ ၊ သေဟာနွယမိဝေါသဓာ၊

၅။ ရောဗိဓဿသုတ်

၁၀၇။ ဂမနေန န ပတ္တဗ္ဗော ၊ ထောကဿန္တော ကုဒါစနံ၊
န စ အပတွာ ထောကန္တံ ၊ ဒုက္ခာ အတ္ထိ ပမောစနံ၊

၁၀၈။ တသ္မာ ဟဝေ ထောကဝိဒူ သုမေဓော၊
ထောကန္တု ဝုသိဓာဠဟုစရိယော၊
ထောကဿ အန္တံ သမိတာဝိ ဥတ္တာ၊
နာသီသတိ ထောကမိမံ ပဇ္ဇာ၊

၇။ သုဝိဒ္ဓရဇ္ဇုတ်

၁၀၉။ နဘဉ္စ ဒုရေ ပထဝီ စ ဒုရေ၊
 ပါရိ သမုဒ္ဒဿ တဒါဟု ဒုရေ၊
 ယတော စ ဝေရာစနော အပ္ပဒေတိ၊
 ပတာကံရော ယတ္ထ စ အတ္ထမေတိ၊
 တတော ဟဝေ ဒုရတာရံ ဝဒန္တိ၊
 သတဉ္စ ဓမ္မံ အသတဉ္စ ဓမ္မံ၊

၁၁၀။ အဗျာယိကော ဟောတိ သတံ သမာဂမော၊
 ယာဝါယိ တိဋ္ဌေယျ တထေဝ ဟောတိ၊
 ခိပ္ပံ ဟိ ဝေတိ အသတံ သမာဂမော၊
 တသ္မာ သတံ ဓမ္မော အသတ္တိ အာရကာ၊

၈။ ဝိသာခဇ္ဇုတ်

၁၁၁။ နာဘာသမာနံ ဇာနန္တိ ၊ မိဿံ ဇာထေဟိ ပဏ္ဍိတံ၊
 ဘာသမာနဉ္စ ဇာနန္တိ ၊ ဒေသေန္တံ အမတံ ပဒံ၊

၁၁၂။ ဘာသယေ ဇောတယေ ဓမ္မံ ၊ ပဂ္ဂဏှေ ဣသိနံ ဓေံ၊
 သုဘာသိတဇော ဣသယော ၊ ဓမ္မော ဟိ ဣသိနံ ဇော၊

၉။ ဝိပလ္လာသသုတ်

- ၁၁၃။ အနိစ္စေ နိစ္စသည်နော ၊ ဒုက္ခေ စ သုခသည်နော၊
အနတ္တနိ စ အတ္တာတိ ၊ အသုဘော သုဘသည်နော၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟတာ သတ္တာ ၊ ခိတ္တစိတ္တာ ဝိသည်နော၊
- ၁၁၄။ တေ ယောဂယုတ္တာ မာရဿ ၊ အယောဂက္ခေမိနော ဇနာ၊
သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ သံသာရံ ၊ ဇာတိမရဏဂါမိနော၊
- ၁၁၅။ ယဒါ စ ဗုဒ္ဓါ လောကသ္မိံ ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ပဘင်္ဂ်ရာ၊
တေ ဣမံ ဓမ္မံ ပကာသေန္တိ ၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ၊
- ၁၁၆။ တေသံ သုတွာန သပ္ပညာ ၊ သစိတ္တံ ပစ္စယဒ္ဓါ တေ၊
အနိစ္စံ အနိစ္စတော ဒက္ခံ ၊ ဒုက္ခမဒုက္ခံ ဒုက္ခတော၊
- ၁၁၇။ အနတ္တနိ အနတ္တာတိ ၊ အသုဘံ အသုဘတံ ဒုသု၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ ၊ သဗ္ဗံ ဒုက္ခံ ဥပစ္စရံ၊

ဒုတိယပဏ္ဏာသက

၁။ ပုညာဘိသန္တဝဂ်

၃။ ဝဋ္ဌစသံဝါသသုတ်

၁၁၈။ ဥဘော စ ဟောန္တိ ဒုဿီလာ ၊ ကဒရိယာ ပရိဘာသကာ၊
တေ ဟောန္တိ ဇာနိပတယော ၊ ဓဝါ သံဝါသမာဂတာ၊

၁၁၉။ သာမိကာ ဟောတိ ဒုဿီလာ ၊ ကဒရိယာ ပရိဘာသကာ၊
ဘရိယာ သီလဝတီ ဟောတိ ၊ ဝဒညျ ဝိတမစ္ဆရာ၊
သာပိ ဒေဝိ သံဿတိ ၊ ဓဝေန ပတိနာ သဟ၊

၁၂၀။ သာမိကာ သီလဝါ ဟောတိ ၊ ဝဒညျ ဝိတမစ္ဆရာ၊
ဘရိယာ ဟောတိ ဒုဿီလာ ၊ ကဒရိယာ ပရိဘာသကာ၊
သာပိ ဓဝါ သံဿတိ ၊ ဒေဝေန ပတိနာ သဟ၊

၁၂၁။ ဥဘော သဒ္ဓါ ဝဒညျ စ ၊ သညတာ ဓမ္မဇီဝိနော၊
တေ ဟောန္တိ ဇာနိပတယော ၊ အညမညံ ပိယံဝေါ၊

၁၂၂။ အတ္တာ' သံ ပရုရာ ဟောန္တိ ၊ ဇာသုကံ ဥပဇာယတိ၊
အမိတ္တာ ဒုပ္ပနာ ဟောန္တိ ၊ ဥဘိန္နံ သမသီထိနံ၊

၁၂၃။ ဣဓ ဓမ္မံ စရိတွာန ၊ သမသီထဗ္ဗတာ ဥဘော၊
နန္ဒိနော ဒေဝထောကသ္မိ ၊ မောဒန္တိ ကာမကာမိနော၊

၇။ လူဝှင်ါလာလူဇ်

၁၂၄။ သုသင်္ခတံ ဘောဇနံ ယာ ဒဒါတိ၊
သုစိ ပဏီတံ ရသသာ ဥပေတံ၊
သာ ဒက္ခိဏာ ဥဇ္ဈဂတေသု ဒိန္နာ၊
စရဏူပပန္နေသု မဟဂ္ဂတေသု၊
ပုညေန ပုညံ သံသန္တမာနာ၊
မဟပုဏာ လောကဝိဒူန ဝဏ္ဏိတာ၊

၁၂၅။ တောဒိသံ ယညမနုဿရန္တာ၊
ယေ ဝေဒဇာတာ ဝိစရန္တိ လောကော၊
ဝိနေယျ မစ္ဆေရမလံ သမူလံ၊
အနိန္ဒိတာ သဂ္ဂမုပေန္တိ ဌာနံ၊

၈။ သုဒတ္တသုဇ်

၁၂၆။ ယော သညတာနံ ပရဒတ္တဘောဇိနံ၊
ကာထေန သက္ကစ္စ ဒဒါတိ ဘောဇနံ၊
စတ္တာရိ ဌာနာနိ အနုပဝေစ္ဆတိ၊
အာယုဉ္စ ဝဏ္ဏဉ္စ သုခံ ဗလဉ္စ၊

၁၂၇။ သော အာယုဒါယီ ဝဏ္ဏဒါယီ ၊ သုခံ ဗလံ ဒဒေါ နရော၊
ဒိယာယု ယသဝါ ဟောတိ ၊ ယတ္ထ ယုတ္တုပပဗ္ဗတိ၊

၁၀။ ဝိတိသာမီစီသုတ်

၁၂၀။ ဝိတိသာမီစီ ပဋိပဒံ ၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ ပဏှိတာ၊
သမ္မဂ္ဂတေ သီလဝန္တေ ၊ စီဝရေန ဥပဋ္ဌိတာ၊
ဝိဏှပါတသယနေန ၊ ဂိယာနပ္ပစ္စယေန စ၊

၁၂၉။ တေသံ ဒိဝါ စ ရတ္တော စ ၊ သဒါ ပုညံ ပဝဗ္ဗတိ၊
သဂ္ဂန္ဓ ကမတိဋ္ဌာနံ ၊ ကမ္မံ ကတ္တာန ဘဒ္ဒကံ၊

၂။ ပတ္တကမ္မဝဂ်

၂။ အာနဏျသုတ်

၁၃၀။ အာနဏျသုခံ ဥတ္တာန ၊ အထော အတ္ထိသုခံ ပရံ၊
ဘုဉ္ဇံ ဘောဂသုခံ မစ္စော ၊ တတော ပညာ ဝိပဿတိ၊

၁၃၁။ ဝိပဿမာနော ဇာနာတိ ၊ ဥဘော ဘာဂေ သုမေသော၊
အနဝဇ္ဇသုခသေတံ ၊ ကထံ နာဠတိ သောဠသိ၊

၃။ ဗြဟ္မသုတ်

၁၃၂။ ‘ဗြဟ္မာ’တိ မာတာပိတရော ၊ ‘ပုဗ္ဗာစရိယာ’တိ ဝုစ္စရော၊
အာဟုနေယျာ စ ပုတ္တာနံ ၊ ပဇာယ အနုကမ္မကာ၊

၉၆

၁၃၃။ တသ္မာ ဟိ နေ နမသေယျ ၊ သက္ကဋ္ဌဓရယျ စ ပဏ္ဍိတော၊
အဓိဋ္ဌန အထ ပါနေန ၊ ဝတ္ထေန သယနေန စ၊
ဥစ္စာဒနေန နှာပနေန ၊ ပါဒိနံ ဓောဝနေန စ၊

၁၃၄။ တာယ နံ ပါရိစရိယာယ ၊ မာတာပိတူသု ပဏ္ဍိတော၊
ဣဓေ နံ ပသံသန္တိ ၊ ပေစ္စ သဂ္ဂေ ပမောဒတိ၊

၄။ နိရယသုတ်

၁၃၅။ ပါဏာတိပါတော အဒိန္နာဒိနံ ၊ မုသာဝါဒေါ စ ဝုစ္စတိ၊
ပရဒါရဂမနဉ္စာပိ ၊ နပုသံသန္တိ ပဏ္ဍိတော၊

၅။ ရူပသုတ်

၁၃၆။ ယေ စ ဓူပေ ပမာဏိသု ၊ ယေ စ ယောသေန အန္တဂူ၊
ဆန္ဒရာဂဝသုပေတာ ၊ နာဘိဇာနန္တိ တေ ဇနာ၊

၁၃၇။ အဇ္ဈတ္တဉ္စ န ဇာနာတိ ၊ ဗဟိဒ္ဓါ စ န ပဿတိ၊
သမန္တဝရဏော ဗာလော ၊ သ ဝေ ယောသေန ဝုယျတိ၊

၁၃၈။ အဇ္ဈတ္တဉ္စ န ဇာနာတိ ၊ ဗဟိဒ္ဓါ စ ဝိပဿတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝထဒဿာဝီ ၊ သောပိ ယောသေန ဝုယျတိ၊

၁၃၉။ အဇ္ဈတ္တပဏနာတိ ၊ ဗဟိဒ္ဓါ စ ဝိပဿတိ၊
ဝိနိဝရဏဒဿာဝီ ၊ န သော ယောသေန ဝုယျတိ၊

၆။ သရာဓသုတ်

၁၄၀။ သာရတ္တာ ရဇနီယေသု ၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒိနော၊
မောဟေန အာဂုတာ သတ္တာ ၊ ဗဒ္ဓါ ဝဗေန္တိ ဗန္ဓနံ၊

၁၄၁။ ရာဂဓံ ဒေါသဇ္ဈောပိ ၊ မောဟဓံ စာပ' ဝိဒ္ဓသု၊
ကရောက္ခာ ကုသလံ ကမ္မံ ၊ သဝိယာတံ ဒုရုဒြယံ၊

၁၄၂။ အဝိဇ္ဇာနိဂုတာ ပေါသာ ၊ အန္ဓဘူတာ အစက္ခါကာ၊
ယထာ မ္မော တထာ သက္ကာ ၊ န တသေဝန္တိ မညရေ၊

၉။ ဝခေနသုတ်

၁၄၃။ သံဝရော စ ယဟာနဉ္စ ၊ ဘာဝနာ အနုရက္ခဏာ၊
တေ ပဓာနာ စတ္တာရော ၊ ဒေသိတာဒိစ္စဗန္ဓုကာ၊
ယော ဟိ ဘိက္ခု ဣဓာတာပီ ၊ ခယံ ဒုက္ခဿ ပါပုဏော၊

၁၀။ အဓိန္ဒြိယသုတ်

၁၄၄။ ဝုန္တံ စေ တရမာနာနံ ၊ ဝိမှံ ဂစ္ဆတိ ပုဂံဝေါ၊
သဗ္ဗာ တာ ဝိမှံ ဂစ္ဆန္တိ ၊ နေတ္ထေ ဝိမှံ ဂတေ သတိ၊

၉၈

၁၄၅။ ဝေမေဝံ မနုဿေသု ၊ ယော ဟောတိ သေဋ္ဌသမ္ပတော၊
သော စေ အဓမ္မံ စရတိ ၊ ပဂေဝ ဣတရာ ပဇာ၊
သဗ္ဗံ ရဋ္ဌံ ဒုက္ခံ သေတိ ၊ ရာဇာ စေ ဟောတိ အဓမ္မိကော၊

၁၄၆။ ဂုန္တံ စေ တရမာနာနံ ၊ ဥရံ ဂစ္ဆတိ ပုဂံဝေါ၊
သဗ္ဗာ တာ ဥရံ ဂစ္ဆန္တိ ၊ နေတ္တေ ဥရံ ဂတေ သတိ၊

၁၄၇။ ဝေမေဝံ မနုဿေသု ၊ ယော ဟောတိ သေဋ္ဌသမ္ပတော၊
သော သစေ ဓမ္မံ စရတိ ၊ ပဂေဝ ဣတရာ ပဇာ၊
သဗ္ဗံ ရဋ္ဌံ သုခံ သေတိ ၊ ရာဇာ စေ ဟောတိ ဓမ္မိကော၊

၇၅

မဋ္ဌမပဏ္ဏာသက

၁/၁။ သီလံ သမာဓိ ပညာ စ ၊ ဝိမုတ္တိ စ အနတ္တရာ၊
အနုဗုဒ္ဓါ ဣမေ ဓမ္မာ ၊ ဂေါတမေန ယသသင်္ဃနာ။

သီလံ-မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသီလကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိ-မဂ်ဖိုလ်
နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာ စ-မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောပညာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိ စ-ဖိုလ်ဝိမုတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ အနတ္တရာ-မိမိ
ထက်သာလွန်မွန်မြတ်သောတရားမရှိကုန်သော၊ ဝါ-အထူးမြတ်ဆုံးတရားဖြစ်
ကုန်သော၊ ဣမေ ဓမ္မာ-ဤလောကုတ္တရာတရားတို့ကို၊ ယသသင်္ဃနာ-များ
သောအခြံအရံ အကျော်အစောရှိတော်မူသော၊ ဂေါတမေန-ဂေါတမနွယ်ဖွား
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ အနုဗုဒ္ဓါ-သီတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။

၂/၂။ ဣတိ ဗုဒ္ဓေါ အဘိညာယ ၊ ဓမ္မမက္ခာသိ ဘိက္ခုနံ၊
ဒုက္ခဿန္တကရော သတ္တာ ၊ စက္ခုမာ ပရိနိဗ္ဗတော။

ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ (ဣမေ ဓမ္မေ-ဤလောကုတ္တရာ
တရားတို့ကို)၊ အဘိညာယ-သီတော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မ-
တရားကို၊ အက္ခာသိ-ဟောကြားတော်မူပြီ၊ ဒုက္ခဿ-ဝဋ်ဒုက္ခအားလုံး၏၊
အန္တကရော-အဆုံးကိုပြုတော်မူသော၊ စက္ခုမာ-ဗုဒ္ဓဓမ္မ သမန္တနှင့် မံသဒိဗ္ဗာ
ငါးဖြာသောမျက်လုံးရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ-ဆရာသခင်ဘုရားရှင်သည်၊
ပရိနိဗ္ဗတော-ကိလေသာခပ်သိမ်း အပူငြိမ်းခြင်းဖြင့် ငြိမ်းအေးတော်မူပြီ။

၃/၃၊ စုတာ ပတန္တိ ပတိတာ ၊ ဂိဒ္ဓါ စ ပုနရာဂတာ၊
ကတံ ကိစ္စံ ရတံ ရမ္မံ ၊ သုခေနာန္ဒဂတံ သုခံ၊

စုတာ-သာသနာတော်မှ ရွေ့လျောစုတေသေသောသူတို့သည်၊
ပတန္တိ-သာသနာတော်မှ လဲကျသည်မည်ကုန်၏။ ပတိတာ-သာသနာတော်မှ
လဲကျသောသူတို့သည်။ စုတာ-သာသနာတော်မှ ရွေ့လျောစုတေသေသူတို့
မည်၏။ (တေ-ထိုသူတို့သည်) ဂိဒ္ဓါ-ရာဂဖြင့် တက်မက်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ-၍)
ပုန-တဖန်၊ အာဂတာ-ပဋိသန္ဓေ အိုနာသေရေး ဒုက္ခဘေးသို့ ပြန်လာ
သည်မည်ကုန်၏။ (အပပတိတေန-သာသနာတော်မှ မလဲကျဘဲတည်မြဲနေ
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်) ကိစ္စံ-မင်္ဂလေးပါးဖြင့်ပြုသင့်သောကိစ္စကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ
ရမ္မံ-မွေ့လျော်ထိုက်သော ဂုဏ်အပေါင်းကို၊ ရတံ-မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်နှစ်ခြိုက်
အပ်ပြီ၊ သုခေန-လှချမ်းသာစသော အောက်အောက်ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခံ-
ချာန်ဝိပဿနာချမ်းသာစသော အထက်အထက်ချမ်းသာသို့၊ အန္ဓာဂတံ-
စဉ်ကာဆက်ကာရောက်အပ်ပြီ။

၄/၆၊ သတံ သဟဿာနံ နိရဗ္ဗဒါနံ၊
ဆတ္တိသတီ ပဉ္စ စ အဗ္ဗဒါနိ၊
ယမရိယဂရဟီ နိရယံ ဥပေတိ၊
ဝါစံ မနဉ္စ ပဏိဓာယ ပါပကံ၊

အရိယဂရဟီ-အရိယာသူတော်ကောင်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့သောလူမိုက်
သည်။ ပါပကံ-ယုတ်မာသော၊ ဝါစံ စ-နှုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဝစ်ကံ
အကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ မနံ စ-စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-မနောကံ
အကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏိဓာယ-ပိမိသန္တာန်၌ထား၍၊ ဝါ-ဖြစ်စေ၍၊
ဝါ-ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်၊ ယံ နိရယံ-အကြင်နိရဗ္ဗဒေရဲ့သို့ ဥပေတိ-လားရောက်
၏။ (တတ္ထ-ထိုနိရဗ္ဗဒေရဲ့၌)၊ နိရဗ္ဗဒါနံ-နိရဗ္ဗဒဂဏန်းသင်္ချာတို့၏၊
သဟဿာနံ သတံ-တစ်သိန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆတ္တိသတီ-သုံးဆယ့်

ခြောက်သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ-ငါးခုကုန်သော၊ အဗျဒါနိ စ-အဗျဒဂဏန်း သင်္ချာတို့သည်လည်းကောင်း၊ (အာယုပ္ပမာဏံ-ခရဲခံသတ္တဝါတို့၏ သက်တမ်း ပမာဏသည်၊ ဟောတီ-ဖြစ်၏)။

နိရဗ္ဗဒခရဲနှင့်သက်တမ်း ။ ။ နိရဗ္ဗဒအရေအတွက် တစ်သိန်းသုံးဆယ်ခြောက် နှင့်တကွ အဗျဒအရေအတွက်ငါးခုသည် ထိုနိရဗ္ဗဒခရဲ၌ ဒုက္ခခံရသောသတ္တဝါတို့၏ နှစ်အရေအတွက် သက်တမ်းတည်း။

ဤ၌ ယံ နိရယံ-အကြင်နိရဗ္ဗဒခရဲသို့ ဟု ဆိုထားသော်လည်း နိရဗ္ဗဒခရဲဟူ၍ သီးခြားမရှိ၊ အဝိစိခရဲကြီးအတွင်းမှာပင် နိရဗ္ဗဒဂဏန်းသင်္ချာအရေအတွက် ကြာမြင့်အောင် ကျက်ရာဌာနကို နိရဗ္ဗဒခရဲဟု ခေါ်သည်။

၅/၁၄ ၊ ပရောပရာ ယဿ သမေစ္စ ဓမ္မာ၊
ဝိဇူပိတာ အတ္ထဂတာ န သန္တိ၊
သ ဝေ မုနိ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊
လောကန္တူ 'ပါရဂတော'တိ ဝုစ္စတိ၊

ယဿ(မုနိနော)-အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါ-၏၊ (သန္တာနေ-၌)၊ ပရောပရာ-မြင့်မြတ်ကုန် ယုတ်ညံ့ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရား တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ သမေစ္စ-ဉာဏ်ဖြင့်ကောင်းစွာဆိုက်ရောက်၍၊ ဝါ-ကောင်း စွာသိ၍၊ ဝိဇူပိတာ-ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ ဝါ-လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန် သည်၊ အတ္ထဂတာ-ချုပ်ငြိမ်းခြင်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတွာ-၍)၊ နသန္တိ- မရှိတော့ကုန်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော-ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယရှိသော၊ လောကန္တူ-လောကသုံးပါး၏အဆုံးသို့ရောက်သော၊ သ(သော) မုနိ-ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါရဂတောတီ-ခန္ဓာစသော တရား အားလုံး၏ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

ပရောပရာ ။ ။ ပရာ စ အပရာ စ-ပရောပရာ ဟု ဝစနတ္ထပြု။ ပရာပရာဟု ဆိုလိုလျက် အကိုဩပြု၍ ပရောပရာဟု ရှိသည်။ ပရပုဒ်က ဥတ္တမတ္ထဖြစ်၍ အပရပုဒ် သည် လာမကတ္ထဖြစ်၏။ (တစ်နည်း) တိကနိပါတ် စာပိုဒ်(၃၂) သုတ်၌ကဲ့သို့ ပရ+ဩပရ ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ ဩပရပုဒ်သည် ဩရပုဒ်ကဲ့သို့ လာမကအနက်ဟောတည်း။

၆/၁၉ ၊ ဗဟုသုတံ ဓမ္မဓရံ ၊ သပ္ပညံ ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊
နေက္ခံ ဇမ္ဗောနဒသေဝ ၊ ကော တံ နိန္ဒိတုမရဟတိ၊
ဒေဝါပိ နံ ပသံသန္တိ ၊ ဗြဟ္မာနာပိ ပသံသိတော၊

ဗဟုသုတံ-များစွာသောပရိယတ္တိဝဗ္ဗသုတရှိသော၊ ဓမ္မဓရံ-ပရိယတ္တိ တရားတော်ကို အာဂုံနှုတ်တက်ဆောင်ရွက်ထားသော၊ သပ္ပညံ-ကောင်းသော ပညာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသာဝကံ-မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်ဖြစ်သော၊ တံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ ဇမ္ဗောနဒသေဝ-ဇမ္ဗုရစ်ရွှေစင်စစ်၏။ ။၀။ ပသံသိတော-အိုးကျူးအပ်၏။

သပ္ပညံ ။ ။ သု+ပညံ ဟုဖြတ်။ သုန္တရာ ပညာ ယဿာတိ-သပ္ပညော။

၇/၂၄ ၊ တဏှာဒုတိယော ပုရိသော ၊ ဒီပမဒ္ဓါန သံသရံ၊
ဣတ္ထဘာဝညထာဘာဝံ ၊ သံသာရံ နာတိဝတ္တတိ၊

တဏှာဒုတိယော-တဏှာဟူသော အဖော်သဟဲပါရှိသော၊ ပုရိသော- သတ္တဝါသည်၊ ဒီပံ-ရှည်လျားလှစွာသော၊ အဒ္ဓါနံ-ကာလပတ်လုံး၊ သံသရံ (သံသရန္တော)-တစ်ဘဝမှတစ်ဘဝသို့ ထပ်တလဲလဲကျင့်လည်နေရသည်အဖြစ် ကြောင့်၊ ဣတ္ထဘာဝညထာဘာဝံ-ဤယခုဖြစ်ဆဲအတ္တဘော အခြားသောဖြစ် လတ်အတ္တဘောရှိသော၊ ဝါ-ဤယခုဖြစ်ဆဲအတ္တဘောနှင့်အမျိုးအစားတူညီ သောအတ္တဘော အမျိုးအစားမတူသောအခြားအတ္တဘောရှိသော၊ ဝါ-ဤလူ၏ အဖြစ်နှင့်အခြားသောသတ္တဝါ၏အဖြစ်ရှိသော၊ သံသာရံ-သံသရာကို၊ နာတိဝတ္တတိ-မလွန်မြောက်နိုင်။

၈/၂၅၊ ဝေမာဒီနဝံ ဥတ္တာ ၊ တဏှံ ဒုက္ခဿ သမ္ဘဝံ ၊

ဝီတတဏှော အနာဒါနော ၊ သတော ဘိက္ခု ပရိဗ္ဗဇေ၊

ဝေ-ဤအတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာတို့၌၊ အာဒီနဝံ-အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဏှံ-တဏှာကို၊ ဒုက္ခဿ-ဝဋ်ဒုက္ခ၏၊ သမ္ဘဝံ-ဖြစ်ကြောင်းသဘောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာ-၍၊ ဝီတတဏှော-ကင်းပြီးသောတဏှာရှိသော၊ အနာဒါနော-ပြင်းထန်စွာ ဖမ်းယူတတ်သော ဥပါဒါန်မရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရဟန္တာရဟန်းသည်၊ သတော-သတိနှင့်သမ္မဇဉ်ဉာဏ်ရှိလျက်၊ ပရိဗ္ဗဇေ-ကျင့်သုံးနေထိုင်နိုင်စွမ်း၏။

(တစ်နည်း) ဝေမာဒီနဝံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသောသံသရာကို မလွန်မြောက်နိုင်ခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဏှံ-ကို၊ ဒုက္ခဿ-၏၊ သမ္ဘဝံ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာ-၍၊ ဝီတတဏှော-သော၊ အနာဒါနော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သတော-လျက်၊ ပရိဗ္ဗဇေ-ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းခြင်းအားဖြင့် သင်္ခါရဖြစ်စဉ်မှ ခွဲခွာရာ၏။

၉/၂၇၊ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ သံသာရံ ၊ ဇာတိမရဏဂါမိနော၊

ယေ စ ကာမေ ပရိညာယ ၊ ဘဝယောဂဉ္စ သဗ္ဗသော၊

သတ္တာ-တို့သည်၊ ဇာတိမရဏဂါမိနော-ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ ဆိုက်ရောက်ကြကုန်လျက်၊ သံသာရံ-သံသရာခရီးကို၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားနေကြကုန်၏။ ယေ စ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား ၊ ကာမေ-ဝတ္ထုကိလေသာနှစ်ဖြာသောကာမတို့ကို၊ ပရိညာယ-ပိုင်းခြားသိကြ၍၊ ဘဝယောဂဉ္စ-ဘဝယောဂကိုလည်း၊ သဗ္ဗသော-အလုံးစုံအကုန်အစင်၊ (ပရိညာယ-၍)။

၁၀/၂၈၊ ဒိဋ္ဌိယောဂံ သမုဟစ္စ ၊ အဝိဗ္ဗဉ္စ ဝိရာယေံ၊

သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တာ ၊ တေ ဝေ ယောဂါတိဂါ မုနီ၊

ဒိဋ္ဌိယောဂံ-ဒိဋ္ဌိယောဂကို သမ္မဟစ္စ-ပယ်နှုတ်ကြကုန်၍၊ အဝိဇ္ဇာ-
 အဝိဇ္ဇာယောဂကိုလည်း၊ ဝိရာဇယံ(ဝိရာဇယန္တော)-ကင်းကွာစေကုန်လျက်၊
 ဝါ-ပယ်သတ်နေဆဲဖြစ်ကုန်လျက်၊ (တစ်နည်း) ဝိရာဇယံ(ဝိရာဇယံတွာ)-ကင်း
 ကွာစေကုန်ပြီး၍၊ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တာ-အားလုံးသောယောဂလေးပါးတို့နှင့်
 မယှဉ်တွဲကုန်၊ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝေ-စင်စစ်ကေနိအားဖြင့်၊ ယောဂါ
 တိဂါ-ယောဂလေးပါးတို့ကို ကျော်လွှားလွန်မြောက်တော်မူကြကုန်သော၊ မုနိ-
 ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ပေတည်း။

၁၁/၂၉၊ စရံ ဝါ ယဒိ ဝါ တိဋ္ဌံ ၊ နိသိန္နော ဥဒ ဝါ သယံ၊
 ယော ဝိတက္ကံ ဝိတက္ကေတိ ၊ ပါပကံ ဂေဟနိသယိတံ၊
 ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ စရံ(စရန္တော) ဝါ-သွားနေစဉ်မှာသော်
 လည်းကောင်း၊ ယဒိ-သို့မဟုတ်၊ တိဋ္ဌံ(တိဋ္ဌန္တော) ဝါ-လည်းကောင်း၊ နိသိန္နော
 ဝါ-လည်းကောင်း၊ ဥဒ-သို့မဟုတ်၊ သယံ(သယန္တော) ဝါ-လျောင်းစက်နေစဉ်
 မှာသော်လည်းကောင်း၊ ပါပကံ-ယုတ်ညံ့သော၊ ဂေဟနိသယိတံ-ဝတ္ထုကာမ
 တည်းဟူသောအိမ်၌ မှီတည်နေသော၊ ဝါ-ကံလေသာတည်းဟူသော
 အိမ်၌ မှီတည်နေသော၊ ဝိတက္ကံ-ကာမဝိတက်စသောအကြံအစည်ကို၊
 ဝိတက္ကေတိ-ကြံစည်၏။

၁၂/၃၀၊ ကုမ္မုပ္ပဋိပန္နော သော ၊ မောဟနေယျေသု မုစ္ဆိတော၊
 အဘဗ္ဗော တာဒိသော ဘိက္ခု၊ ၊ ဗုဒ္ဓံ သမ္မောဓိမုတ္တမံ၊
 ကုမ္မုပ္ပဋိပန္နော-အဘိဇ္ဈာအစရှိသော စက်ဆုပ်ဖွယ်လမ်းမှားသို့သွား
 နေသော၊ မောဟနေယျေသု-မောဟကိုဖြစ်စေတတ်သောအာရုံတို့၌၊
 မုစ္ဆိတော-တွေဝေမေ့လျော့နေသော၊ တာဒိသော-ထိုကဲ့သို့ပင်တွေ့မြင်အပ်
 သော၊ သော ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ သမ္မောဓိ-
 အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့၊ ဗုဒ္ဓံ-ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော-မထိုက်။

၁၃/၃၁ ၊ ယော စ စရံ ဝါ တိဋ္ဌံ ဝါ ၊ နိသိန္ဓော ဥဒ ဝါ သယံ၊
 ဝိတက္ကံ သမယိတွာနံ ၊ ဝိတက္ကုပသမေ ရတော၊
 ဘဗ္ဗော သော တာဒိသော ဘိက္ခု ၊ ဝုဋ္ဌံ သမ္မောဓိမုတ္တမံ၊
 ယော စ-အကြင်ရဟန်းသည်ကာ။ စရံ ဝါ-လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌံ
 ဝါ-လည်းကောင်း။ နိသိန္ဓော ဝါ-လည်းကောင်း။ ဥဒ-သို့မဟုတ်၊ သယံ
 ဝါ-လည်းကောင်း။ ဝိတက္ကံ-ကာမဝိတက်စသောမိစ္ဆာဝိတက်ကို၊
 သမယိတွာနံ-ငြိမ်းစေပြီး၍၊ ဝိတက္ကုပသမေ-ဝိတက်ကြီးကိုးမျိုးတို့၏
 ငြိမ်းအေးရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော-မွေ့လျော်၏။ တာဒိသော-သော၊
 သော ဘိက္ခု-သည်၊ ဥတ္တမံ-သော၊ သမ္မောဓိ-သို့ ဝုဋ္ဌံ-ငှါ၊ ဘဗ္ဗော-၏။

၁၄/၃၂ ၊ ယတံ စရေ ယတံ တိဋ္ဌေ ၊ ယတံ အစ္ဆေ ယတံ သယေ၊
 ယတံ သမိဉ္ဇယေ ဘိက္ခု ၊ ယတမေနံ ပသာရယေ၊
 ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ ယတံ-စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းလျက်၊ ဝါ-စောင့်
 စည်းထိန်းသိမ်းသူမည်လောက်အောင်၊ (တစ်နည်း) ယတံ(ယတန္ဓော)-
 သမ္ပပတန်ဝိရိယကို ကြိုးစားအားထုတ်လျက်၊ စရေ-သွားသင့်၏။ ဝါ-
 သွားရမည်၊ ယတံ-လျက်၊ တိဋ္ဌေ-ရပ်သင့်၏။ ဝါ-ရပ်ရမည်၊ ယတံ-လျက်၊
 အစ္ဆေ-ထိုင်သင့်၏။ ဝါ-ထိုင်ရမည်၊ ယတံ-လျက်၊ သယေ-လျောင်းစက်
 သင့်၏။ ဝါ-မည်၊ ယတံ-လျက်၊ သမိဉ္ဇယေ-လက်ခြေစသောကိုယ်အင်္ဂါ
 ကိုကွေးသင့်၏။ ဝါ-ကွေးရမည်၊ ယတံ-လျက်၊ နေနံ-ဤလက်ခြေစသော
 ကိုယ်အင်္ဂါကို၊ ပသာရယေ-ဆန်တန်းသင့်၏။ ဝါ-မည်။

၁၅/၃၃ ၊ ဥဒ္ဓံ တိရိယံ အပါစိနံ ၊ ယာဝတာ ဂေတော ဂတိ၊
 သမဝေက္ခိတာ စ ဓမ္မာနံ ၊ ဓန္ဓာနံ ဥဒယဗ္ဗယံ၊

ဥဒ္ဓံ-အထက်၌လည်းကောင်း၊ တီရိယံ-အလယ်အရပ်၌လည်း
ကောင်း၊ အပါစီနံ-အောက်အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဇေတော(ဇေတဝ္ဗဿ)-
သတ္တလောက သင်္ခါရလောက၏၊ ဂတိ-ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယာဝတော-အကြင်
မျှလောက်ပမာဏရှိ၏၊ (တာဝတိ-ထိုမျှလောက်ပမာဏရှိသောလောက၏
ဖြစ်ခြင်း၌)၊ ဓမ္မာနံ-သဘောတရားသက်သက်မျှသာဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ-
ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ-အဖြစ်အပျက်ကို၊ သမဝေက္ခိတာ စ-
အကြောင်းမှန် နည်းလမ်းမှန်အားဖြင့် ရှုဆင်ခြင်တတ်သည်လည်း၊ (ဘဝေယျ-
ဖြစ်သင့်၏)။

၁၆/၃၄ ၊ စေတောသမထသာမိစိ ၊ သိက္ခမာနံ သဒါ ‘သတံ၊
သတတံ ပဟိတတ္ထော’ တိ ၊ အာဟု ဘိက္ခု တထာဝိဓံ၊
စေတောသမထသာမိစိ-ကိလေသာစိတ်အပူတို့ကို ငြိမ်းအေးစေ
တတ်သော အရိယမဂ်အားလျော်သော ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျင့်ကို၊
သိက္ခမာနံ-ဖြည့်ကျင့်နေသော၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သတံ-(သမ္ပဉေ
လေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော) သတိရှိသော၊ တထာဝိဓံ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊
ဘိက္ခု-ကို၊ သတတံ-အမြဲမပြတ်၊ ပဟိတတ္ထောတိ-ရဲ့ဝံ့စွန့်စား နိဗ္ဗာန်သို့
စွန့်လွှတ်ထားအပ်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဟု-ဟောကြားတော်မူ
ကြကုန်၏။

၁၇/၃၆ ၊ သံဝရော စ ပဟာနုဗ္ဗ ၊ ဘာဝနာ အနုရက္ခဏာ၊
ဧတေ ပဓာနာ စတ္တာရော ၊ ဒေသိတာဒိစ္စပန္နုနာ၊
ယေဟိ ဘိက္ခု လူဇာတာပိ ၊ ခယံ ဒုက္ခဿ ပါပုဏော၊
သံဝရော စ-ဣန္ဒြေစောင့်စည်းခြင်းကိစ္စကို ပြီးစီးစေတက်သော
ဝီရိယကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာနုဗ္ဗ-ကာမဝိတက်စသည်ကို ပယ်ခြင်းကိစ္စကို
ပြီးစီးစေတတ်သောဝီရိယကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝနာ စ-ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး
တိုးပွားစေခြင်းကိစ္စကို ပြီးစီးစေတတ်သောဝီရိယကိုလည်းကောင်း၊ အနု

ရက္ခဏာ ၈-သမာဓိနိမိတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းကိစ္စကို ပြီးစီးစေတတ်သော
ဝိရိယကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရော-လေးပါးကုန်သော၊ ဇေတ ပဓာနာ-
ဏှိဝိရိယတို့ကို၊ အာဒိစ္စပစ္စုဒ္ဓါနာ-နေမင်း၏ဆွေမျိုးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဒေသီတာ-ကုန်ပြီ၊ ယေမဟိ-သင်းဝိရိယလေးမျိုးတို့ဖြင့် ကူ-
ဏှိသာသနာတော်၌၊ အာတာပီ-ကိလေသာတို့ကိုပူပန်လောင်ကျွမ်းစေတတ်
သော ဝိရိယရှိသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုက္ခဿ-ဝဋ်ဒုက္ခ၏၊ ခယံ-ကုန်ရာ
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပဏေ-ရောက်နိုင်၏။

၁၈/၃၉၊ ခူပသောခုမ္မတံ ဥတ္တာ ၊ ဝေဒနာနဉ္စ သမ္ဘဝံ၊
သညာ ယတော သမုဒေတိ ၊ အတ္ထံ ဂစ္ဆတိ ယတ္ထ စ၊
သင်္ခါရေ ပရတော ဥတ္တာ ၊ ဒုက္ခတော နော စ အတ္ထတော၊

ခူပသောခုမ္မတံ-ရူပက္ခန္ဓာ၏ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ-
ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝေဒနာနံ-ဝေဒနာတို့၏၊ သမ္ဘဝံ စ-ဖြစ်ကြောင်း
တဏှာကိုလည်းကောင်း၊ ယတော-အကြင်တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
သညာ-သညာက္ခန္ဓာသည်၊ သမုဒေတိ-ဖြစ်၏။ (တဉ္စ-ထိုသညာက္ခန္ဓာ၏
ဖြစ်ကြောင်း တဏှာကိုလည်းကောင်း)၊ ယတ္ထ-အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်၌ (သညာ-
သညာက္ခန္ဓာသည်)၊ အတ္ထံ-ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏။ (တဉ္စ-ထို
သညာက္ခန္ဓာ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တာ-သိ၍)၊ သင်္ခါရေ-
သင်္ခါရတို့ကို၊ ပရတော-သူစိမ်းပြင်ပအနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ-ဒုက္ခ
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နော စ အတ္ထတော-အတ္ထကောင်မဟုတ်ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဥတ္တာ-၍။

၁၉/၄၀၊ သ ဝေ သမ္ပဒ္ဓသော ဘိက္ခု၊ ၊ သန္တော သန္တိပဒေ ရတော၊
ဓာရေတိ အန္တိမံ ဒေဟံ ၊ ဇေတွာ မာရံ သဝါဟိနိ၊
ဝေ-စင်စစ်ကေနအမှန်အားဖြင့်၊ သမ္ပဒ္ဓသော-ကောင်းစွာသိမြင်သော၊
သန္တော-ကိလေသာအပူဝေး၍ ငြိမ်းအေးသော၊ သန္တိပဒေ-ငြိမ်းအေးသော

နိဗ္ဗာန်၌ ရတော-မွေ့လျော်သော၊ သ(သော)ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်၊ သဝါ
ဟိနိ-စစ်သည်ခိုလှုံပါနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မာရ်-ကိလေသာမာရ် သူပုန်ရန်ကို၊
ဇေတော-အောင်မြင်ပြီး၍၊ အန္တိမံ-နောက်ဆုံးဘဝ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ-ခန္ဓာ
ကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ-ဆောင်၏။

၂၀/၄၁ ၊ ယော ဥဒ္ဓတေန စိတ္တေန ၊ သမ္မဉ္စ ဗဟု ဘာသတိ၊
အသမာဟိတသင်္ကပ္ပေါ ၊ အသဒ္ဓမ္မရတော မဂေါ၊
အာရာ သော ထာဝရေယျမှာ ၊ ပါပဒိဋ္ဌိ အနာဒရော၊

ယော-အကြင်သူသည်၊ ဥဒ္ဓတေန-ပျံလွင့်သော၊ စိတ္တေန-စိတ်ဖြင့်၊
သမ္မဉ္စ-ပြန်ဖျင်းသောစကားကိုလည်း၊ ဗဟု(ဗဟု)-များစွာ၊ ဘာသတိ-ပြော
ဆို၏။ အသမာဟိတသင်္ကပ္ပေါ-ကောင်းမွန်တည်တံ့စွာထားအပ်သော
အကြံအစည်မရှိသည်၊ အသဒ္ဓမ္မရတော-သူယုတ်မာတို့၏ အကျင့်တရား၌
မွေ့လျော်သည်၊ မဂေါ-သားသမင်နှင့်တူသည်၊ (ဟောတိ-၏)၊ ပါပဒိဋ္ဌိ-
ယုတ်မာသောအယူမှားရှိသော၊ အနာဒရော-ပုဂ္ဂလဓမ္မ၌ ရှိသေခြင်းမရှိ
သော၊ သော-ထိုသူသည်၊ ထာဝရေယျမှာ-ခိုင်မြဲတည်တံ့သူ၏အဖြစ်မှ၊
အာရာ-ဝေးကွာ၏။

၂၁/၄၉ ၊ ယော စ သီလေန သမ္ပန္နော ၊ သုတဝါ ပဋိဘာနဝါ၊
သညတော ဝီရော ဓမ္မေသု ၊ ပညာယတ္ထံ ဝိပဿတိ၊

ယော စ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သီလေန-သီလနှင့်၊ သမ္ပန္နော-
ပြည့်စုံသည်၊ သုတဝါ-ကြားနာသင်ယူထားအပ်သော ပရိယတ်တရားရှိသည်၊
ပဋိဘာနဝါ-ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်ပေါ်လာသောစကားရှိသည်၊ သညတော-
ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ကို စောင့်စည်းသည်၊ ဝီရော-လုံ့လဝီရိယရှိသည်၊ ဝါ-ပညာ
ရှိသည်၊ (ဟုတွာ-၍)၊ ဓမ္မေသု-သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌၊ ပညာယ-
စိပဿနာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်၊ အတ္ထံ-အနက်သဘောကို၊ ဝိပဿတိ-
ထွင်းဖောက်သိမြင်၏။

၂၂/၅၀ ၊ ပါရဂူ သဗ္ဗဓမ္မာနံ ၊ အခိဏော ပဋိဘာနဝါ၊
ပဟိနဇာတိမရဏော ၊ ဗြဟ္မစရိယဿ ကေဝလီ၊

သဗ္ဗဓမ္မာနံ-အလုံးစုံသော ခန္ဓာအစရှိသောတရားတို့၏၊ ပါရဂူ-အံ့ပြီး
အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ အခိဏော-ရာဂအစရှိသောငြောင့်တံ့ကျင့်မရှိသည်၊
ပဋိဘာနဝါ-သည်၊ ဝါ-ရှေ့ရှုထင်ပေါ်လာသောဉာဏ်ရှိသည်၊ ပဟိနဇာတိ
မရဏော-ပယ်အပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းရှိသည်၊ ဗြဟ္မ
စရိယဿ-မြတ်သောမဂ်အကျင့်၏၊ ကေဝလီ-လေးပါးကုံလုံပြည့်စုံသည်
အဖြစ်ရှိသည်၊ (ဟောတိ-၏)။

၂၃/၅၁ ၊ တမဟံ ဝဒါမိ 'ထေရော'တိ ၊ ယဿ နော သန္တိ အာသဝါ၊
အာသဝါနံ ခယာ ဘိက္ခု၊ သော 'ထေရော' တိ ပဝုစ္စတိ၊

တသ္မာ-ထို့ကြောင့်ယဿ-ယင်းသို့သောပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ အာသဝါ-အာသဝ
ကိလေသာတို့သည်၊ နော သန္တိ-မရှိကုန်၊ တံ-ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ထေရော
တိ-ထေရ်ဟူ၍၊ ဝါ-ခိုင်မြဲတည်တံ့သူ၏ဖြစ်ကြောင်းတရားကောင်းရှိသူဟူ၍၊
အဟံ-ငါသည်၊ ဝဒါမိ-ဟောတော်မူ၏၊ သော ဘိက္ခု-ကို၊ အာသဝါနံ-
အာသဝတရားတို့၏၊ ခယာ-ကုန်ခမ်းခြင်းကြောင့်၊ ထေရောတိ-ထေရ်ဟူ၍၊
ဝါ-၍၊ ပဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၂၄/၅၂ ၊ သဗ္ဗံ လောကံ အဘိညာယ ၊ သဗ္ဗံ လောကေ ယထာတထံ၊
သဗ္ဗံ လောကံ ဝိသံယုတ္တော ၊ သဗ္ဗလောကေ အနုပယော၊

(သော ဘဂဝါ-သည်)၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ လောကံ-သတ္တဝါ
အပေါင်းကို၊ အဘိညာယ-သိတော်မူ၍၊ လောကေ-သတ္တဝါအပေါင်း၌၊
သဗ္ဗံ-အားလုံးသော သိဖွယ်ဟူသမျှကို၊ ယထာတထံ-ဟုတ်မှန်စွာ၊
အဘိညာယ-သိတော်မူ၍၊ သဗ္ဗံ-အားလုံးသော၊ လောကံ-သတ္တဝါအပေါင်း၌၊
ဝိသံယုတ္တော-လေးပါးသောယောဂတို့မှ ကင်းကွာတော်မူ၏၊ သဗ္ဗလောကေ-

အားလုံးသောသတ္တဝါအပေါင်း၌ အနုပယော-တွယ်ကပ်တတ်သော တဏှာ
ဒိဋ္ဌိရှိတော်မမူ။

၂၅/၅၃၊ သ ဝေ သဗ္ဗဘိဘူ စီရော ၊ သဗ္ဗဂန္ထပ္ပမောစနော၊
ဗုဒ္ဓ'ဿ ပရမာ သန္တိ ၊ နိဗ္ဗာန် အကုတောဘယံ၊

သ(သော)-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗ
ဘိဘူ-အလုံးစုံသောအာရုံတို့ကို လွှမ်းမိုးကျော်လွန်တော်မူ၏။ စီရော-ခိုင်မြဲ
သောလုံ့လဝီရိယရှိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဂန္ထပ္ပမောစနော-အားလုံးသော အထုံးအဖွဲ့
လေးမျိုးကို (ကိုယ်တော်၏သန္တာန်မှ) ဖြေရှင်း ကျွတ်လွတ်စေတော်မူ၏။ ဝါ-
ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ရှိသော အားလုံးသောအထုံးအဖွဲ့လေးမျိုးတို့ကို
ဒေသနာဝိလာသဉာဏ်တော်အစွမ်းဖြင့် ဖြေရှင်းကျွတ်လွတ်စေတော်မူ၏။
(ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်)၊ နိဗ္ဗာန်-သည်၊ အကုတောဘယံ-မည်သည့်
အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးရန်မရှိ(တသ္မာ-ထို့ကြောင့်)၊ ပရမာ-လွန်မြတ်သော၊
ဝါ-အလွန်အကဲ၊ သန္တိ-ငြိမ်းချမ်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဖုဋ္ဌာ-ဉာဏ်တော်အတွေ့ဖြင့် တွေ့ထိတော်မူအပ်ပြီ၊ (တစ်နည်း)၊
ပရမာ-လွန်မြတ်သော၊ သန္တိ-ငြိမ်းချမ်းသော၊ အကုတောဘယံ-မည်သည့်
အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးရန်မရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်-ကိုအဿ-သည်၊ ဖုဋ္ဌ-ပြီ။

၂၆/၅၄၊ သေ ဒီဏာသဝေါ ဗုဒ္ဓေါ ၊ အနိယော ဆိန္ဒသံသယော၊
သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ ပတ္တော ၊ ဝိမုတ္တော ဥပဓိသင်္ခယော၊

ဒီဏာသဝေါ-ကုန်ပြီးသောအာသဝရှိတော်မူသော၊ အနိယော-ဆင်းရဲ
ဒုက္ခရှိတော်မူသော၊ ဆိန္ဒသံသယော-ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသော ယုံမှားသံသယ
ရှိတော်မူသော၊ သေ(သော) ဗုဒ္ဓေါ-သစ္စာလေးပါး တရားသိမြင် ဤဘုရား
ရှင်သည်၊ သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ-အားလုံးသောကံတို့၏ကုန်ဆုံးခြင်းသို့၊ ပတ္တော-
ရောက်တော်မူ၏။ ဥပဓိသင်္ခယော-ခန္ဓာအစရှိသောဥပဓိတို့၏ ကောင်းစွာ
ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိမုတ္တော-အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် ညွတ်ကင်းတော်မူ၏။

၂၇/၅၇၊ ဒန္တော ဒမယတံ သေဋ္ဌော ၊ သန္တော သမယတံ ဣသိ၊
 မုတ္တော မောစယတံ အဂ္ဂေါ ၊ တိဇ္ဈော တာရယတံ ဝရော၊
 ဣသိ-သီလသမာဓိအစရှိကုဏ်အပေါင်းကို ရှာဖွေတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဒမယတံ-ယဉ်ကျေးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဝါ-တို့ထက်၊
 သေဋ္ဌော-အထူးသဖြင့် ချီးပွားအပ်မြတ်တော်မူသော၊ ဒန္တော-ယဉ်ကျေး
 သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သမယတံ-ကိလေသာခပ်သိမ်း ငြိမ်းအေးစေ
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဝါ-တို့ထက်၊ သေဋ္ဌော-သော၊ သန္တော-ကိလေသာ
 ခပ်သိမ်း ငြိမ်းစေသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ၏။ မောစယတံ-ကိလေသာတို့ကို
 စွန့်လွှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဝါ-တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ-အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော၊
 မုတ္တော-ကိလေသာတို့ကို စွန့်လွှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ၏။ တာရယတံ-
 ဩယလေးဖြာ သံသရာမှ ကူးခတ်လွန်မြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဝါ-တို့ထက်၊
 ဝရော-အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော၊ တိဇ္ဈော-ဩယလေးဖြာ သံသရာမှ ကူးခတ်
 လွန်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၈/၅၈၊ ဣတိ ဟေတံ နမဿန္တိ ၊ မဟန္တံ ဝီတသာရဒံ၊
 သဒေဝကသ္မိ လောကသ္မိ ၊ နတ္ထိ မေ ပဋိပုဂ္ဂလော၊
 ဣတိ-ဤသို့သောမြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို သိကြကုန်၍၊
 မဟန္တံ-မြတ်သော၊ ဝီတသာရဒံ-ကင်းသောကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိတော်မူသော၊
 တေ-ဤမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿန္တိ-ရှိခိုးကြကုန်၏။ သဒေဝကသ္မိ-နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကသ္မိ-သတ္တလောက၌၊ မေ-ငါဘုရားနှင့်၊ ပဋိပုဂ္ဂလော-
 တန်းတူရည်တူ အရည်ချင်းတူပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

၂၉/၆၁၊ သံဝရတ္ထံ ပဟာနတ္ထံ ၊ ဗြဟ္မစရိယံ အနီတိဟံ၊
 အဒေသယိ သော ဘဂဝါ ၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိနံ၊
 သေ မဂ္ဂေါ မဟန္တေဟိ ၊ အနုယာတော မဟေသိဘိ၊

သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနိတိဟံ-ဝေဝေဝါ
 ဝိစိကိစ္ဆာ မရှိရာဖြစ်သော၊ ဝါ-ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်ဘေးရန်တို့ကို အစဉ်လိုက်၍
 ပယ်သတ်တတ်သော၊ ဝါ-မကောင်းကျိုးတို့နှင့်တကွဖြစ်သော တဏှာအစရှိ
 သောအညစ်အကြေးမရှိရာဖြစ်သော၊ ဝါ-မကောင်းကျိုးတို့နှင့်တကွဖြစ်သော
 မိစ္ဆာအယူဝါဒတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါပိနံ-နိဗ္ဗာန်၏
 အတွင်း၌သာ အာရုံပြု၍ဖြစ်တတ်သော၊ ဝါ-နိဗ္ဗာန်ဟူသော ထောက်တည်ရာ
 တဖက်ကမ်းသို့သွားရောက်တတ်သော၊ ဝါ-နိဗ္ဗာန်၌သက်ဝင်လျက်ဖြစ်တတ်
 သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ-သာသန မဂ္ဂဟူသော မြတ်သောအကျင့်နှစ်ပါးကို၊
 သံဝရတ္ထိ-ဒုဿိလ္လစသော အကုသိုလ်ကို တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ပဟာနတ္ထိ-အကုသိုလ်ကိုပယ်စွန့်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဒေသယံ-ဟော
 တော်မူပြီး သေ မဂ္ဂေါ-ဤမြတ်သောအကျင့်လမ်းစဉ်ကို၊ မဟန္တေဟိ-အလို
 ဆန္ဒအားဖြင့် မြင့်မြတ်တော်မူကြကုန်သော၊ မဟေသိဘိ-မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို
 ရှားမှီးတော်မူကြကုန်သော ဘုရားအစရှိသော အရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည်၊
 အနုယာတော-အစဉ်သဖြင့် ကျင့်ကြံလိုက်သွားအပ်ပြီ။

- အနိတိဟံ ။ ။ ၉ ကုတိဟ-ဝေဝေဝါဝိစိကိစ္ဆာ။ နတ္ထိ ဧတ္ထ ကုတိဟန္တိ-အနိတိဟံ
 ဟု ဝစနတ္ထပြု၊ နိမ္မုက္ကကို ဤဒီယပြုပါ။
- ၉ အနု-အစဉ်လိုက်၍၊ ဤတိ-ဘေးရန်တို့ကို၊ ဟ-ပယ်သတ်တတ်သော
 ဗြဟ္မစရိယ။ ဤတိယော ဟနတိတိ ဤတိဟံ။ အနု+ဤဟိတံ အနိတိဟံ။
- ၉ ဤတိ-မကောင်းကျိုး။ ဤတိဟိ အနုတ္ထေဟိ သဒ္ဓိ ဟနန္တိ ဂစ္ဆန္တိ
 ပဝတ္တန္တိတိ ဤတိဟား (မကောင်းကျိုးတို့နှင့် အတူတကွဖြစ်တတ်ကုန်သော တဏှာ
 အစရှိသောအညစ်အကြေးများ)။ နတ္ထိ ဧတ္ထ ဤတိဟာတိ အနိတိဟံ။
- ၉ ဤတိဟာ-မကောင်းကျိုးတို့နှင့်တကွဖြစ်တတ်ကုန်သော မိစ္ဆာအယူ
 ဝါဒများ။ န+ဤတိဟံ အနိတိဟံ။

၃၀/၆၂၊ ယေ စ တံ ပဋိပဇ္ဇန္တိ ၊ ယထာ ဗုဒ္ဓေန ဒေသိတံ၊
ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ ၊ သတ္တုသာသနကာရိနော၊

စ-ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်ရကျိုးကား။ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေန-ငါဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ-ပြီ၊ (တထာ-ဖြင့်၊ ဝါ-ထိုဟော တော်မူသည့်အတိုင်း)၊ ယေ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တံ-ထိုနှစ်ပါးသော ဗြဟ္မစရိယကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ-ကျင့်တော်မူကြကုန်၏။ သတ္တုသာသနကာရိ နော-မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကိုလိုက်နာပြုကျင့်တော်မူကြကုန်သော၊ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုက္ခဿ-ဝဋ်ဒုက္ခအားလုံး၏၊ အန္တံ-အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ-ပြုတော်မူကြကုန်လတံ့ (တစ်နည်း) ဒုက္ခဿ-ဝဋ်ဒုက္ခအားလုံး၏၊ အန္တံ-အဆုံးဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကရိဿန္တိ-မျက်မှောက်ပြုတော်မူကြကုန် လတံ့။

၃၁/၆၃၊ ကုဟာ ထဒ္ဓါ ထပါ သီဂီ ၊ ဥန္နဠာ အသမာဟိတာ၊
န တေ ဓမ္မေ ဝိရူဟန္တိ ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတော၊

(ယေ ဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းတို့သည်)၊ ကုဟာ-ကြားဝါလိမ်လည် ပြောဆိုခြင်းစသည်ဖြင့် အံ့ဩစေတတ်ကုန်၏။ ထဒ္ဓါ-ဒေါသမာနဖြင့် ခက်ထန် ကုန်၏။ ထပါ-ဒါယကာတို့ကို မိစ္ဆာဖိဝဖြင့် မြူဆွယ်ကြကုန်၏။ ဝါ-ပစ္စည်း ရဖို့ ဒါယကာတို့ကို ဖိနှိပ်ပြောဆိုကြကုန်၏။ သီဂီ-ဦးချိုအလား ထင်ရှားသော ကိလေသာရှိကုန်၏။ ဥန္နဠာ-ထောင်မတ်မြင့်တက်သော ကျူးရိုးနှင့်တူသော အချည်းနီးသော မာနရှိကုန်၏။ အသမာဟိတာ-ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ စိတ်ကို ကောင်းမွန်တည်တံ့စွာ မထားကြကုန်၊ တေ ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတေ-မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မေ-တရား ရတနာသာသနာတော်၌၊ န ဝိရူဟန္တိ-မစည်ပင်နိုင်ကုန်။

၃၂/၆၆၊ နိက္ခယာ နိဗ္ဗပါ ဝီရာ ၊ အတ္တဒ္ဓါ သုသမာဟိတာ၊
တေ ဝေ ဓမ္မေ ဝိရူဟန္တိ ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတော၊

(ယေ ဘိက္ခု-တို့သည်)၊ နိက္ခယဟာ-မအံ့သြစေကြကုန်၊ နိဗ္ဗယိ-
ဒါယကာတို့ကို မိစ္ဆာဖိဝဖြင့် မမြို့ဆွယ်ကြကုန်၊ ဝါ-ပစ္စည်းရဖို့ဒါယကာတို့ကို
ဖိနှိပ်၍ မပြောဆိုကြကုန်၊ ဝိရာ-လုံ့လဝီရိယရှိကုန်၏။ ဝါ-ပညာရှိကုန်၏။
အတ္တဒွါ-ဒေါသမာနဖြင့် ခက်ထန်သူမဟုတ်ကုန်၊ သုသမာဟိတာ-ကမ္မဋ္ဌာန်း
အာရုံ၌ စိတ်ကိုကောင်းမွန်တည်တံ့စွာထားကြကုန်၏။ တေ ဘိက္ခု-တို့သည်၊
ဝေ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသီတေ-သော၊ ဓမ္မေ-၌၊ ဝိရူဟန္တိ-
စည်ပင်ကုန်၏။

၃၃/၆၆ : ယေ စဿ ဓမ္မာ အက္ခာတာ ၊ သာမညဿာနထောမိကာ၊
အဓိဂ္ဂဟိတာ တုဋ္ဌဿ ၊ အပ္ပမတ္တဿ သိက္ခတော၊

စ-ထိုအပြင် သာမညဿ-ရဟန်းတို့ဖြစ်သော သမထဝိပဿနာ
ဘာဝနာအား။ ဝါ-ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ကြောင်းအရိယ
မင်္ဂအား။ အနုလောမိကာ-သင့်လျော်ကုန်သော၊ ယေ ဓမ္မာ-အကြင်အပ္ပိစ္ဆာ
အစရှိသောပဋိပတ်တရားတို့ကို၊ အဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ခာတာ-
ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ (တေ ဓမ္မာ-တို့ကို)၊ အပ္ပမတ္တဿ-မမေ့လျော့
ဘဲ၊ သိက္ခတော-ကျင့်သော၊ တုဋ္ဌဿ-ရောင့်ရဲလွယ်သောရဟန်းသည်၊
အဓိဂ္ဂဟိတာ-ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ ယူအပ်ကုန်ပြီ။

၃၄/၆၇ : နာရတိ သဟတိ ဝီရံ ၊ နာရတိ ဝီရံ သဟတိ၊
ဇီရောဝ အရတိ သဟတိ ၊ ဇီရော ဟိ အရတိဿဟော၊

(ယသ္မာ-ကြောင့်)၊ အရတိ-တောကျောင်းနှင့်သမထဝိပဿနာ
တရားတို့၌ မပျော်မွေ့ခြင်းသည်၊ ဝီရံ-လုံ့လဝီရိယရှိသောရဟန်းကို၊
န သဟတိ-မလွှမ်းမိုးနိုင်၊ (တသ္မာ-ကြောင့်)၊ အရတိ-သည်၊ ဝီရံ-ကို၊
န သဟတိ-မလွှမ်းမိုး၊ ဟိ(ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ (သော-ထိုရဟန်းသည်)၊
အရတိဿဟော-မပျော်မွေ့ခြင်းကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၌) ဝါ-ကြောင့်)၊

ဝီရော-လုံလဝီရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ (တသ္မာ-ကြောင့်) ဝီရော-လုံလ
ဝီရိယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ၊ အရတီ-ကို၊ သဟတီ-လွှမ်းမိုး၏။

၃၅/၆၈၊ သဗ္ဗကမ္မဝိဟာယီနံ ၊ ပနဏ္ဍိံ ကော နိဝါရယေ၊
နေက္ခံ ဇမ္ဗောနဒသေဝ ၊ ကော တံ နိန္ဒိတုမရဟတိ၊
ဒေဝါပိ နံ ပသံသန္တိ ၊ ဗြဟ္မာနာပိ ပသံသိတော၊

သဗ္ဗကမ္မဝိဟာယီနံ-အလုံးစုံတုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ကံကိုပယ်စွန့်ပြီး
သော၊ ပနဏ္ဍိံ-ကိလေသာတို့ကိုပစ်ပယ်ပြီးသော၊ (ပုဂ္ဂလံ-ကို)၊ ကော-အဘယ်
မည်သော ရာဂဒေါသသည်၊ နိဝါရယေ-တားမြစ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဇမ္ဗောနဒသေဝ-
နိမြန်းသောဇမ္ဗူရစ်ရွှေ၏။ ။ပ။ ပသံသိတော-၏။

၃၆/၆၉၊ အနဘိဇ္ဈာလု ဝိဟရေယျ ၊ အဗျာပဇ္ဇေန စေတသာ၊
သတော ကေဂ္ဂစိတ္တဿ ၊ အဇ္ဈတ္တံ သုသမာဟိတော၊

အနဘိဇ္ဈာလု-သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ကို တပ်မက်သောအားဖြင့် ရှေ့ရှု
ကြံစည်လေ့မရှိသည်၊ ဝါ-များသောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်၊ (ဟုတွာ-၍)၊ အဗျာ
ပဇ္ဇေန-ဒေါသဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်သော၊ စေတသာ-စိတ်ဖြင့်
ဝိဟရေယျ-နေထိုင်၏။ သတော-သတိရှိသည်၊ ကေဂ္ဂစိတ္တော-တစ်ခုတည်း
သော အာရုံရှိသောစိတ်ရှိသည်၊ ဝါ-တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ-မိမိ
ခန္ဓာအစဉ်ဟူသောနိယကဏ္ဍ၌၊ သုသမာဟိတော-စိတ်ကိုကောင်းမွန်တည်
တံ့စွာထားသည်၊ အဿ-ဖြစ်သင့်၏။ ဝါ-ဖြစ်ရမည်။

၃၇/၇၀၊ အဗျာပဇ္ဇော သဒါ သတော ၊ အဇ္ဈတ္တံ သုသမာဟိတော၊
အဘိဇ္ဈာဝိနယေ သိက္ခံ ၊ ‘အပ္ပမတ္တော’တိ ဝုစ္စတိ၊

အဗျာပဇ္ဇော-ဒေါသဖြင့်ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်သော၊ သဒါ-အခါ
ခပ်သိမ်း၊ သတော-သတိရှိသော၊ အဇ္ဈတ္တံ-၌၊ သုသမာဟိတော-သော၊

၁၁၆

အဘိဇ္ဈာဝိနယေ-အဘိဇ္ဈာကင်းငြိမ်းကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ သိက္ခံ (သိက္ခန္ဓော)-ဖြည့်ကျင့်အားထုတ်သော၊ (ပုဂ္ဂလော-ကို)၊ အပ္ပမတ္တောတိ-မမေ့လျော့သောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ခေါ်ဆိုအပ်၏။

၃၀/၇၂ ၊ ဒါနဉ္စ ပေယျဝဇ္ဇဉ္စ ၊ အတ္ထစရိယာ စ ယာ ဣဓေ၊
သမာနတ္ထတာ စ ဓမ္မေသု ၊ တတ္ထ တတ္ထ ယထာရဟံ၊
ဧတေ ခေါ သင်္ဂဟာ လောကော ၊ ရထဿာဏိံ ယာယတော၊

ဣဓ-ဤလောက၌၊ ယံ ဒါနဉ္စ-အကြင်လှူဒါန်းပေးကမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံ ပေယျဝဇ္ဇဉ္စ-အကြင်ချစ်ဖွယ်စကားကိုပြောဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာ အတ္ထစရိယာ စ-အကြင်အကျိုးစီးပွားကို ပြောဆိုပြုကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ တတ္ထ ဓမ္မေသု-ထိုထိုစားအိပ်ထိုင်ငြား သဘောတရားတို့၌၊ ယထာရဟံ-ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ယာ သမာနတ္ထတာ စ-အကြင်သူခဒုက္ခ ညီမျှတန်းတူ ထားနိုင်သူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏)၊ ယာယတော-သွားနေသော၊ ရထဿ-ရထား၏၊ အာဏီ-ဘီးစောင့်နပ်မ်းစွန်းသည်၊ သင်္ဂဟော-ရထားဘီးများကျွတ်မသွားအောင် ဆီးတားစောင့်ရှောက် အထောက်အကူသည်၊ ဟောတိ ဣဓ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ (တထာ-ထိုအတူ)၊ ဧတေ-ဤဒါနအစရှိသောတရားတို့သည်၊ လောကေ-သတ္တလောက၌၊ သင်္ဂဟာ-ချစ်ကြည်ကြရေး အားပေးချီးမြှောက်အထောက်အကူတို့သည်၊ (ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏)။

၃၉/၇၃ ၊ ဧတေ စ သင်္ဂဟာ နာဿု ၊ န မာတာ ပုတ္တကာရဏာ၊
လဘောထ မာနံ ပူဇံ ဝါ ၊ ပိတာ ဝါ ပုတ္တကာရဏာ၊

စ-တစ်မျိုးတစ်ဖွယ်ဖြစ်လှသည်ကား၊ ဧတေ သင်္ဂဟာ-ထိုဒါနစသော သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့သည်၊ န အဿု-မရှိကုန်ငြားအံ့၊ မာတာ-မိခင်သည်၊ ပုတ္တကာရဏာ-သားသမီးဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မာနံ ဝါ-ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇံ ဝါ-ပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ န လဘောထ-

မရလေရာ၊ ပိတာ ဝါ-ဖခင်သည်လည်း၊ ပုတ္တကာရဏာ-ကြောင့်၊ (မာနံ
ဝါ-လည်းကောင်း၊ ပူဇံ ဝါ-လည်းကောင်း၊ န လဘောထ-ရာ)။

၄၀/၇၆၊ သက္ကာယဉ္စ နိရောဓဉ္စ ၊ သက္ကာယဿ စ သမ္ဘဝံ ၊
အရိယဉ္စဋ္ဌီဂီကံ မဂ္ဂံ ၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ ၊

သက္ကာယဉ္စ-ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး
အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကာယဿ-၏၊ နိရောဓဉ္စ-ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို
လည်းကောင်း၊ သက္ကာယဿ-၏၊ သမ္ဘဝဉ္စ-ဖြစ်ကြောင်းတဏှာကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ-ဒုက္ခ၏ချုပ်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
ဖြစ်သော၊ အရိယံ-ဖြူစင်သန်ရှင်းအပြစ်ကင်းသော၊ အဋ္ဌဂီကံ-ရှစ်ပါးသော
အင်္ဂါရှိသော၊ မဂ္ဂဉ္စ-မဂ်တရားကိုလည်းကောင်း၊ (အဒေသယံ-ဟောတော်
မူပြီ)။

၄၁/၇၇၊ ယေပိ ဒီဃာယုကာ ဒေဝါ ၊ ဝဏ္ဏဝန္ဓော ယသဿိနော၊
ဘိတာ သန္တာသ မာပါဒံ ၊ သီဟဿေပိ'တရေမိဂါ၊

၄၂/၇၈၊ အဝီတိဝတ္တာ သက္ကာယံ ၊ အနိစ္စာ ကိရ ဘော မယံ၊
သုတ္တာ အရဟတော ဝါကျံ ၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ တာဒိနော၊

(တဒါ-ထိုအခါ၌)၊ ဒီဃာယုကာ-ရှည်သောအသက်ရှိကုန်သော၊
ဝဏ္ဏဝန္ဓော-ကိုယ်ရောင်အဆင်းရှိကုန်သော၊ ယသဿိနော-များသောအခြံ
အရံရှိကုန်သော၊ ယေ ဒေဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေပိ
ဒေဝါ-ထိုနတ်တို့သည်လည်း)၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ-ကိလေသာတို့မှ ကင်းလွတ်
တော်မူသော၊ တာဒိနော-ကောင်းဆိုးနှစ်ခု တန်းတူရှုတော်မူသော၊ ဝါ-
လာဘာလာဘာစသည်ရှစ်တန် လောကဓမ်ကြောင့် ဖောက်ပြန်မတုန် တာဒိဂုဏ်
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အရဟတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါကျံ-တရား

စကားတော်ကို သုတွာ-ကြားနာကြရ၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ သက္ကာယံ-ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ အဝိတိဝတ္ထာ-မကျော်လွန်ကြကုန်သည်၊ အနိစ္စာ-မမြီကုန်သည်၊ အမှ ကိရ ဘော-ဖြစ်ကြပါကလားဟရီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣတရေ ဖိဂါ-အခြားသော သားကောင်တို့သည်၊ သီဟဿ-ခြင်္သေ့မှ၊ ဘိတာ ဣဝ-ကြောက်ကြကုန် သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ ဘိတာ-ကြောက်ကြကုန်ပြီး၊ သန္တာသံ-ထိတ် လန့်ခြင်းသို့၊ ဝါ-ထိတ်လန့်ကြောင်းဉာဏ်သို့၊ အာပါဒုံ-ရောက်ကြကုန်ပြီး။

၄၃/၇၉၊ ယော ဝေဒိ သဗ္ဗသတ္တာနံ ၊ မဇ္ဈပါသပ္ပမောစနံ၊
ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ ၊ ဉာယံ ဓမ္မံ ပကာသယိ၊
ယံ ဝေ ဒိသွာ စ သုတွာ စ ၊ ပသီဒန္တိ ဗဟူ ဇနာ၊

ယော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ-တို့ကို၊ မဇ္ဈပါသပ္ပ မောစနံ-သေမင်း၏ကျော့ကွင်းဖြစ်သောတဏှာမှ လွတ်မြောက်ကြောင်းဖြစ် သော မဂ်တရားကို၊ ဝေဒိ-သိတော်မူပြီး ဒေဝမနုဿာနံ-တို့၏၊ ဟိတံ-အစီး အပွားဖြစ်သော၊ ဉာယံ-နိဗ္ဗာန်ကိုထိုးထွင်းသိကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ-ဝိပဿနာ နှင့် မဂ်တရားတော်ကို၊ ပကာသယိ-ထင်ရှားစွာဟောပြတော်မူပြီး၊ ယံ-ယင်း တရားတော်ကို၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ဒိသွာ စ-ဉာဏ်ဖြင့်မြင်ကြကုန်၍လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုတွာ စ-ဉာဏ်ဖြင့်ကြားနာကြကုန်၍လည်း ကောင်း၊ ဝါ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟူ-ကုန်သော၊ ဇနာ-သတ္တဝါတို့သည်၊ ပသီဒန္တိ-ကြည်ညိုကြကုန်၏။

၄၄/၈၀၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကုသလော ၊ ကတကိစ္စော အနာသဝေါ၊
ဗုဒ္ဓေါ အန္တိမသာဓိရော ၊
'(မဟာပညော) မဟာပုရိသော'တိ ဝုစ္စတိ၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ-(ဒုဂ္ဂတိသုဂတိနိဗ္ဗာန်တို့၏) လမ်းခရီးဟုတ်သည် လမ်းခရီး မဟုတ်သည်၌၊ ကုသလော-ကျွမ်းကျင်တော်မူသော၊ ကတကိစ္စော-ပြုအပ်

ပြီးသော မင်္ဂလာတော်ပူသော၊ အနာသဝေါ-သော၊ အန္တိမသာရိရော-နောက်
ဆုံးဘဝ၌ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ဝန်ထုပ်ကိုဆောင်တော်ပူသော၊ သော ဗုဒ္ဓေါ-ကို၊
မဟာပညော-ကြီးမြတ်သောပညာရှိတော်ပူသော၊ မဟာပုရိသော-ယောက်ျား
မြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

၄၅/၁၁ ၊ ယေန ဒေဝုပပတျဿ ၊ ဂန္ဓဗ္ဗော ဝါ ဝိဟင်္ဂမော၊
ယက္ခတ္တံ ယေန ဂစ္ဆေယျံ ၊ မနုဿတ္တဉ္စ အဗ္ဗဇေ၊
တေ မယံ အာသဝါ ခိဏာ ၊ ဝိဒ္ဓတ္တာ ဝိနဠိကတာ၊

ယေန အာသဝေန-အကြင်ကံကိလေသာဟူသော အာသဝကြောင့်၊
(မယံ-ငါ၏၊ ဝါ-ငါ့မှာ)၊ ဒေဝုပပတ္တိ-နတ်တို့၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ
၏၊ (အဟံ-ငါသည်)၊ ဝိဟင်္ဂမော-ကောင်းကင်၌လှည့်လည်သွားလာသော၊
ဂန္ဓဗ္ဗော ဝါ-ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်လည်း၊ အဿံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ယေန အာသဝေန-
ကြောင့် (အဟံ-သည်)၊ ယက္ခတ္တံ-ဘီလူး၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျံ-ရောက်ရာ၏၊
မနုဿတ္တဉ္စ-လူအဖြစ်သို့လည်း၊ အဗ္ဗဇေ-ရောက်ရာ၏၊ မယံ-ငါ၏၊
(သန္တာနေ-စိတ်အစဉ်၌)၊ တေ အာသဝါ-ထိုကံကိလေသာဟူသော
အာသဝတို့သည်၊ ခိဏာ-ကုန်ခမ်းကုန်ပြီ၊ (မယံ-သည်၊ တေ အာသဝါ-
တို့ကို)၊ ဝိဒ္ဓတ္တာ-ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးကုန်ပြီ၊ ဝိနဠိကတာ-ကင်းသောအနောင်
အဖွဲ့ရှိအောင် ပြုအပ်ပြီးကုန်ပြီ၊ ဝါ-ကင်းသောအဖြစ်အရင်းရှိအောင် ပြုအပ်
ပြီးကုန်ပြီ။

အဗ္ဗဇေ ၊ ။ ဣပုပ္ဖ ဝဇောတ် ယေံဝိဘတ်ဖြင့် ယေံဝိဘတ်ကို ဖြေ။

၄၆/၁၂ ၊ ပုဏ္ဏရိကံ ယထာ ဝဂ္ဂ၊ ၊ တောယေန နုပလိပ္ပတိ၊
နုပလိပ္ပိမိ ထောကေန ၊ တသ္မာ ဗုဒ္ဓေါသိ ဗြာဟ္မဏ၊
ဝဂ္ဂ-ကောင်းသော၊ ပုဏ္ဏရိကံ-ပုဏ္ဏရိကံကြာကို၊ တောယေန-ရေ
သည်၊ အနုပလိပ္ပတိ ယထာ-မလိမ်းကပ်အပ်သကဲ့သို့၊ (တထာ-ထိုအတူ၊

အဟံ-ငါ့ကို၊ လောကေန-သင်္ခါရလောကသည်၊ အနုပလိပ္ပါမိ-မလိမ်း
ကပ်အပ်၊ ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ တသွာ-ထို့ကြောင့်၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ-
သစ္စာလေးပါး တရားသိမြင် ဘုရားရှင်သည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်တော်မူ၏။

၄၇/၈၆ ၊ ကာမေသနာ ဘယေသနာ ၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ သဟာ၊
ဣတိ သစ္စပရာမာသော ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ သမုဿယာ၊

ဗြဟ္မစရိယေသနာ-မြတ်သောအရိယမဂ်အကျင့်ကို ရှာမှီးလိုသော
အလိုဆန္ဒနှင့်၊ ဝါ-(မိစ္ဆာဝါဒီတို့ သမုတ်ထားအပ်သော) မြတ်သောအကျင့်ကို
ရှာမှီးတတ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်၊ ဝါ-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ထို၏ယှဉ်ဘက် အကုသိုလ်
ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံနှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ကာမေသနာ-ဝတ္ထုကာမတို့ကို
ရှာမှီးတတ်သောရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ကိလေသာကာမတည်းဟူသော
ရှာမှီးတတ်သောရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ရာဂနှင့်တကွ ထို၏ယှဉ်ဘက်
အကုသိုလ်ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ-ရူပ
အရူပဘဝကို ရှာမှီးတတ်သော ရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ရာဂနှင့်တကွ
ထို၏ယှဉ်ဘက် အကုသိုလ်ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံသည်လည်းကောင်း၊
(သန္တိ-ရှိကုန်၏)၊ ဣတိသစ္စပရာမာသော-ဤအယူသာမှန်၏ဟု မှားသော
အားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်လည်းကောင်း၊ သမုဿယာ-
မြင့်တက်ထောင်မတ်နေကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ-မကောင်းကျိုးတို့၏ အကြောင်း
ဖြစ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်လည်းကောင်း၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏)။

၄၈/၈၇ ၊ သဗ္ဗရာဂဝိရတ္တဿ ၊ တဏှက္ခယဝိမုတ္တိနော၊
သေနာ ပဋိနိဿဋ္ဌာ ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ သမူဟတာ၊

သဗ္ဗရာဂဝိရတ္တဿ-အားလုံးသောကာမရာဂ ဘဝရာဂတို့ဖြင့် မတပ်
မက်သော၊ တဏှက္ခယဝိမုတ္တိနော-တဏှာကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌ဖြစ်သော အရဟတ္တ
ဖိုလ်ဝိမုတ္တိရှိသော၊ (ဘိက္ခုနော-သည်)၊ သေနာ-ထိုသုံးမျိုးသော သေနာ
တို့ကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာ-အလုံးစုံပယ်စွန့်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ-တို့ကို၊

သမ္မဟတာ-ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ (တစ်နည်း) သေနာ-ကာမေသနာနှင့် ဘဝေ သနာတို့ကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာ-ကုန်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ-ဗြဟ္မစရိယေသနာဟူသော ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနတို့ကို၊ သမ္မဟတာ-(ပဌမမဂ်ဖြင့်သာ) ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ။

(ဤကား ၄၇/၄၈ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို အရှိအတိုင်းခွဲ၍ပေးခြင်းတည်း။ ၎င်းနှစ်ပုဒ်ကို ပေါင်း၍ပေးလျှင်ကား...)

သဗ္ဗရာဂပိရတ္တဿ-သော၊ တဏှက္ခယပိမုတ္တိနော-သော၊ (ဘိက္ခုနော- သည်)၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ-နှင့်၊ သဟ-တက္ခ၊ ကာမေသနာ-ကာမေသနာ လည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ-ဘဝေသနာလည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤမည် ကုန်သော)၊ ဧသနာ-သုံးမျိုးသောဧသနာတို့ကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာ-အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်အပ်ပြီးကုန်ပြီ၊ ဣတိ သစ္စပရာမာသော-လည်းကောင်း၊ သမုဿယာ- ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ-တို့လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤမည်ကုန်သော)၊ ဒိဋ္ဌိ ဋ္ဌာနာ-တို့ကို၊ သမ္မဟတာ-ပယ်နှုတ်အပ်ပြီးကုန်ပြီ။

၄၉/၈၈၊ သ ဝေ သန္တော သတော ဘိက္ခု၊ ပဿဒ္ဓေါ အပရာဇိတော၊ မာနာဘိသမယာ ဗုဒ္ဓေါ ၊ ‘ပတိလီနော’တိ ဝုစ္စတိ၊

ဝေ-စင်စစ်၊ သန္တော-ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းသော၊ သတော- သတိရှိသော၊ ပဿဒ္ဓေါ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးငြိမ်းအေးသော၊ အပရာဇိတော- ကိလေသာရန်သူတို့က မရှုံးစေနိုင်သော၊ ဝါ-ကိလေသာရန်သူတို့ကို အောင် နိုင်ပြီးသော၊ မာနာဘိသမယာ-မာနကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ-သစ္စာလေးပါး ကိုသိပြီးသော၊ သ(သော) ဘိက္ခု-ထိုရဟန္တာရဟန်းကို၊ ပတိလီနောတိ-တစ်ပါး တည်းကိန်းအောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

၅၀/၈၉ ၊ အဿမေခံ ပုရိသမေခံ ၊ သမ္မာပါသံ ဝါဇေယျံ နိရုတ္တံ ၊

မဟာယညာ မဟာရမ္မာ ၊ န တေ ဟောန္တိ မဟာဂ္ဂထာ ၊

အဿမေခံ-အဿမေယေဇ်လည်းကောင်း၊ ဝါ-မြင်းကိုသတ်ရာယဇ်လည်းကောင်း၊ ပုရိသမေခံ-လည်းကောင်း၊ ဝါ-ယောက်ျားကိုသတ်ရာယဇ်လည်းကောင်း၊ သမ္မာပါသံ-လည်းကောင်း၊ ဝါ-ထမ်းပိုးကျည်းကိုပစ်ချရာယဇ်လည်းကောင်း၊ ဝါဇေယျံ-လည်းကောင်း၊ ဝါ-မန္တန်ဖြင့်စိမ့်ထားအပ်သော ထောပတ်ပျားရည်ကိုသောက်ရာယဇ်လည်းကောင်း၊ နိရုတ္တံ-လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဘဏ္ဍာတိုက်စသည်တို့၌ တံခါးရွက်မရှိရာယဇ်လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-ဤမည်ကုန်သော)၊ မဟာရမ္မာ-များစွာကုန်သော သားကောင်တို့ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဝါ-များစွာအားထုတ်ပြုလုပ်မှုကိစ္စရှိကုန်သော၊ ယေ မဟာယညာ-အကြင်ယဇ်ကြီးငါးမျိုးတို့သည်၊ (သန္တိ-ကုန်၏)၊ တေ မဟာယညာ-တို့သည်၊ မဟာပုလား-ကုန်သည်၊ န ဟောန္တိ-မဖြစ်ကုန်။

၅၁/၉၄ ၊ ဝိဝဋ္ဌဒါ ယေ လောကေ ၊ ဝိတိဝတ္တာ ကုလံ ဂတိံ ၊

ယညမေတံ ပသံသန္တိ ၊ ဗုဒ္ဓါ ယညဿ ကောဝိဒါ ၊

လောကေ-သတ္တလောက၌၊ ယေ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ ဝိဝဋ္ဌဒါ-ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီးသော ရာဂဒေါသအစရှိသော အမိုးအကာရှိတော်မူကြကုန်၏၊ ကုလံ-ဝဋ်ဒုက္ခအနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂတိံ-ဝဋ်ဒုက္ခဟူသော လားရာဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတိဝတ္တာ-ကျော်လွန်တော်မူကြကုန်ပြီ၊ ယညဿ-စတုဘူမကတရားတည်းဟူသောယဇ်၌၊ ကောဝိဒါ-ကျွမ်းကျင်တော်မူကြကုန်သော၊ တေ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ ဧတံ ယညံ-ထိုအပ်စပ်သောလှူဖွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပသံသန္တိ-ကုန်၏။

၅၂/၁၀၇ ၊ ဂမနေန န ပတ္တဗ္ဗော ၊ ထောကဿန္တော ကုဒါစနံ ၊

န စ အပတွာ ထောကန္တံ ၊ ဒုက္ခာ အတ္ထိ ပမောစနံ ၊

ဂမနေန-ခြေလှင်သွားခြင်းဖြင့် လောကဿ-သင်္ခါရလောက၏ အန္တော-အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ကုဒါစနံ-မည်သည်အခါ၌မှ န ပတ္ထဗ္ဗော-မရောက်နိုင်၊ လောကန္တံ-သင်္ခါရလောက၏ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အပတ္တာ-(အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) မရောက်သေးမှ၌ ဒုက္ခာ-ဝဋ်ဒုက္ခမှ၊ ပမောစနံ-လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်းသည်၊ န စ အတ္ထိ-မရှိနိုင်သည်သာ။

၅၃/၁၁၂၊ ဘာသယေ ဇောတယေ ဓမ္မံ ၊ ပဂ္ဂဏှေ ဣသိနံ ဓဓံ၊
 သုဘာသိတဇော ဣသယော ၊ ဓမ္မော ဟိ ဣသိနံ ဓဇော၊
 (တသွာ-ထို့ကြောင့် ပတ္တိတော-သည်)၊ ဓမ္မံ-လောကုတ္တရာတရားကို၊ ဘာသယေ-ထိန်ထိန်လင်းစေသင့်၏၊ ဇောတယေ-ဝင်းဝင်းလက်လက် ထွန်းတက်စေသင့်၏၊ ဣသိနံ-ဘုရားအစရှိသော အရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓဓံ-အလံတံခွန်ဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို၊ ပဂ္ဂဏှေ-ချီးပင့်မြှင့်တင်၍ ဟောကြားသင့်၏၊ ဣသယော-တို့သည်၊ သုဘာသိတဇော-ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော လောကုတ္တရာတရားဟူသော အလံတံခွန်ရှိတော်မူကြကုန်၏၊ ဟိ-မှန်၏၊ ဓမ္မော-လောကုတ္တရာတရားသည်၊ ဣသိနံ-တို့၏၊ ဓဇော-အလံတံခွန်ပေတည်း။

ဆုတောင်းပေးပုဒ်များ

၅၄/၁၂၁။ ဥဘော သဒ္ဓါ ဝဒည၊ စ ၊ သညတာ ဓမ္မဇီဝိနော၊
တေ ဟောန္တိ ဇာနိပတယော ၊ အညမည် ပိယံဝဒါ။

ဥဘော-နှစ်ဦးကုန်သော၊ တေ ဇာနိပတယော-ထိုမယားနှင့်လင်တို့
သည်၊ သဒ္ဓါ စ-သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဒည၊ စ-အလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စကားအဓိပ္ပါယ်ကို သိကုန်သည်လည်းကောင်း။ သညတာ
စ-သီလကို စောင့်ထိန်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဇီဝိနော စ-ကောင်း
မြတ်သော အကျင့်တရား၌တည်၍ အသက်မွေးကုန်သည်လည်းကောင်း။
အညမည်-အချင်းချင်းပိယံဝဒါ စ-ချစ်ဖွယ်စကားကိုပြောဆိုကြကုန်သည်
လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၅၅/၁၂၂။ အတ္ထာ'သံ ပစုရာ ဟောန္တိ ၊ ဇာသုကံ ဥပဇာယတိ၊
အမိတ္တာ ဒုမ္မနာ ဟောန္တိ ၊ ဥဘိန္ဒံ သမသီလိနံ။

အာသံ-ထိုဇနီးမောင်နှံတို့၏၊ အတ္ထာ-ကြီးပွားတိုးတတ်မှုတို့သည်၊
ပစုရာ-များလှကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာသုကံ-ချမ်းသာစွာနေရ
ခြင်းသည်၊ ဥပဇာယတိ-ဖြစ်၏။ သမသီလိနံ-တူညီသောသီလရှိကုန်သော၊
ဥဘိန္ဒံ-ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးတို့၏၊ အမိတ္တာ-ရန်သူတို့သည်၊ ဒုမ္မနာ-မကောင်း
သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

၅၆/၁၂၃။ ဣဓ ဓမ္မံ စရိတ္တာန ၊ သမသီလဗ္ဗတာ ဥဘော၊
နန္ဒိနော ဒေဝံလောကသ္မိံ ၊ မောဒန္တိ ကာမကာမိနော၊

သမသီလဗ္ဗတာ-တူညီသောသီလရှိကြကုန်သော၊ ဥဘော-ဇနီး
မောင်နှံနှစ်ဦးတို့သည်၊ ဣဝ-ဤလူပြည်လောက၌၊ ဓမ္မ-ကုသိုလ်တရားကို၊
စရိတွာန-၍၊ ဒေဝလောကသို့-နတ်ပြည်လောက၌၊ နန္ဒီနော-နှစ်သက်
ကြကုန်လျက်၊ ကာမကာမိနော-ကာမဂုဏ်အာရုံတို့ကို အလိုရှိကြကုန်လျက်၊
ဝါ-လိုတိုင်းကြကုန်လျက်၊ မောဒန္တိ-ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏။

၅၇/၁၃၁၊ ဝိပဿမာနော ဇာနာတိ ၊ ဥဘော ဘာဂေ သုမေဓသော၊
အနဝဇ္ဇသုခသေတံ ၊ ကလံ နာဂ္ဂတိ သောဠသီ၊

ဝိပဿမာနော-အထူးရှုဆင်ခြင်သော၊ သုမေဓသော-ကောင်းသော
ပညာရှိသူသည်၊ ဥဘော-(အာနဏျသုခ၊ အတ္ထိသုခ၊ ဘောဂသုခနှင့် အနဝဇ္ဇ
သုခအားဖြင့်)နှစ်မျိုးကုန်သော၊ ဘာဂေ-သုခအဖို့အစုတို့ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏။
တေ-ဤအာနဏျသုခစသော သုခသုံးမျိုးသည်၊ အနဝဇ္ဇသုခဿ-အနဝဇ္ဇ
သုခ၏၊ သောဠသီ-တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်မြောက်သော၊ ကလံ-အစိတ်
တစ်စိတ်ကိုပင်၊ န အဂ္ဂတိ-မထိုက်တန်တော့ပေ။

၅၇/၁၃၆၊ ယေ စ ရူပေ ပမာဏီသု ၊ ယေ စ ယောသေန အန္ဓဂူ၊
ဆန္ဒရာဂဝသုပေတာ ၊ နာဘိဇာနန္တိ တေ နော၊

ယေ နော-အကြင်သူတို့သည်၊ ရူပေ-ရူပကာယ၌၊ ဝါ-ရှုပ်ပုံသဏ္ဍာန်
၌၊ ပမာဏီသု-အတိုင်းအတာပမာဏ ထားကြကုန်ပြီ၊ ဝါ-ပမာနထား လေးစား
ကြည်ညိုကြကုန်ပြီ၊ တေ နော စ-လည်းကောင်း၊ ယေ နော-တို့သည်၊
ယောသေန-သီးမွှမ်းသံဖြင့်၊ အန္ဓဂူ-အစဉ်လိုက်ကြကုန်ပြီ၊ ဝါ-အစဉ်လိုက်၍
ကြည်ညိုကြကုန်ပြီ၊ တေ နော စ-လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒရာဂဝသုပေတာ-
လိုလားမှု စွဲမက်မှုအကုသိုလ်၏အလိုသို့ လိုက်ပါကြကုန်၍၊ နာဘိဇာနန္တိ-သီလ
စသောဂုဏ်ကို မသိကြကုန်။

၁၂၆

၅၉/၁၃၇၊ အဇ္ဈတ္တန္တ န ဇာနတ် ၊ ဗဟိဒ္ဓါ စ န ပဿတိ၊

သမန္တာဝရဏော ဗာလော ၊ သ ဝေ ယောသေန ဝုယုတိ၊

(ယော-အကြင်လူဖျင်းလူအသည်)၊ အဇ္ဈတ္တန္တ-ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌
လည်း (ဂုဏ်-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သီလစသောဂုဏ်ကို)၊ န ဇာနတ်-မသိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ
စ-အပြင်ပ၌လည်း (ပဋိပတ္တိ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်ကို)၊ န ပဿတိ-မမြင်၊
သမန္တာဝရဏော-ထက်ဝန်းကျင်မှပိတ်ပုံးကာထားအပ်သော၊ သ(သော)
ဗာလော-ထိုနားမလည်သူ လူဖျင်းကို ဝေ-စင်စစ်ကေနိပင်၊ ယောသေန-သူ
တစ်ပါးနှုတ်ဖျား ချီးမွမ်းစကားသံကသာလျှင်၊ ဝုယုတိ-ခေါ်ဆောင်အပ်၏။

၆၀/၁၃၈၊ အဇ္ဈတ္တန္တ န ဇာနတ် ၊ ဗဟိဒ္ဓါ စ ဝိပဿတိ၊

ဗဟိဒ္ဓါ ဗလဒဿာဝီ ၊ သောပိ ယောသေန ဝုယုတိ၊

စ-ပုဂ္ဂိုလ်တစ်မျိုးကား (ယော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်)၊ အဇ္ဈတ္တိ-ခန္ဓာ
ကိုယ်အတွင်း၌ (ဂုဏ်-သီလစသောဂုဏ်ကို)၊ န ဇာနတ်-မသိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ
စ-အပြင်အပ၌ကား (ပဋိပတ္တိ-အမှုအရာအကျင့်ကို)၊ ဝိပဿတိ-မြင်နိုင်၏။
ဗဟိဒ္ဓါ ဗလဒဿာဝီ-(သူတစ်ပါးတို့ပူဇော်မှုဟူသော) အပြင်ဇနားပြအကျိုး
မျှကိုသာမြင်နိုင်သော၊ သောပိ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ယောသေန-ချီးမွမ်း
သံကသာ၊ ဝုယုတိ-၏။

၆၁/၁၃၉၊ အဇ္ဈတ္တန္တ ပဇာနတ် ၊ ဗဟိဒ္ဓါ စ ဝိပဿတိ၊

ဝိနိဝရဏဒဿာဝီ ၊ န သော ယောသေန ဝုယုတိ၊

(ယော-အကြင်ပညာရှိသည်)၊ အဇ္ဈတ္တန္တ-၌လည်း (ဂုဏ်-ကို)၊
ပဇာနတ်-၏။ ဗဟိဒ္ဓါ စ-၌လည်း (ပဋိပတ္တိ-ကို)၊ ဝိပဿတိ-၏။
ဝိနိဝရဏဒဿာဝီ-အတွင်းအပြင် အပိတ်အဆီးမရှိ ရှင်းလင်းစွာသိမြင်နိုင်
သော၊ သော-ထိုပညာရှိကို၊ ယောသေန-သည်၊ န ဝုယုတိ-မခေါ်ဆောင်
အပ်။

၆၂/၁၄၀၊ သာရတ္တာ ရဇနီယေသု ၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒိနော၊

မောဟေန အာဂုတာ သတ္တာ ၊ ဗဒ္ဓါ ဝပေန္တိ ဗန္ဓနံ၊

ရဇနီယေသု-တပ်မက်ဖွယ်အာရုံတို့၌၊ သာရတ္တာ-ပြင်းထန်စွာ တပ်မက်ကြကုန်သော၊ ပိယရူပါဘိနန္ဒိနော-ချစ်ဖွယ်သဘောကိုလွန်စွာ နှစ်သက်ကြကုန်သော၊ မောဟေန-သည်၊ အာဂုတာ-ပိတ်ဆည်းအပ်ကုန် သော၊ ဗဒ္ဓါ-နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ-တို့သည်၊ ဗန္ဓနံ-သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဝပေန္တိ-တိုးပွားစေကြကုန်၏။

၆၃/၁၄၁၊ ရာဂဓံ ဒေါသဇ္ဈောပိ ၊ မောဟဓံ စာပ'ဝိဒ္ဓသု၊

ကရောက္ခန္ဓာ ကုသလံ ကမ္မံ ၊ သဝိယာတံ ဒုရုဒြယံ၊

အဝိဒ္ဓသု-မသိနားမလည်သူတို့သည်၊ ရာဂဓံ စ-ရာဂကြောင့်လည်း ဖြစ်သော၊ ဒေါသဇ္ဈောပိ-ဒေါသကြောင့်လည်းဖြစ်သော၊ မောဟဇ္ဈောပိ- မောဟကြောင့်လည်းဖြစ်သော၊ သဝိယာတံ-ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ် သော၊ ဒုရုဒြယံ-နှောင်အခါ၌ ဒုက္ခကိုတိုးပွားစေတတ်သော၊ အကုသလံ- အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ-ကံကို၊ ကရောက္ခန္ဓိ-၏။

၆၄/၁၄၂၊ အဝိဇ္ဇာနိဂုတာ ပေါသာ ၊ အန္ဓဘူတာ အစက္ခကာ၊

ယထာ ဓမ္မာ တထာ သန္တာ ၊ န တသေဝန္တိ မညရေ၊

အဝိဇ္ဇာနိဂုတာ-အဝိဇ္ဇာသည်ပိတ်ဖုံးအပ်ကုန်သော၊ အန္ဓဘူတာ- အကန်းဖြစ်နေကြကုန်သော၊ အစက္ခကာ-ပညာမျက်စိမရှိကြကုန်သော၊ ပေါသာ-သတ္တဝါတို့သည်၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မာ-ရာဂ အစရှိသောတရားတို့သည်၊ (ဋီတာ-တည်ရှိနေကုန်၏) တထာ-ထိုရာဂသည် တည်ရှိနေခြင်းဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သန္တာ-ဖြစ်နေကြပါကုန်လျက်၊ ဝေ ဣတိ-ငါတို့ ဤသို့ဤပုံဖြစ်နေကြကုန်၏ဟူ၍၊ တဿ-ထိုရာဂသည်တို့ ဖြစ်ပွားနေခြင်းသဘောကို၊ န မညရေ-မဆင်ခြင်မအောက်မေ့နိုင်ကြကုန်။

၆၅/၁၄၃၊ သံဝရော စ ဟောနဉ္စ ဘာဝနာ အနုရက္ခဏာ၊
ဧတေ ပဓာနာ စတ္တာရော၊ ဒေသိတာဒိစ္စပဇ္ဈနာ၊
ယော ဟိ ဘိက္ခု၊ ဣဓာတာပီ၊ ခယံ ဒုက္ခဿ ပါပဏော၊

သံဝရော စ-သံဝရပ္ပဓာနလည်းကောင်း၊ ဝါ-မဖြစ်သေးသော အကု
သိုလ်တို့ဝင်ရာအပေါက်ကို ပိတ်ဆီးခြင်းငှါ အားထုတ်ကြောင်းဝိရိယလည်း
ကောင်း၊ ဟောနဉ္စ-ဟောနပ္ပဓာနလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဖြစ်ပြီးသောအကုသိုလ်တို့ကို
ပယ်ရှားခြင်းငှါအားထုတ်ကြောင်းဝိရိယလည်းကောင်း၊ ဘာဝနာ စ-ဘာဝနာ
ပ္ပဓာနလည်းကောင်း၊ ဝါ-မဖြစ်သေးသောကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်ပွားစေခြင်း
ငှါ အားထုတ်ကြောင်းဝိရိယလည်းကောင်း၊ အနုရက္ခဏာ စ-အနုရက္ခဏာ
ပ္ပဓာနလည်းကောင်း၊ ဝါ-ဖြစ်ပြီးကုသိုလ်တရားတို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်
ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြောင်းဝိရိယလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စတ္တာရော-
လေးပါးကုန်သော၊ ဧတေ ပဓာနာ-ဤအားထုတ်ကြောင်းဝိရိယတို့ကို၊
အာဒိစ္စပဇ္ဈနာ-နေမင်း၏ ဆွေမျိုးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒေသိတာ-ကုန်ပြီ၊ ဟိ-ထိုဝိရိယလေးပါး၏အကျိုးကား၊ ဣစ-ဤသာသနာ
တော်၌၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ အာတာပီ-ကံလေသာတို့ကို ပူပန်လောင်
ကျွမ်းစေတတ်သော ဝိရိယရှိ၏။ (သော ဘိက္ခု-သည်)၊ ဒုက္ခဿ-ဝဋ်ဒုက္ခ၏၊
ခယံ-ကုန်ကြောင်းအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပဏေ-ရောက်နိုင်၏။

(ဤ၌ ယော ဟိ ဟုပါ၍ရှိ၏။ စာပိုဒ်(၁၄)သံဝရသုတ်အတိုင်း ယေဟိ
ဟုတတိယာဝိဘက္ခန္တုဖြင့် ပါ၍ရှိသင့်၏။ အကယ်၍ ယေဟိ ကို ပါ၍မှန်ယူသော် သံဝရ
သုတ်လာဂါထာအတိုင်း အနက်ပေးပါလေ)။

ဒုတိယဆင့်ဆိုင်ရာ
အင်္ဂုတ္တိုရ်ပိဋိတော်ဝိသုဒ္ဓိဿယ
ပြီးပါပြီ...

လှိုင်းကလေးသင်

ပြင်ကျယ်ကျယ် ပင်လယ်စခန်းဆီက
သည်ကမ်းယံ စေတီဦးဆီသို့
ဖူးမျှော်ရန် ရောက်လာရင်းပေလော့
ဘော အိုအချင်း လှိုင်းကလေးသင် ။
ကမ်းရောက်ပြန်တော့
တပြောက်မြည်သံကျူး၍
နဂိုမှ စွန့်ကာပစ်ပါလို
မှသစ်တစ်ဆင်ခြယ်၍
ပြင်ကျယ်ကျယ် ပင်လယ်စခန်းဆီသို့
မြန်းကြမည့်သွင် ။
ဘယ်ဒေသဆီက
သင်ကြွကာ ဒီကိုလာ၍
ဘယ်နေရာ ဘယ်ဆိပ်ကမ်းဆီသို့
မြန်းမယ်လို့ သင်ဟန်ပြင်
ကြံချင်ဘု သည်အရေး ။
သို့ကတဲ...
စိတ်ထဲငါ ဆင်ခြင်ခဲ့
သင်လာစဉ် ပင်လယ်ကမ်းမှာဖြင့်
မှန်တိုင်းလေ လှိုင်းရေကြမ်းသော်ကြောင့်
ပန်းခဲသူ စင်ယော်ငှက်ကိုလ
ကျောထက်ဝယ် ဆောင်ယူသယ်၍
ဖောင်သဖွယ် သင်ကုမတယ်လို့
တွေးဆကာ သည်အလွမ်းရယ်နဲ့
ဝမ်းပြောက်တယ်လေး...။

သဂုတ်လ

